

305.562

ส9๕4ก

ว.๑

การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง
ในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

โสภิญญา เกื้อกูล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

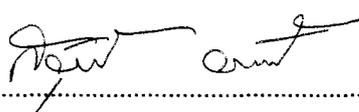
มีนาคม 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

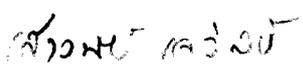
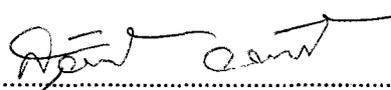
๑๑/๑๑

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวัลย์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวัลย์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ 15 เดือน 11 พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างมากจากรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือแนะนำด้วยความเมตตา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จบริบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและประทับใจที่สุด จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และได้อนุเคราะห์ผู้วิจัยให้ได้รับความสะดวกในการดำเนินงานวิจัยด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู อาจารย์อารี เจริญพจน์ คุณอนิรุทธ คัมภักวี ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ให้คำแนะนำในการทำวิจัย และขอขอบคุณ คุณสุชาติ ประสงค์ตันสกุล ผู้จัดการโครงการพัฒนาระบบ - บางขุนเทียน คุณวิเชียร รัตนโพธิ์พรกุล ผู้ควบคุมการก่อสร้างโครงการพัฒนาระบบ - บางขุนเทียน คุณสมบัติ กาพภักดี เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยโครงการพัฒนาระบบ - บางขุนเทียน ที่ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือด้วยดี และขอขอบคุณอาจารย์ฉวีวรรณ ศรีสังข์ทอง อาจารย์นันทนา ผดุงสงฆ์ อาจารย์สมหมาย แซ่ซี้ คุณสาคร เกื้อกุล ที่ได้เป็นผู้ช่วยในการสัมภาษณ์

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเยาวชนทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเอง และที่จะลืมเสียไม่ได้คือ เพื่อนชาวการศึกษาผู้ใหญ่ ภาคพิเศษ รุ่นที่ 5 ที่คอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ผู้วิจัยขอขอบคุณด้วยความซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

โสภิญญา เกื้อกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ทฤษฎีพัฒนาตนเองและทฤษฎีความต้องการ	8
ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง	8
ทฤษฎีความต้องการ	10
ความหมายของความต้องการ	10
ทฤษฎีว่าด้วยความต้องการ	12
เยาวชนกับการพัฒนาตนเองด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิต	15
เยาวชนกับการพัฒนาการศึกษา	15
เยาวชนกับการพัฒนาด้านอาชีพ	18
เยาวชนกับการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	21
แนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียน	26
กิจกรรมประเภทความรู้พื้นฐาน	26
กิจกรรมประเภทข่าวสารข้อมูล	26
กิจกรรมประเภทเพิ่มทักษะและความรู้	26
โครงการพัฒนากิจกรรม	29
สภาพของเยาวชนในแหล่งก่อสร้าง	30
สภาพที่พักอาศัยของกรรมกรก่อสร้าง	32

บทที่	หน้า
สภาพปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจ	33
สภาพปัญหาและความต้องการทางด้านการประกอบอาชีพ	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง	46
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	
2.1 ความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างด้านการศึกษา สายสามัญ.....	50
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง ด้านการอาชีพ.....	63
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	68
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม	83
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	86
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	86
วิธีดำเนินการวิจัย.....	86
กลุ่มตัวอย่าง.....	86
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	86

บทที่	หน้า
วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	87
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	88
อภิปรายผล	91
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม	104
ข้อเสนอแนะ	106
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	106
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....	107
 บรรณานุกรม.....	 108
 ภาคผนวก	 116
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 138

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ความดีและคำร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	46
2 ความดีและคำร้อยละของความ ต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง....	48
3 ระดับการศึกษาที่ต้องการ	49
4 สถานที่ที่ต้องการให้เปิดการสอนการศึกษาสายสามัญ	49
5 วัน เวลาที่ต้องการให้จัดการศึกษา	50
6 สื่อที่ต้องการใช้ในการเรียน	51
7 ความต้องการครูผู้สอน	51
8 วิธีการเรียนที่ต้องการ	52
9 การเรียนสายสามัญมีประโยชน์ต่อการทำงาน	52
10 ความต้องการเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน	53
11 ผู้ที่แนะนำและสนับสนุนให้มีความต้องการในการเรียน	53
12 ความต้องการความรู้เพิ่มเติม	54
13 วิธีที่ต้องการให้จัดแนะแนวการศึกษา	54
14 ความต้องการในการสอบเทียบ	55
15 การมีวุฒิบัตรมีความสำคัญเมื่อเรียนจบ.....	55
16 วิชาชีพที่ต้องการเรียนเพิ่มเติม	56
17 การเข้าเรียนวิชาชีพ	57
18 วัน เวลา และระยะเวลาที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอนวิชาชีพ	58
19 ความต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ.....	59
20 ครูผู้สอนที่ต้องการ	59
21 ความต้องการเรื่องค่าใช้จ่าย อุปสรรค และความรู้เพิ่มเติม.....	60
22 วิธีเรียนวิชาชีพ	61
23 ความต้องการเข้ารับการอบรมยกระดับฝีมือแรงงาน และวุฒิบัตร	62
24 ความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมอาชีพด้วยการฝึกงาน.....	63
25 ความต้องการพัฒนาทักษะด้านอาชีพ	64
26 ความต้องการประกอบอาชีพอิสระและการวางแผนในการประกอบอาชีพ	65

27	ความต้องการวุฒิบัตรเมื่อเรียนวิชาชีพจบ และปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพ	66
28	ความต้องการ ความรู้เรื่องโภชนาการและสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย.....	68
29	สารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย และการปฏิบัติเมื่อได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ และการใช้จ่ายเงินในเรื่องสารอาหาร	69
30	ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดบุคคลเข้าอยู่ในที่พักอาศัย และการจัดที่พักอาศัย	70
31	การรักษาสภาพแวดล้อม และความต้องการมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม	71
32	ความต้องการในการได้รับความรู้เรื่องนันทนาการ และวิธีการรับความรู้.....	72
33	การปฏิบัติเมื่อมีการเจ็บป่วยในครอบครัว.....	73
34	การปฏิบัติตนในการตรวจสุขภาพประจำปี และความต้องการในการเข้ารับ การตรวจสุขภาพ	74
35	ความต้องการสวัสดิการจากผู้รับเหมาก่อสร้าง	75
36	การมีความรู้เรื่องการใช้ยาสามัญประจำบ้านและความต้องการความรู้เพิ่มเติม เรื่องการใช้ยาสามัญประจำบ้าน	76
37	อุบัติเหตุที่ได้รับจากการทำงาน และความต้องการความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ	77
38	ความต้องการเข้ารับบริการทางสังคม	78
39	ความต้องการความรู้และได้รับข่าวสารเพิ่มเติม.....	79
40	ความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัวและวิธีการวางแผนครอบครัว.....	80
41	ความสำคัญของการพัฒนาจิตใจ และวิธีการพัฒนาจิตใจ.....	81
42	ความต้องการเรื่องการเลือกตั้งและการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง	81
43	ความต้องการในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย การมีส่วนร่วมและการส่งเสริม วัฒนธรรม	82
44	รายละเอียดข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนที่พักอาศัยบริเวณ ก่อสร้างด้านการศึกษายาสามัญ.....	83
45	รายละเอียดข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนที่พักอาศัยบริเวณ ก่อสร้างด้านอาชีพ	84
46	รายละเอียดข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนที่พักอาศัยบริเวณ ก่อสร้างด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต.....	85

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการก่อสร้างหน่วยงานเพื่อผลิตสินค้า และสำนักงานเพื่อติดต่อธุรกิจต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพมหานคร และในย่านอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ความต้องการแรงงาน กรรมกรทั้งชายและหญิงในเขตก่อสร้างมีค่อนข้างสูง ประกอบกับสภาพความแห้งแล้งของชนบททำให้มีการย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร กรรมกรส่วนใหญ่ที่อพยพเข้ามาจะอพยพมาทั้งครอบครัว มีพ่อ แม่ และลูกโดยมาพักอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้าง ซึ่งแต่ละแห่งใช้เวลาการก่อสร้างนานเกิน 1 ปี และกรรมกรเหล่านี้จะเคลื่อนย้ายที่อยู่ไปตามสถานที่ก่อสร้างเรื่อย ๆ ไป ตามแต่จะมีผู้ว่าจ้าง

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทำให้มีแหล่งก่อสร้างเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางแห่งความเจริญทางวัตถุ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครองเป็นแหล่งการจ้างงานประเภทไร้ฝีมือขนาดใหญ่ ประชาชนในชนบทมีฐานะยากจน เมื่อผลผลิตไม่เพียงพอกับการดำรงชีวิต ทำให้เยาวชนอพยพเข้ามาทำงานเป็นกรรมกรก่อสร้างเป็นจำนวนมาก

วัลลภ ตั้งคณาภรณ์ (2528 : 183) ได้ให้ความเห็นว่ากรุงเทพมหานครเป็นแหล่งใหญ่ในการรองรับแรงงาน อพยพจากชนบทเข้ามาขายแรงงานในงานอุตสาหกรรมก่อสร้าง เนื่องจากลักษณะงานก่อสร้างสามารถรับแรงงานไร้ฝีมือได้เป็นจำนวนมาก เช่น งานจับกังยกแบก ลาก ขุด ตลาดการจ้างงานมีอยู่ทั่วไป และงานก่อสร้างมีความสอดคล้องกับงานฝีมือที่ชนบทใช้ชีวิตอยู่ การอพยพเข้าสู่กรุงเทพมหานคร เพื่อขายแรงงานแลกกับความอยู่รอดของตนเองและครอบครัวทำงานโดยไม่มีหลักประกันใด ๆ ในชีวิต ที่พักอาศัยสร้างเป็นที่พักชั่วคราว สร้างขึ้นในแหล่งก่อสร้างไม่ถูกสุขลักษณะ ชีวิตความเป็นอยู่ของเยาวชนที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างต้องตรากตรำทำงานหนักอยู่ตลอดเวลา เพียงเพื่อแลกกับรายได้ในอัตราค่าจ้างที่ผู้รับเหมาจะหยิบยื่นให้โดยไม่คำนึงถึงค่าแรงงานที่กรมแรงงานกำหนดไว้

นนท์ชัย ไชยสุด และคนอื่นๆ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาความต้องการ และความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสหภาพแรงงาน สำหรับผู้ใช้แรงงานก่อสร้างในปี พ.ศ.2532 พบว่าสถิติของผู้อพยพจากชนบทมาประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างมีถึงร้อยละ 92 ร้อยละ 64 เรียนจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือต่ำกว่า ร้อยละ 9 ไม่เคยเรียนมาก่อนเลย กรรมกรเหล่านี้ร้อยละ 44 มีหนี้สิน

ตั้งแต่ 200 บาท จนถึง 2,000 บาท ร้อยละ 44 ประสบปัญหาเงินไม่พอใช้ ร้อยละ 26 ห่วงลูก เพราะขาดคนดูแล ร้อยละ 24 ประสบปัญหาสุขภาพ และร้อยละ 14 มีปัญหาทะเลาะเบาะแว้ง ในครอบครัว

สุชาติ ลีตระกูล (2532 : 111) ได้สำรวจข้อมูลพื้นฐานการทำวิจัยเรื่องการพัฒนา หลักสูตรลูกกรรมกรก่อสร้างก่อนวัยเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กรรมกรส่วนใหญ่อพยพ เคลื่อนย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานคร เพราะหนีความแห้งแล้งมาจากที่อื่น ชุมชนในแหล่งก่อสร้าง ช่วยให้ชีวิตมีความอยู่รอด และปัญหาที่พบก็คือ ด้านสวัสดิการ ด้านเศรษฐกิจและสภาพที่พักอาศัยไม่ถูกสุขลักษณะ สกปรก แออัด น้ำใช้บริโภคไม่สะอาด ห้องส้วมสกปรก นอกจากนี้ยังเป็น แหล่งมั่วสุม เช่น การพนัน ยาเสพติด และการดื่มเหล้า สภาพครอบครัวส่วนใหญ่ยากจน

สมชัย วิโรจน์แสงอรุณ (2534 : 12) ได้ศึกษาพฤติกรรมด้านสุขภาพของคนงาน ก่อสร้าง และครอบครัวในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า คนงานก่อสร้างมี รายได้น้อย ค่าจ้างประมาณ 71 - 110 บาทต่อวัน มีการศึกษาน้อย จบ ป.4 ร้อยละ 68.40 ป.6 ร้อยละ 22.09 ทำงานสัปดาห์ละ 6 วัน วันละ 8 ชั่วโมง เจ็บป่วยด้วยโรกระบบทางเดินอาหาร และโรกระบบทางเดินหายใจ

จากผลของการศึกษาที่กล่าวมาแล้วนี้ จะเห็นว่าเยาวชนกรรมกรบริเวณก่อสร้างเป็นกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสในการพัฒนาตนเอง มีการศึกษาน้อย เป็นผู้ใช้แรงงานหนัก ระบบเศรษฐกิจในครอบครัว ไม่ดี ขาดการพัฒนาตนเองทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพ สังคมและมีคุณภาพ ชีวิตที่ไม่ดี

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 มีมาตรการ คือ ให้สถาบันครอบครัว ชุมชน ศาสนา ธุรกิจเอกชน องค์กรเอกชนและองค์กรการปกครองท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม ในงานพัฒนาเด็ก และเยาวชนมากขึ้น โดยเน้นความสำคัญในเรื่องบทบาทของครอบครัว และ เน้นบทบาทภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น มีการจัดตั้งสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน (สอद्य.) ขึ้นเพื่อทำงานประสานกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม และประสานงานเยาวชน แห่งชาติ (สยช.) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ อาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมที่ดำเนินการในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 ได้ช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงานเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (2535 - 2539) ได้กำหนดกลุ่ม เป้าหมายในการพัฒนาสังคม คือ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ซึ่งจากเค้าโครงแผนการกระจายรายได้ ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยมีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ

1. เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถดำรงชีพอยู่ได้ โดยได้รับสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐาน ในการดำรงชีพอย่างเพียงพอ
2. เพื่อให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีความสามารถในการพัฒนาฐานะความเป็นอยู่ได้ดีขึ้น

3. เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างประชาชนกลุ่มต่าง ๆ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (2537 : 29 - 31) ได้ระบุถึงเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษาในระดับต่าง ๆ สำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 100 เปอร์เซ็นต์ในเขตเทศบาล และกรุงเทพมหานครส่งเสริมให้เรียน 12 ปี กรมการศึกษานอกโรงเรียนต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับความรู้สามัญศึกษาของแรงงานไทยที่มีคุณภาพต่ำให้ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และฝึกอบรมทักษะอาชีพ โดยนำรูปแบบการจัดการศึกษาโรงเรียนในโรงงาน เข้าไปในโรงงานที่มีคนงานกว่า 10 คนขึ้นไป และต้องมีแผนที่ชัดเจนในการให้บริการการศึกษาแก่เยาวชนในกลุ่มด้วยโอกาสอย่างทั่วถึง โดยมีวัตถุประสงค์ คือ ให้เด็กและเยาวชนด้วยโอกาสพึ่งตนเองได้

อมร รักษาศักดิ์ (2537 : 29) เสนอแนวปรัชญาการศึกษาว่าเป็นการศึกษาเพื่อชีวิต เป็นการศึกษาที่ให้การศึกษากิจกรรมตลอดชีวิต และการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และมีคุณค่าต่อมวลมนุษยชาติ

เยาวชนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ ให้มีความเจริญก้าวหน้า จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมเยาวชนให้มีคุณภาพที่ดี พร้อมทั้งที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความสามารถ มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและสังคม การเตรียมเยาวชนสามารถทำได้โดยการให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาและขยายโอกาสทางการศึกษา ตลอดจนให้ความรู้ในเรื่องของความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาอาชีพ และฐานะความเป็นอยู่ที่ดี เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

กรุงเทพมหานครเป็นแหล่งที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง มีการก่อสร้างอาคารสถานที่จำนวนมาก เป็นตลาดที่สามารถรองรับแรงงานกรรมกรได้เป็นอย่างดี จึงทำให้มีบุคคลจากที่ต่าง ๆ มุ่งเข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานคร การอพยพย้ายถิ่นของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน เพื่อเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร มีผลต่อการเพิ่มจำนวนของเด็กและเยาวชน ทำให้จำนวนเยาวชนบริเวณก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานครมีจำนวนเพิ่มขึ้น จัดได้ว่าเป็นแหล่งที่รวมของเยาวชนแหล่งใหญ่ของประเทศ สภาพความเป็นอยู่ของเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้าง ทำให้เกิดความรู้สึกว่าชีวิตความเป็นอยู่ขาดความมั่นคง ต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยอันตรายจากเครื่องจักร ฝุ่นละออง เสียงดัง และสภาพที่พื้กอาศัยแคบไม่ถูกสุขลักษณะ การระบายอากาศไม่ดี แสงสว่างไม่เพียงพอ ขาดสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย และขาดโอกาสทางการศึกษาที่ต่อเนื่อง ทำให้เยาวชนขาดคุณภาพ ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม เป็นภาระของสังคมต้องกลายเป็นผู้ใช้แรงงานหนัก

โดยทั่วไปแล้วเยาวชนผู้ที่มีอายุ 14 - 25 ปี เป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงความเจริญเติบโต และพัฒนาการต่าง ๆ ดังนั้น เยาวชนจึงมีความต้องการหรือได้รับการตอบสนองทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพ และสังคม เยาวชนกรรมกรก่อสร้างเป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาส มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองทางการศึกษา อาชีพ คุณภาพชีวิต เพื่อที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ มีคุณภาพ คุณธรรมที่ดี เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา ประเทศ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยเห็นสมควรที่จะศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนที่พักอาศัย ในบริเวณก่อสร้างในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ได้ข้อมูล สำหรับใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเตรียมตัวในการประกอบอาชีพ และเพื่อ เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ที่ดูแลรับผิดชอบเยาวชนเกี่ยวกับการวางแผนวาง โครงการในการพัฒนาตนเองของเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองของเยาวชนที่ พักอาศัยในบริเวณก่อสร้าง ในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาตนเอง ของเยาวชนที่พักอาศัยในบริเวณก่อสร้าง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาค้นคว้า นี้ ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเยาวชนที่พักอาศัยในบริเวณก่อสร้าง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนของกรมการศึกษานอกโรงเรียน และ เพื่อใช้ข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนด้านการจัดการศึกษาด้านอาชีพ และด้านการ พัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งก่อสร้างให้มีความรู้ความสามารถ ในการประกอบอาชีพที่มั่นคง และมีความปลอดภัยในการเลี้ยงชีพ
2. ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเยาวชน เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องได้จัดกิจกรรมสำหรับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ สังคม แก่เยาวชนที่พักอาศัยอยู่ใน บริเวณก่อสร้าง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการการพัฒนาตนเองของเยาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นเยาวชนอายุระหว่าง 14 - 25 ปี ที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้างในกรุงเทพมหานครนานมากกว่า 1 ปี เลือกบริเวณก่อสร้างแบบเจาะจง คือ บริเวณก่อสร้างของโครงการพฤษภิรมย์ เขตบางขุนเทียน โครงการก่อสร้างที่มีเยาวชนประมาณ 300 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้มาจากประชากร ในข้อ 1 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวนประมาณ 30% คือ โครงการหมู่บ้านพฤษภิรมย์ เขตบางขุนเทียนสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนอายุระหว่าง 14 - 25 ปี ได้ประมาณ 100 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตนเอง และสภาพครอบครัวแบ่งเป็น

3.1.1 เพศ ได้แก่

- 1) ชาย
- 2) หญิง

3.1.2 อายุ

- 1) อายุระหว่าง 14 - 19 ปี
- 2) อายุระหว่าง 20 - 25 ปี

3.1.3 สถานภาพการสมรส

- 1) โสด
- 2) แต่งงานแล้ว
- 3) หย่า, หม้าย
- 4) แยกกันอยู่

3.1.4 ระดับการศึกษา

- 1) ไม่จบประถมศึกษา
- 2) จบประถมศึกษา
- 3) มัธยมศึกษา
- 4) สูงกว่ามัธยมศึกษา

3.1.5 รายได้

- 1) ต่ำกว่า 4,000 บาท
- 2) 4,001 - 5,000 บาท
- 3) มากกว่า 5,000 บาท

3.1.6 ภูมิภาค

- 1) ภาคใต้
- 2) ภาคเหนือ
- 3) ภาคกลาง
- 4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1.7 การศึกษาของบิดามารดา หรือผู้ที่ให้ที่พักอาศัย

- 1) ไม่เคยเรียนหนังสือ
- 2) ประถมศึกษา
- 3) มัธยมศึกษา
- 4) สูงกว่ามัธยมศึกษา

3.2 ความต้องการในการพัฒนาตนเอง

3.2.1 ด้านการศึกษา

3.2.2 ด้านอาชีพ

3.2.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เยาวชนบริเวณก่อสร้าง หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 14 - 25 ปี ที่อาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร มีที่อยู่อาศัยในบริเวณก่อสร้างมีสภาพเป็นที่อยู่ชั่วคราว และได้อาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยแห่งนั้นมานานมากกว่า 1 ปี โดยไม่มีโอกาสได้เข้าโรงเรียน

2. ความต้องการพัฒนาตนเอง หมายถึง ความประสงค์ที่จะส่งเสริมให้ตนเองได้มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ทักษะความชำนาญในการปฏิบัติงานในหน้าที่ โดยการพัฒนาความรู้ และทักษะใน 3 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการศึกษา หมายถึง ความต้องการที่ได้รับการศึกษาด้วยวิธีการเรียนแบบต่าง ๆ จนจบการศึกษาภาคบังคับ หรือการศึกษาสายสามัญระดับมัธยมศึกษา และระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษาเพื่อเป็นการพัฒนาให้ตนเองมีความสามารถเพิ่มขึ้นเพื่อการศึกษาต่อ

2.2 ด้านอาชีพ หมายถึง ความต้องการทำงานมีหลักฐานเป็นหลักในการเลี้ยงตนเอง ในประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะการแบ่งอาชีพ รวมไปถึงความต้องการได้รับการฝึกอบรมในด้าน อาชีพ เพื่อให้เกิดความสามารถในการประกอบอาชีพเป็นที่ยอมรับในสังคม และสามารถแสวงหา รายได้ให้กับตนเอง

2.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับโภชนาการ ที่พักอาศัย สภาพแวดล้อม สันทนาการ การบริการทางสังคมขั้นพื้นฐาน ความปลอดภัย การวางแผนครอบครัว การพัฒนาจิตใจ และการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาชุมชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเรียบเรียงเสนอตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง และทฤษฎีความต้องการ
2. เขวชนกับการพัฒนาทางการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
3. แนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียน
4. โครงการพัฒนากิจกรรม
5. สภาพของเขวชนในแหล่งก่อสร้าง
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง และทฤษฎีความต้องการ

1. ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง

พิสิทธ์ สารวิจิตร (2532 : 2) กล่าวถึง ทฤษฎีการพัฒนาตนเองว่าบุคคลทุกเพศทุกวัย มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าการพัฒนาตนเองจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลเห็นความสำคัญในสิ่งต่อไปนี้

1. มีความสำนึกว่าชีวิตของตนมีคุณค่า มีความหมายและมีความสำคัญ
2. สร้างภาพสิ่งที่ตนต้องการหรือสภาพที่ตนต้องการได้ชัดเจนในจิตใจ
3. มีความต้องการชีวิตใหม่ หรือสภาพใหม่มากพอจนเกิดความเชื่อมั่นในความสำเรีงนั้น
4. ได้ตัดสินใจเปลี่ยนสภาพชีวิตของตนไปสู่สภาพที่พึงประสงค์ตามความเป็นจริง

ด้วยตนเอง

5. ได้รับการส่งเสริม สั่งสอน อบรมจากผู้รู้ด้านการพัฒนาตนเอง

องค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาตนเองที่สมบูรณ์ คือ สัจฐาน สัจกรรม สัจมรรคและ

สัจผล

สัจฐาน คือ ฐานแห่งชีวิตที่จะนำบุคคลไปสู่ความสุข ความเจริญ มี 6 ข้อดังนี้

1. มีความสามัคคีกัน
2. ขยันขันแข็งในการทำงาน

3. ศึกษาหาความรู้ใส่ตนอยู่เป็นนิจ
4. ใฝ่ก้าวหน้าหาความเจริญในตน
5. คิดพึ่งตนเอง เชิดชูตนเองด้วยความดี
6. รักเกียรติเสมอชีวิต

สังกรรม คือ การปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเองหรือสูตรการพัฒนาตนเองมี 5 ข้อดังนี้

1. ศึกษาประวัติบุคคลสำคัญ
2. เข้าใจชีวิตและการต่อสู้
3. ปลุกคุณสมบัติบุคคลสำคัญ
4. ปลุกใจตนเอง
5. ส่งเสริมตนเอง

สังมรรค คือ ทางไปสู่ชีวิตที่สุขสมบูรณ์ หรือบันไดสู่ความรู้จโรจน์อันสงบรมเย็นแห่งชีวิตมี 8 ข้อ ดังนี้

1. ตั้งสมความดี
2. มีจุดมุ่งหมายแห่งชีวิต
3. คิดพึ่งตนเอง
4. เกรงกลัวบาปหยาบช้า
5. ตั้งหน้าทำประโยชน์แก่สังคม
6. อบรมตนทุกเวลา
7. พัฒนากำลังกาย กำลังใจ กำลังความคิด
8. เลี้ยงชีวิตชอบ

สังผล คือ ความสำเร็จที่พึงประสงค์หรือผลที่ควรภาคภูมิใจในชีวิตของแต่ละคนอันเป็นผลดีของการพัฒนาตนเอง มี 5 ข้อดังนี้

1. เลี้ยงตนเองได้
2. พึ่งตนเองได้
3. นำตนเองไปสู่ความดีงามได้
4. ทำประโยชน์แก่สังคมได้
5. มีความพึงพอใจในชีวิตและการงานได้

การพัฒนาตนเองเป็นความต้องการในการเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้นจากเดิม โดยอาศัยวิธีการกระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และการพึ่งตนเองเป็นเป้าหมาย นโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนาประเทศ การพึ่งตนเองเป็นการกระทำกิจกรรม

การทำงานเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทน หรือการดำเนินงานอย่างใดจะกระทำหรือดำเนินงานด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ ความสามารถ และสติปัญญาของตนโดยไม่ขอร้อง หรือรอคอยความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น รู้จักแก้ปัญหาในทางที่ถูกต้องรู้จักช่วยเหลือตนเอง โดยที่มิได้ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน การพึ่งตนเองจะมีศักยภาพที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับกรอบมรดกของพ่อแม่ ระบบเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพที่อยู่อาศัยสภาพของสังคม ระดับของการศึกษาความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ความอบอุ่น ความเข้าใจของบุคคลในครอบครัว ความสามารถในการแสดงออก การเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีการวางแผนสำหรับตนเองในอนาคต ความขยัน และการมีวินัย ในการพึ่งตนเอง ต้องมีความอดทน มีวินัย และความขยัน เป็นองค์ประกอบ ความขยันเป็นความเพียรพยายาม ในการที่จะทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ให้สำเร็จแม้ว่าจะเหน็ดเหนื่อยเพียงใดก็ตาม มีความตั้งใจ จะทำงานอย่างสม่ำเสมอ ใช้เวลาทำงานมากกว่าการพักผ่อน มีความอดทน ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ซึ่งจะทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข และปลอดภัยการพึ่งตนเองเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับตนเอง ในทางเศรษฐกิจเมื่อมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาเรื่องของปากท้อง และสภาพความเป็นอยู่ย่อมดีขึ้นจากเดิม สามารถยกระดับตนเอง ในสังคมเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป มีคุณภาพชีวิตที่ดีนอกจากการพึ่งตนเองแล้วจะต้องพยายามพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม เกิดมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา หากไม่มีการพัฒนาตนเอง จะกลายเป็นล้าสมัย ไม่ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การพัฒนาตนเองสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การศึกษาหาความรู้จากสถานศึกษาต่าง ๆ การเข้ารับการศึกษาอบรม เข้าร่วมสัมมนา การอ่านหนังสือ และเอกสารเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ทักษะ ทักษะคิด การคิดสร้างสรรค์ บุคลิกภาพ และประสิทธิภาพในการทำงานให้สอดคล้องกับความเจริญทางด้านวิทยาการ เทคโนโลยี และเทคโนโลยีที่ทันสมัยความต้องการมีส่วนร่วมที่เกี่ยวเนื่องกับการพึ่งตนเองและพัฒนาตนเอง

2. ทฤษฎีความต้องการ

2.1 ความหมายของความต้องการ สำหรับความหมายของความต้องการนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ ดังนี้

โมแฮมมัด อับดุลกาเคอร์ และสมจิตร์ สร้อยสุริยา (2520 : 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความต้องการคือ สิ่งซึ่งเมื่อได้มาก็ช่วยให้รู้สึกดีใจ เชื่อใจ พอใจ และอาจช่วยให้เกิดความสำเร็จในชีวิตได้

จรรยา มิลินทร์ และคนอื่น ๆ (2522 : 346) ได้กล่าวไว้ในหนังสือพจนานุกรมศัพท์การศึกษาว่าความต้องการ : โดยธรรมชาติของมนุษย์ จะต้องพยายามกระทำตนให้อยู่ในภาวะสมดุลเสมอ เช่น ไม่ให้หิวจนอน ไม่ให้เกิดความอยากใด ๆ ขณะใดเมื่อหิว รู้สึกว่าเสื่อมเกียรติ

ง่วงนอน อยากได้ ฯลฯ ร่างกายไม่อยู่ในภาวะสมดุลเสียแล้ว การที่มนุษย์เสียสมดุลไปเช่นนั้น เรียกได้ว่ามนุษย์เกิดความต้องการ

วิลาวรรณ รัตนเศรษฐากุล และคนอื่น ๆ (2530 : 13) ได้กล่าวว่า ในการพิจารณาความต้องการของบุคคลนั้น ส่วนใหญ่จะพิจารณาจากธรรมชาติการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ นั่นคือ มนุษย์ต้องการที่ตนเองคิดว่าตนเองขาด ต้องการสิ่งที่ตนเองวางจุดมุ่งหมายปลายทางไว้ ต้องการในสิ่งที่ตนเองจำเป็นต้องใช้

ส่วนเมอร์ฟี (Murphy. 1972 : 80) ได้พูดถึงความต้องการโดยทั่ว ๆ ไปไว้ดังนี้ คือ ความต้องการในสิ่งที่จำเป็นต่ออินทรีย์ เช่น อาหาร น้ำ อากาศ เพื่อความเจริญเติบโตของร่างกาย ความต้องการที่จะสำรวจและให้มีกิจกรรมเกิดขึ้นเรื่อย ๆ ความต้องการทางด้านความรู้สึก คือ การปรับตนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความลำบาก

ฮูล (Houle. 1972 : 3 - 8) ได้ให้คำนิยามความต้องการว่าเป็นเงื่อนไขหรือสภาพที่จำเป็นจะต้องได้รับการตอบสนองในบางสิ่ง มักใช้เพื่อแสดงความขาดแคลนบางสิ่งบางอย่างของบุคคล ประชาชน ความต้องการนี้บุคคลอาจจะรู้สึก และแสดงออกถึงความต้องการของตนเอง ได้ เรียกความต้องการชนิดนี้ว่า “Felt Needs” หรืออาจมาจากการที่บุคคลอื่น ๆ เกิดความรู้สึกว่าบุคคลที่เขาสนใจนั้นมีความต้องการในบางสิ่ง เรียกความต้องการชนิดหลังนี้ว่า “Ascribed Needs”

ความต้องการจึงหมายถึง ความรู้สึกที่ใช้แสดงความขาดแคลนในบางสิ่งที่บุคคลสามารถระบุหรือบอกถึงปริมาณได้ด้วยตนเอง และเป็นความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่จริงกับสภาพที่ควรจะเป็น เมื่อได้รับมาแล้วจะมีความรู้สึกดีใจ พอใจ และอาจช่วยให้เกิดความสำเร็จในชีวิตได้

2.2 ทฤษฎีว่าด้วยความต้องการ

ทฤษฎีว่าด้วยความต้องการ ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2536 : 126 - 126 ; อ้างอิงมาจาก Maslow. 1943) ได้เสนอแรงจูงใจของมนุษย์ในลักษณะของลำดับขั้นความต้องการ โดยแยกเป็น 5 ขั้นตอนด้วยกัน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย หรือทางสรีรวิทยา (Bodily Needs of Physiological Needs) เป็นความต้องการที่มาสโลว์ และนักจิตวิทยาเห็นว่าเป็นความต้องการระดับแรกสุด ได้แก่ อาหาร น้ำ เพื่อบรรเทาความหิว ความต้องการทางเพศ การพักผ่อนนอนหลับ และการได้หย่อนใจ

ขั้นที่ 2 ความต้องการได้รับความปลอดภัย (Safety Needs) จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการขั้นที่ 1 ได้รับการตอบสนองแล้วมนุษย์จึงแสวงหาความมั่นคงการป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ถ้าหากไม่ได้รับการตอบสนองคน เราอาจหาหนทางหลบหนีไปจากสภาพนั้น ๆ

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและการเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่ม (Love and Belonging needs) เนื่องจากความต้องการได้รับความอบอุ่น การยอมรับจากสมาชิก หรือเพื่อน ช่วยให้ทราบฐานะตนเองในกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ความต้องการได้รับการยกย่องในด้านความมีชื่อเสียงและเกียรติยศ (Self - Esteem Needs) หมายถึง ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการได้รับความเคารพความเชื่อมั่นอื่น ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกอิสระมีเสรีภาพ และความมีชื่อเสียง

ขั้นที่ 5 ความต้องการได้กระทำตนตามความสามารถที่แท้จริง (Self Actualization) เป็นขั้นสุดท้ายของความต้องการ และเป็นความต้องการสูงสุดของบุคคลเพื่อแสดงถึงความสามารถ และศักยภาพที่จะกระทำได้

จากทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ซึ่งแสดงขั้นตอนของความต้องการที่ต่อเนื่องกัน เมื่อไม่สามารถสนองความต้องการในขั้นที่ 1 ได้จะไม่มีขั้นตอนที่ 2 เกิดขึ้นมาขั้นตอนที่ 1 เป็นแรงจูงใจของความต้องการของมนุษย์ขั้นพื้นฐานที่ทุกคนมีความต้องการ และจำเป็นที่สุดในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม บุคคลในบางกลุ่มไม่สามารถที่จะสนองความต้องการในขั้นที่ 1 ได้อย่างเพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย แต่บุคคลบางคนบางกลุ่มสามารถสนองความต้องการตามทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ได้ทั้ง 5 ขั้น เมื่อประสบผลสำเร็จในความต้องการขั้นที่ 1 ก็จะมีความต้องการในขั้นที่ 2 เกิดขึ้น ความต้องการทางด้านร่างกายเป็นความต้องการส่วนบุคคล และจะตามด้วยความต้องการทางสังคม ความต้องการทางด้านสติปัญญา มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีความต้องการไม่สิ้นสุดขณะที่มีความต้องการจะต้องมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา

โนลส์ (Knowles. 1971 : 78 - 86) นักการศึกษาผู้ใหญ่ชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งได้แบ่งประเภทความต้องการออกเป็นสองประเภท คือ

1. ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการทางกายภาพความต้องการเจริญเติบโต ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ ความต้องการความสำเร็จและความต้องการยอมรับจากผู้อื่น
2. ความต้องการทางการศึกษา หมายถึง สิ่งที่บุคคลจะได้เรียนรู้เพื่อให้ตัวเองดีขึ้นเพื่อให้สถาบันหรือองค์กรของเขาดีขึ้น หรือเพื่อให้สังคมของเขาดีขึ้น ความต้องการชนิดนี้เป็นช่องว่างระหว่างระดับสมรรถภาพของบุคคลในปัจจุบันกับระดับสมรรถภาพที่สูงกว่า เพื่อที่จะให้บุคคลหรือโดยสังคมของบุคคลนั้น ๆ โดยสรุปความต้องการทางการศึกษาเป็นความแตกต่างระหว่างสภาพที่ตัวบุคคล ระดับความรู้ ความสามารถของบุคคลในปัจจุบันกับความปรารถนาที่อยากจะให้มีขึ้นในอนาคต หรืออาจหมายถึงช่องว่างระหว่างระดับความรู้ ความสามารถของบุคคลในปัจจุบันกับความปรารถนาที่อยากจะให้มีขึ้นในอนาคต

คูล์มส์ (Coombs. 1974 : 15) ได้กล่าวถึงความต้องการด้านการศึกษาของปัจเจกชนไว้โดยแบ่งประเภทไว้ดังนี้

1. ความต้องการการศึกษาขั้นพื้นฐานและเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น การเรียนรู้หนังสือ การอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น มีความเข้าใจอย่างง่าย ๆ ในเรื่องทางวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. ความต้องการในการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัวให้ดีขึ้น เช่น ความรู้พื้นฐาน ทักษะ และทัศนคติพื้นฐานที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น อาทิ วิชาสุขอนามัย โภชนาการ การจัดบ้าน การเลี้ยงและดูแลเด็ก การซ่อมแซมบ้านให้น่าอยู่ น่าอาศัย การวางแผนครอบครัว เป็นต้น

3. ความต้องการในการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชน เช่น ความรู้เกี่ยวกับสถาบันการปกครองท้องถิ่นและประเทศ ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ ของการดำเนินการปกครองทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ สหกรณ์ โครงการพัฒนาชุมชน เป็นต้น

แม้จะมีข้อเสนอแนะนิยามความต้องการที่แตกต่างกันมากมาย แต่เมื่อได้ ศึกษาในรายละเอียดคำอธิบาย และองค์ประกอบความต้องการจากนิยามเหล่านั้นแล้วก็จะสรุปได้ว่าความต้องการเป็นสภาพทางชีว - จิตวิทยา (Bio - Psychological State) ที่จะนำบุคคลไปสู่ความสุข ความพึงพอใจ โดยบุคคลพยายามจะหลีกเลี่ยงภาวะที่ไม่มีความสุข ไม่มี ความพึงพอใจโดยนิยามนี้สามารถแบ่งประเภทความต้องการได้เป็นสองประเภท คือ

1. ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการทางกายภาพ ความต้องการการเจริญเติบโต ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการประสบการณ์ใหม่ ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการยอมรับว่าตนเองมีคุณค่า

2. ความต้องการทางการศึกษาซึ่งเป็นผลมาจากแรงกระตุ้นของความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ร่วมกับสภาพแวดล้อมที่ทำให้บุคคลเกิดความต้องการเรียนรู้ในบางสิ่งบางอย่างที่ตนเองขาดแคลนอยู่ เพื่อให้ตนเองดีขึ้น ความต้องการทางการศึกษาเป็นผลของการมีความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างองค์ประกอบ ความต้องการทั้งสาม ได้แก่ สภาพที่เป็นอยู่ของบุคคล คือระดับความสามารถในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล สภาพที่คาดหวังของงานต่อบุคคล คือระดับความสามารถที่เหมาะสมกับการกระทำกิจกรรมนั้น ๆ และแรงจูงใจของบุคคลที่จะพัฒนาความสามารถของตนเพื่อให้สามารถกระทำกิจกรรมได้สำเร็จ

การศึกษาความต้องการเป็นขั้นตอนหนึ่งในการวางแผนจัด โครงการทางการศึกษานอกโรงเรียน ความต้องการของผู้รับบริการเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะเป็นตัวชี้ว่าโครงการที่จัดนั้น จะบรรลุผลหรือไม่ ดังที่ โนลส์ ได้เสนอแนวคิดว่าการที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความต้องการ

ของผู้เรียน หรือผู้รับบริการอาจจะประสบความสำเร็จแตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างกับโครงการของเด็ก เพราะต้องสำรวจหาความต้องการของผู้รับบริการก่อน เพราะผู้ใหญ่ หรือผู้รับบริการเข้ามาใช้บริการกิจกรรมนั้นมีสาเหตุต่าง ๆ คือ เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เพื่อได้ค่าจ้างแรงงาน เพื่อต้องการมีสุขภาพอนามัยดี เพื่อแสวงหาความสุขในชีวิตหรือเพื่อต้องการเป็นพลเมืองดี ฯลฯ

โนลส์ (Knowles, 1972 : 23 - 25) ได้เสนอแนะแหล่งข้อมูลและวิธีการรวบรวมข้อมูล ความต้องการทางการศึกษาเพื่อนำไปประกอบการประเมินความต้องการ ได้แก่ ตัวบุคคลที่เป็นเป้าหมายการศึกษา บุคคลอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น สื่อมวลชนต่าง ๆ ในสังคมและองค์การทางสังคม และชุมชนของบุคคลนั้น ส่วนวิธีการรวบรวมข้อมูลกระทำโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ เช่น สอบถามหรือสัมภาษณ์จากกลุ่มเป้าหมาย การสำรวจชุมชน และการวิเคราะห์ข่าวสารจากสื่อมวลชน ข้อมูลที่ได้จะสามารถนำไปใช้ร่วมกันเพื่อประเมินเป็นความต้องการทางการศึกษาต่อไป

การสำรวจความต้องการและความสนใจจึงเป็นสิ่งสำคัญขั้นแรกในการวางแผนจัดกิจกรรมโปรแกรมการศึกษา ซึ่งจะต้องนำเอาความต้องการที่ได้เหล่านี้มาลำดับความสำคัญก่อนหลังเพื่อนำไปกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของโครงการในการจัดกิจกรรมทางการศึกษา นอกโรงเรียนให้กลุ่มเป้าหมายต่อไป

เยาวชนกับการพัฒนาด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

1. เยาวชนกับการพัฒนาด้านการศึกษา

เยาวชนกับการพัฒนาด้านการศึกษา ความหมายของเยาวชนนั้นได้มีการกำหนดช่วงอายุที่แตกต่างกันบ้างขึ้นอยู่กับว่าจะใช้สิ่งใดเป็นเกณฑ์ในการวัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2527 : 1) ได้กำหนดอายุเยาวชนคือ ผู้ที่มีอายุ 15 - 25 ปี สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2521 : 2) ให้ความหมายเยาวชนคือ ผู้ที่มีอายุ 15 - 24 ปี นิสิต ชูโต (2528 : 13) ได้กล่าวว่านโยบายและแผนพัฒนาประเทศได้กำหนดไว้ว่าเด็กคือ ผู้ที่มีอายุ 0 - 14 ปี เยาวชนคือ ผู้ที่มีอายุ 15 - 25 ปี โดยอาศัยการแบ่งตามเกณฑ์อายุปฏิทินตามหลักสากลที่ใช้กันทั่วไป พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน (2494 : 895) เยาวชนคือ บุคคลอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่ได้หมายความว่าบุคคลผู้บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรสเด็กคือผู้ที่มีอายุกว่า 7 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกินกว่า 14 ปีบริบูรณ์

การกำหนดช่วงอายุของเยาวชนแตกต่างกัน ทางจิตวิทยามักถือความเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลเป็นเครื่องตัดสิน นักปรัชญามักถือเอาความเปลี่ยนแปลงทางจิตใจเป็นเครื่องวัด ส่วนนักกฎหมายมักถือความสามารถในการทำนิติกรรมหรือการสมรสเป็นเกณฑ์ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับค่านิยมของแต่ละเชื้อชาติ แต่ละวัฒนธรรม

จากความหมายที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า เยาวชนคือผู้ที่มีอายุมากกว่า 14 ปีบริบูรณ์จนถึง 25 ปี

การพัฒนา หมายถึง ความเจริญก้าวหน้าโดยทั่วไป เช่น การพัฒนาหน่วยงานชุมชนหรือประเทศ คือ การทำให้สิ่งเหล่านั้นดีขึ้น สนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ได้ดียิ่งขึ้นหรืออาจจะกล่าวได้ว่า การพัฒนาเป็นกระบวนการของการเคลื่อนไหวจากสภาพที่ไม่น่าพอใจไปสู่สภาพที่น่าพอใจ การพัฒนาเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอไม่หยุดนิ่ง

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2523 : 5) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดทิศทาง หรือการเปลี่ยนที่ได้วางแผนเอาไว้ล่วงหน้า ซึ่งทิศทางที่กำหนดหรือวางแผนไว้นี้ ย่อมจะเป็นไปในลักษณะที่พึงปรารถนาของสมาชิกในสังคมนั้น

กมล อุดลพันธ์ (2525 : 8) การพัฒนา คือ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมโดยการเปลี่ยนแปลงสถานภาพของรัฐจากลักษณะที่ไม่มีคุณค่าไปสู่ความมีคุณค่ามากกว่า โดยเน้นองค์ประกอบทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง

จากความหมายของการพัฒนาในด้านต่าง ๆ สามารถมองได้หลายอย่าง เช่น

1. การทำให้ดีขึ้น เจริญก้าวหน้าขึ้นโดยไม่หยุดนิ่ง
2. การเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่ไม่น่าพอใจไปสู่สภาพที่น่าพอใจอย่างมีระบบ
3. การกระจายรายได้ของบุคคลในชุมชน
4. กระบวนการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
5. กระบวนการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชนบททั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคม

เด็กและเยาวชนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ เยาวชนคือ อนาคตของชาติ เป็นทรัพยากร และพลังที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ เป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมประจำชาติ เยาวชนเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศ เยาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้างมีความต้องการพื้นฐานในการพัฒนาทางการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านคุณภาพชีวิตที่ดี และด้านฐานะความเป็นอยู่ สหประชาชาติได้เห็นความสำคัญของเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกำลังของประเทศ มีการตกลงกันว่าด้วยสิทธิของเด็กและเยาวชน สมัชชาสวัสดิการเด็กในประเทศไทยได้เห็นความสำคัญของเด็กและเยาวชนว่าด้วยสิทธิของเด็กและเยาวชน (สมัชชาสวัสดิการเด็ก. 2528 : 1 - 2) ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิของเด็กและเยาวชนของสหประชาชาติ ซึ่งได้ประกาศไว้เพื่อเป็นหลัก

ประกันสวัสดิภาพของเด็ก และเป็นมาตรฐานขั้นต่ำที่จะต้องจัดให้มีขึ้นอย่างครบถ้วนสมบูรณ์นั้น มีดังต่อไปนี้

1. เด็กและเยาวชนพึงได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการแบ่งแยก หรือกีดกัน ไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ในเรื่องเชื้อชาติ ศิพ พศ ภาษา และศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง เผ่าพันธุ์แห่งชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่น ๆ ไม่ว่าจะของเด็กหรือของครอบครัวก็ตาม
2. เด็กและเยาวชนพึงได้รับการพิทักษ์และคุ้มครองเป็นพิเศษ อันจะช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาทั้งทางกาย ทางสมอง และจิตใจ เพื่อให้ร่วมอยู่ในสังคมได้อย่างปกติชน
3. เด็กและเยาวชนมีสิทธิที่จะได้มีชื่อ และมีสัญชาติแต่กำเนิด
4. เด็กและเยาวชนพึงได้รับความมั่นคงทางสังคม และเติบโตอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ทั้งแม่และเด็กควรได้รับการดูแลและคุ้มครองเป็นพิเศษ ทั้งเมื่ออยู่ในครรภ์ และภายหลังเมื่อคลอดแล้ว โดยได้รับสิทธิในเรื่องที่อยู่อาศัย ได้รับอาหาร ได้รับการดูแลสุขภาพทางการแพทย์ และโดยเฉพาะเด็ก ๆ ให้ได้รับการเล่นรื่นเริงเพลิดเพลินด้วย
5. เด็กและเยาวชนที่พิการ ทั้งทางร่างกาย สมอง และจิตใจ มีสิทธิที่จะได้รับการรักษาพิเศษ หมายถึง การดูแลรักษา และการศึกษาที่เหมาะสมกับสภาวะของเด็กโดยเฉพาะ
6. เด็กและเยาวชนพึงได้รับความรักและความเข้าใจ อันจะช่วยในการพัฒนาบุคลิกของตน โดยเติบโตอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของบิดามารดาของเด็กเอง และในทุกกรณี เด็กจะต้องได้อยู่ในบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความรัก ความอบอุ่น ความปลอดภัย และไม่พลัดพรากจากแม่ ในกรณีที่เด็กไม่มีครอบครัว หรือมาจากครอบครัวที่ยากจนและมีลูกมาก ก็จะได้รับช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐหรือองค์การต่าง ๆ
7. เด็กและเยาวชนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษา ซึ่งรัฐควรจัดให้เปล่าอย่างน้อย ในชั้นประถมศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมโดยทั่ว ๆ ไป และให้เด็กเติบโตเป็นสมาชิกผู้ยังประโยชน์ต่อสังคมผู้หนึ่ง การศึกษานี้คลุมไปถึงการแนะแนวทางชีวิต ซึ่งมีบิดามารดาเป็นผู้รับผิดชอบก่อนบุคคลอื่น เด็กจะต้องมีโอกาสได้รับความสนุกเพลิดเพลินจากการเล่น และรื่นเริงพร้อมกันไปด้วย
8. เด็กและเยาวชนจะเป็นบุคคลแรกที่ได้รับการคุ้มครองและสงเคราะห์ในทุกกรณี
9. เด็กและเยาวชนพึงได้รับการปกป้องให้พ้นจากการถูกทอดทิ้ง พ้นจากความโหดร้ายทารุณ และการถูกข่มเหงรังแกทุกชนิด เด็กจะต้องไม่กลายเป็นสินค้าไม่ว่าในรูปใดจะต้องไม่มีการรับเด็กเข้าทำงานก่อนวัยอันสมควร ไม่มีการกระทำใด ๆ อันจะเป็นการชักจูงหรืออนุญาตเด็กให้จำต้องรับจ้างทำงาน ซึ่งอาจจะเป็นผลร้ายต่อสุขภาพของเด็ก หรือเป็นเหตุให้การพัฒนาทางกาย ทางสมอง และทางจิตใจของเด็กเสื่อมถอยลง

10. เด็กและเยาวชนพึงได้รับการคุ้มครองให้พ้นจากการกระทำที่แสดงถึงการกีดกัน แบ่งแยกไม่ว่าทางเชื้อชาติ ศาสนา หรือในรูปใด ๆ เด็กจะต้องได้รับการเลี้ยงดูให้เติบโตขึ้นมาใน ภาวะแห่งจิตที่เต็มไปด้วยความซื่อสัตย์ และมีการพ้องพ้องกัน มิตรภาพระหว่างชนชาติ ต่าง ๆ สันติภาพ และภราดรภาพสากล และด้วยการสำนึกเต็มที่ว่าพลังและความสามารถ พิเศษในตัวเขาควรจักอุทิศเพื่อรับใช้เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

เด็กและเยาวชนพึงได้รับการพิทักษ์และคุ้มครอง เพื่อที่จะช่วยให้เด็กและเยาวชน ได้พัฒนาทางด้านร่างกาย สมอง จิตใจ สังคม ได้รับการศึกษามีโอกาสเลือกอาชีพและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตที่ดี ให้มีความสอดคล้องกับอนาคตของชาติที่เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจ

สุนทร สุนันท์ชัย (2530 : 2) เสนอความคิดว่าการศึกษาและการพัฒนา มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องในแง่ของการเสริมซึ่งกันและกัน เพราะการศึกษาอาจมีผลกระทบ ส่งเสริมต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและสังคมได้ ตัวอย่างเช่น การเพิ่มรายได้ การเลือกอาชีพ การย้ายถิ่น การปรับปรุงสุขภาพอนามัยของประชาชน

ระบบการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาเยาวชน ให้มีความรู้ความสามารถ การทันความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โยม วรณศิริ (2532 : 12 - 13) ได้สรุปความสำคัญเรื่อง แนวทางในการพัฒนาเยาวชนในทศวรรษหน้าตามแนวความคิดเกี่ยวกับสร้างสมรรถนะของระบบ การศึกษา เพื่อพัฒนาเยาวชนว่าการพัฒนาเด็กและเยาวชนควรให้ความสำคัญกับการสร้าง และเพิ่มพูนสมรรถนะให้กับระบบการศึกษา ในการสร้างคนโดยมีแผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษา แห่งชาติ และกฎหมายการศึกษาเป็นตัวกำหนดโครงสร้างและหน้าที่ ระบบการศึกษาต้องทำหน้าที่ สร้างกำลังคนที่มีฝีมือหลายระดับเพื่อเข้าสู่กระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งการปรับปรุง ชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น ระบบการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการ พัฒนาระบบการศึกษาประกอบด้วยโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และสถาบันฝึกอบรมของ หน่วยงาน และส่วนราชการต่าง ๆ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สร้างคนให้เป็นกำลังคนที่มีฝีมือ หลายระดับ และประเภทการศึกษาเข้าสู่กระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งความ สามารถในการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง และครอบครัวให้ดีขึ้นโดยลำดับ ระบบการศึกษา จึงเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ ความเจริญทางเทคโนโลยี ทำให้ประเทศก้าวหน้า ไปอีกขั้นหนึ่ง ก้าวเข้ามาสู่สังคมระบบสารสนเทศ เป็นสังคมที่มีการสร้างสรรค์ ต้องมีการปรับ ระบบการศึกษาให้สอดคล้อง และพร้อมรองรับสังคม ระบบการศึกษาจะต้องเสริมสร้างเยาวชน ให้มีคุณสมบัติที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. เป็นผู้สนใจใฝ่รู้อยู่เสมอ
2. มีจิตใจกว้างขวาง
3. มีเหตุผล
4. มีวิจารณ์ญาณ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
5. เป็นผู้ที่มุ่งแสวงหาความเป็นเลิศ เพื่อความก้าวหน้าในชีวิต

การจัดระบบการศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการสร้างคนให้ได้ตามคุณสมบัติดังกล่าว เพื่อให้กลายเป็นผู้นำในขบวนการพัฒนาประเทศ มีขีดความสามารถสูงถึงระดับสามารถพึ่งพาตนเองทางเทคโนโลยีได้โดยสมบูรณ์ เพื่อพร้อมที่จะก้าวเข้าสู่สังคมโลกได้ในระดับที่เท่าเทียมกับประเทศอุตสาหกรรม

2. ยวชนกับการพัฒนาอาชีพ

ยวชนกับการพัฒนาอาชีพ ยวชนกับการพัฒนาด้านอาชีพนั้นมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนา เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรสหกรณ์ และหน่วยงานเอกชนในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาอาชีพมุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนสนองความต้องการเศรษฐกิจ

อาชีพ คือ งานที่ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ สามารถยึดเป็นอาชีพได้ โดยมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องในรูปของกำไร ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทน

วิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพได้มีจำนวนมาก สามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการ ซึ่งมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาวิชาชีพทั้งภาครัฐบาล และเอกชน เช่น กองการศึกษาอาชีพ จัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแก่ผู้ที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาเข้าเรียน เพื่อพัฒนาแรงงานไร้ฝีมือให้เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ โดยจัดให้มีความหลากหลาย และยืดหยุ่นตามความต้องการของตลาดแรงงาน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถนำหน่วยกิตการเรียนไปถ่ายโอนสู่หลักสูตรอื่นได้ (คณะกรรมการจัดทำเอกสารแนะแนวการศึกษา. 2535 : 4) นโยบายการศึกษาอาชีพ (รุ่ง แก้วแดง. 2537 : 52) กรมการศึกษานอกโรงเรียนส่งเสริมประสานงานการจัดการศึกษาอาชีพร่วมกับโรงงาน และสถานประกอบอาชีพให้กับกลุ่มเป้าหมายผู้ใช้แรงงาน ที่มีพื้นความรู้ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และไม่ได้ศึกษาต่อให้มีความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในสถานประกอบการ กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ปรับปรุงการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ให้เหมาะสมเพื่อพัฒนาอาชีพให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ

งานอาชีพเป็นลักษณะงานที่สามารถยึดเป็นอาชีพหรือประกอบอาชีพได้สาโรช บัวศรี (2525 : 6) ได้แบ่งลักษณะของงานอาชีพออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. งานอาชีพอิสระ หมายถึง งานอาชีพที่แต่ละคนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการทำมาหาเลี้ยงชีพได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องไปรับจ้างผู้อื่นเสมอไป หรือจะไปทำการรับจ้างงานก็สามารถทำได้ เช่น การทำขนม การวาดภาพ การทำเครื่องแกะสลัก การทำเครื่องเรือน การซ่อมวิทยุโทรทัศน์ การทาสี การเดินสายไฟฟ้า การต่อท่อน้ำประปา การปลูกผัก การปลูกดอกไม้ เป็นต้น

2. งานอาชีพรับจ้าง หมายถึง งานที่ผู้ประกอบการได้รับค่าจ้างจากนายจ้าง เป็นรายชั่วโมง หรือรายวัน หรือรายได้แล้วแต่กรณี เช่น ข้าราชการพลเรือน ทหาร เสมียน

การจัดการศึกษาเพื่อการอาชีพ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2534 - 2535 (2537 : 49) ให้มีมติในการจัดการเพื่อการอาชีพว่า เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนสนองความต้องการทางเศรษฐกิจได้มีการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ตลาดแรงงาน เช่น กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบโรงเรียน-โรงงานที่วิทยาลัยนครหลวงซีเมนต์ไทยอนุสรณ์ ซึ่งในแต่ละสัปดาห์จะใช้เวลาเรียนภาคทฤษฎีที่วิทยาลัย 1 วัน และอีก 5 วัน จะฝึกงานที่สถานประกอบการซึ่งมีอยู่ 10 แห่ง เป็นต้น สำหรับการสร้างคุณลักษณะการประกอบอาชีพ ส่วนตัวนั้นได้มีการจัดทำโครงการพัฒนาผู้ประกอบการ ในอนาคตผลิตสื่อการเรียนการสอน และพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งการสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมในการฝึกทักษะนักศึกษาให้เกิดความมั่นใจในการประกอบอาชีพเพื่อสำเร็จการศึกษา ส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาชีพในโรงเรียน การส่งเสริมอาชีพส่วนตัวเพื่อการมีรายได้ โครงการพัฒนาการเรียนการสอน เปิดสอนหลักสูตรใหม่และโครงการจัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพ นอกจากนี้ได้มีการส่งเสริมให้สถานประกอบการเข้าร่วมดำเนินการพัฒนา

การศึกษาวิชาชีพ สามารถรองรับรูปแบบซึ่งเปิดโอกาสให้คนมีความคิดอย่างอิสระ และมีทางเลือกในการประกอบอาชีพ การพัฒนาคนให้มีความรู้ในสาขาวิชาชีพแล้วคนจะมีงานอาชีพมากขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางในการสร้างงานใหม่ที่ตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระ (พรชัย บัวเกิด. 2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคำนิยมของผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพอิสระ พบว่า กลุ่มผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพอิสระให้ความสำคัญคำนิยมจุดหมายปลายทางสูงสุดด้านความสำเร็จในชีวิต ความสุขในชีวิตครอบครัว การช่วยเหลือผู้อื่น และความภาคภูมิใจในตนเอง การวิเคราะห์คำนิยม พบว่า ผู้ที่ประสบผลสำเร็จที่ให้ความสำคัญ ความสามารถส่วนบุคคลและวิถีปฏิบัติสูง ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ตามด้วยความกตัญญูรู้คุณ มีความซื่อสัตย์

การประกอบอาชีพอิสระสามารถช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ได้จัดการศึกษาวิชาชีพ โดยเฉพาะกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้จัดการศึกษาวิชาอาชีพระยะยาว ระยะสั้น ให้แก่ประชาชนทั่วไปในลักษณะของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้รับความรู้และทักษะในสาขาต่าง ๆ ตามความสนใจ ความสามารถ และความพร้อมของแต่ละบุคคล ทั้งนี้เพื่อนำความรู้ และทักษะที่ได้ไปใช้และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นเด็กเยาวชน บริเวณก่อสร้าง ที่สนใจ และมีความต้องการที่จะประกอบอาชีพที่แตกต่างไปจากผู้ปกครอง หรือบุคคลที่ตนเองอาศัยอยู่ด้วย ดังนั้นการตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญ (นวลศิริ เปาโรหิตย์, จันทมาศ บุญชื่น. 2515 : 182) และองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกอาชีพมีดังนี้

1. องค์ประกอบด้านตนเอง หมายถึง ปัจจัยทางด้านตนเองที่ทำให้บุคคลเลือกอาชีพ ได้แก่ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษ รายได้ ความพึงพอใจ ความมั่นคงในการทำงาน สุขภาพของตนเอง ทุนทรัพย์ในการประกอบกิจการ สติปัญญา

2. องค์ประกอบด้านสังคม หมายถึง ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ทำให้บุคคลเลือกประกอบอาชีพ ได้แก่ อาชีพเดิมของพ่อแม่ หรือครอบครัว เพื่อน สภาพที่อยู่อาศัย ที่ตั้งของสถานที่ทำงาน ความต้องการของตลาดแรงงาน ทรัพยากรที่มีอยู่ สภาพของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน สถานภาพทางสังคม (การยอมรับทางสังคม) โอกาสทางสังคมและค่านิยม

เด็กและเยาวชนกลุ่มอายุ 15 - 19 ปี เป็นช่วงที่จบการศึกษาภาคบังคับ หรือการศึกษาสายอาชีพ มีความพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจ หรือตลาดแรงงานลักษณะงานที่เด็กในวัย 15 - 19 ปี จะเป็นงานที่ไม่ต้องใช้ความชำนาญ หรือความรู้พิเศษ ซึ่งสามารถทำงานเพิ่มรายได้ให้กับตนเอง

การเลือกอาชีพของเยาวชน มีแนวโน้มในการเลือกอาชีพ ไปในทางต้องการทำงานรับราชการ การเลือกอาชีพเป็นจุดคาดหวังในอนาคตของเยาวชนที่ต้องการมีอาชีพ สิ่งที่มีความสำคัญในการตัดสินใจก็คือ ความก้าวหน้าในชีวิต เกียรติยศชื่อเสียง บริการสังคมความเป็นผู้นำ ความเป็นอิสระแก่ตัว ความมั่นคงปลอดภัย รายได้และความพอใจ เยาวชนมีค่านิยมของตนเอง ในการพิจารณาอาชีพต่าง ๆ ของตนพอสมควร เนื่องจากเยาวชนมีเป้าหมายในอาชีพ จึงทำให้เยาวชนต้องการศึกษาในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ (อมรา พงศาพิชญ์ และคนอื่น ๆ. 2531 : 184 - 186) เด็กและเยาวชนควรได้รับการศึกษาและมีการเตรียมตัวในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางสังคมปัจจุบัน

3. ยោวชนกัการพัฒนาคณภาพชีวิต

ยោวชนกัการพัฒนาคณภาพชีวิต นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคณภาพชีวิตไว้ดังนี้

นิพนธ์ คันธเสวี (2525 : 231) กล่าวว้า คณภาพชีวิต หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ของบุคคลในด้านร่างกาย อารมณั สังกม ความคิดและจิตใจ ซึ่งรวมเอาทุกด้านของมนุษย์ไว้หมด ถ้าสภาพความเป็นอยู่ดังกล่าวนี้อบุคคลไม่ได้ ไม่น่าพอใจ ก็แสดงว้าคณภาพชีวิตของบุคคลนั้น ต่ำกว้าความคาดหมาย

ดิเรก ฤกษ์ห่วย (2528 : 54) คณภาพชีวิต หมายถึง ระดับความเป็นอยู่ของคน ในช่วงเวลาดึง ๆ องคัประกอบของคณภาพชีวิตเกี่ยวข้งทั้งด้านปริมาณและคณภาพของ “ความจำเป็นพื้นฐาน” ทั้งทางด้านร่างกาย สังกม และวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง จิตวิทยาและสภาพแวดล้อมในการดำรงชีพที่เป็นตามธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น คณภาพชีวิตของประชากร โดยส่วนรวมอาจจะไม่สอดคล้องกับคณภาพชีวิตของกลุ่มย่อยกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในสังคมก็ได้ การใช้เครื่องชี้วัด ที่เกี่ยวข้งกับความจำเป็นพื้นฐานเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้งกำหนดนั้น

คณภาพชีวิต คือ ระดับความเป็นอยู่ตามกรอบความจำเป็นพื้นฐาน 8 ประการ คือ มีอาหารดี มีที่อยู่อาศัย ศึกษาอนามัยถ้วนหน้า ครอบครัวปลอดภัย ได้ผลผลิตดี มีลูกไม้มาก อยากร่วมพัฒนา พาสู้คณภาพ โดยมีเครื่องชี้วัดรวม 32 ตัว ที่มีเป้าหมายที่กำหนดให้ในช่วงเวลา ดึง ๆ (ปพณั จูติวัฒนา. 2535 : 22)

ส่วนในต่างประเทศนั้น เฮอร์เบิร์ต (Herbert. 1974 : 572-B) ได้ทำการสำรวจแนวความคิดรวบยอดของคำว่า “คณภาพชีวิต” โดยการสร้างข้งกระท้งขึ้น จากการศึกษาจากเอกสาร และทฤษฎีที่เกี่ยวข้งแล้วให้ผูู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตัดสิน และพบว่าการที่บุคคล จะมีคณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์นั้นจะต้งประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 4 ประการคือ 1) มีการตอบสนอง ความต้งการทางกายภาพ 2) มีการพัฒนาตนเองและการเจริญเติบโตของบุคคล 3) การมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสมาชิกในสังคมปฐมภูมิ และ 4) การติดต้อสัมพันธ์กับบุคคลในสังคมที่ตน เป็นสมาชิกอยู่

มาเรียน (Marion. 1977 : 1155-B) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ ที่เป็นรูปธรรม (เช่น เงินเดือน) กับนามธรรม (เช่น เกียรติยศชื่อเสียง) ของครอบครัวที่มีคณภาพชีวิต โดยทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างประชากรที่อยู่ในเขตเดียวกัน ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 1,046 คน พบว้า การมีรายได้ที่เพียงพอของครอบครัว ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เป็นความจำเป็นอย่างย้งสำหรับการมีชีวิตที่มีคณภาพ

ทากาฮาชิ (Takahashi. 1979 : 2) นักวิชาการชาวญี่ปุ่นได้ทำการศึกษาถึงเรื่องคุณภาพชีวิตของคนไทย พบว่า ประกอบด้วย 2 ลักษณะ คือ Objective Condition ซึ่งเป็นคุณภาพชีวิตที่สามารถมองเห็นได้และสามารถวัดปริมาณได้ ส่วนคุณภาพชีวิตอีกลักษณะหนึ่งคือ Subjective Attitude ซึ่งคุณภาพชีวิตในทางจิตวิทยาอันแสดงออกถึงความพอใจที่มีต่อการได้รับองค์ประกอบทางด้าน Objective Condition

จากความหมายดังกล่าว พอสรุปได้ว่าคุณภาพชีวิต หมายถึง ชีวิตที่มีความสงบสุข มีความเป็นอยู่ในระดับที่เหมาะสม สะดวกสบายตามควรแก่อัตภาพ มีความผสมกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม และสังคม สามารถดำรงชีวิตอยู่ด้วยความรัก ความสามัคคี มีชีวิตความเป็นอยู่ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญา

การปรับปรุงคุณภาพชีวิตมนุษย์ให้ดีขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มที่มีความยากจน และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา เพื่อให้มีโอกาสมีความสามารถในการช่วยเหลือตนเองและสังคม นักวิชาการได้กำหนดตัวที่บ่งชี้จะวัดคุณภาพชีวิต (ปพาณิชย์ จิตวิวัฒนา. 2535 : 22 - 23) แบ่งตัววัดคุณภาพชีวิตดังนี้

1. สภาพแวดล้อม
2. ที่อยู่อาศัย
3. สุขภาพ
4. การศึกษา
5. วัฒนธรรม
6. การเมือง
7. เศรษฐกิจ

การพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับสังคมไทยอยู่ขอบข่ายความรับผิดชอบของ 4 กระทรวง คือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ การพัฒนาคุณภาพชีวิตมีเป้าหมายอยู่ที่มนุษย์ การพัฒนาคนต้องพัฒนาจิตใจ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติ ค่านิยม ความเชื่อ พฤติกรรมและความชำนาญ รวมทั้งการตั้งเป้าหมายของชีวิต การมีคุณภาพชีวิตที่ดีในระดับหนึ่งมีผลต่อการประกอบอาชีพ และการมีงานทำ เยาวชนบริเวณก่อสร้างเป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สภาพแวดล้อม ที่พักอาศัยและสุขภาพ ปัญหาความยากจนมีผลกระทบต่อการใช้คุณภาพชีวิตที่ดี การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นการพัฒนาประชากรให้มีโอกาสแสวงหาช่องทางในการประกอบอาชีพ มีความรู้และทักษะมากขึ้น สามารถแสวงหารายได้เพิ่มขึ้น มีชีวิตความเป็นอยู่ของตน และครอบครัวดีขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคมมีโอกาสเตรียมตัวและพัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพสามารถสนองความต้องการ

ทางด้านเศรษฐกิจของตนเอง ของครอบครัวและของประเทศชาติเยาวชนบริเวณก่อสร้างควรได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความจำเป็นขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตในสังคม

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีการพัฒนาด้านเตรียมให้มีอาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2531 : 14 - 16) การพัฒนาด้านการเตรียมอาชีพนี้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่ 20 หน่วยงาน แบ่งเป็นหน่วยงานราชการ 13 หน่วยงาน และหน่วยงานเอกชน 7 หน่วยงาน โดยจะเน้นงานให้ผลิตภัณฑ์และบริการ และงานส่งเสริมและเผยแพร่แก่เด็กและเยาวชนอายุ 7 ปีขึ้นไป

1. กองอำนวยการกลางสำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด จัดสอนวิชาชีพแก่เยาวชนในศูนย์เยาวชนของหน่วยพัฒนาเคลื่อนที่แต่ละจังหวัด

2. กรมส่งเสริมการเกษตร ฝึกอบรมเยาวชนให้มีสมรรถภาพในการเป็นเกษตรกรชั้นนำในอนาคต และเพิ่มพูนความรู้ด้านการตลาดและธุรกิจซื้อขายผลผลิตเกษตรรวมทั้งสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ เอกสารต่าง ๆ แก่กลุ่มยุวเกษตรกร

3. กรมประมง ฝึกอบรมให้เด็กนักเรียนมีความรู้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการทำประมงอย่างถูกต้อง

4. กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ ฝึกอบรมวิชาชีพแก่เด็กในความรับผิดชอบของกรมฯ

5. กรมการพัฒนาชุมชน โดยกองพัฒนาเด็ก ได้ให้การส่งเสริมอาชีพผู้ปกครองและบุคคลในครอบครัวเด็กในโครงการโดยให้เงินทุนหมุนเวียน (โครงการพัฒนาเด็กและครอบครัว ซี.ซี.เอฟ.) และสนับสนุนให้ผู้ปกครองเด็ก ได้ใช้เวลาในการประกอบอาชีพได้อย่างเต็มที่ โดยแบ่งเบาภาระอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาผู้ปกครอง

กองพัฒนาเยาวชน ได้จัดให้มีโครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับด้านอาชีพให้กับเยาวชน 3 โครงการ ได้แก่ โครงการฝึกอาชีพสมาชิกศูนย์เยาวชน โดยมีทั้งดำเนินการในตำบลและหมู่บ้าน และที่สำนักงานพัฒนาชุมชนเขต เยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการจะเป็นเยาวชนที่อยู่ในหมู่บ้าน ตำบล เป็นสมาชิกกลุ่มเยาวชนในหมู่บ้าน และ/หรือสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบลที่มีความสนใจในเรื่องการประกอบอาชีพ มารับการอบรม ส่วนระยะเวลาแล้วแต่ประเภทของอาชีพนอกจากจะให้ความรู้ด้านอาชีพเบื้องต้นกับเยาวชนแล้วยังสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์กีฬาและนันทนาการให้ด้วย จุดประสงค์ของโครงการนี้ก็เพื่อให้เยาวชนมีความรู้เบื้องต้นในด้านอาชีพที่ตนสนใจ เพื่อจะเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพของเยาวชนในอนาคตต่อไป

6. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท สนับสนุนเงินทุนวัสดุอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพให้เยาวชนและให้คำแนะนำปรึกษาในด้านการประกอบอาชีพ

7. กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและประชาชน กองบัญชาการตำรวจภูธร 1 ส่งเสริมและเผยแพร่ การพัฒนาด้านการเตรียมอาชีพแก่เด็กและเยาวชน โดยให้คำแนะนำแก่ตำรวจในการช่วยเหลือเยาวชนชนบทในด้านการประกอบอาชีพ

8. สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร ขยายการปรับปรุงการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ให้เห็นค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพ และฝึกอาชีพให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

9. สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ขยายการปรับปรุงการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ให้เห็นค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพ และฝึกอาชีพให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

10. กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล จัดหางานให้นักศึกษาทำในช่วงปิดภาคเรียน และประสานงานในการแจ้งข่าวเรื่องงานแก่นักศึกษา

11. กรมการศึกษานอกโรงเรียน ให้มีการฝึกอบบรมวิชาชีพพระยะสั้น รวมทั้งลักษณะเกี่ยวกับอาชีพ

12. กรมอาชีวศึกษา จัดตั้งโรงเรียนสารพัดช่างและศูนย์ฝึกวิชาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ

13. โรงพยาบาลราชานุกูล ฝึกวิชาชีพให้แก่บุคคลปัญญาอ่อน

14. สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยฯ จัดอบรมวิชาชีพให้แก่เยาวชน

15. สภาสตรีแห่งชาติฯ ฝึกวิชาชีพพื้นฐานเพื่อเพิ่มรายได้ให้ตนเองและครอบครัวตามโครงการพัฒนาเยาวชนเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ

16. มูลนิธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ฝึกอาชีพแก่บุคคลปัญญาอ่อน และครอบครัว

17. มูลนิธิสงเคราะห์เด็กยากจนซีซีเอฟในประเทศไทย ให้เงินทุนและวัสดุอุปกรณ์เพื่อพัฒนาอาชีพแก่ครอบครัวของเด็กในอุปการะ

18. โสสะมูลนิธิแห่งประเทศไทยฯ ให้การศึกษาเพื่อประกอบอาชีพแก่เด็กและเยาวชนในความอนุเคราะห์ของมูลนิธิ

19. สมาคม วาย.เอ็ม.ซี.เอ. จัดสอนวิชาชีพแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป

20. มูลนิธิเด็ก จัดตั้งโครงการบ้านสวนลาดหญ้า เพื่อฝึกสอนวิชาชีพแก่เด็กอายุ 12 - 18 ปี ที่เรียนจบชั้นประถมปีที่ 6 จากโรงเรียนหมู่บ้านเด็กของมูลนิธิ

การจัดการศึกษาทางด้านอาชีพทั้งภาครัฐและเอกชนมุ่งให้ผู้เรียนเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ มีความพร้อมในการประกอบอาชีพสามารถพัฒนาอาชีพ และชีวิตของตนเองให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เดิม การจัดการการศึกษาด้านอาชีพนี้อาศัยลักษณะการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ และฝึกทักษะอาชีพต่าง ๆ ทั้งระยะสั้น ระยะยาว โดยจัดในรูปของการสอนประจำตามโรงเรียนต่าง ๆ

การสอนแบบเคลื่อนที่ไปหากลุ่มผู้เรียน และการจัดสอนแบบกลุ่มสนใจ โดยเน้นการพัฒนาฝีมือแรงงานที่ขาดแคลน หน่วยงานของรัฐและเอกชนได้มีความร่วมมือจัดการเรียนการสอนในด้านวิชาชีพมีทั้งหลักสูตรระยะสั้น และระยะยาวหลายสาขาวิชาที่สามารถสนองตอบต่อผู้ที่มีความต้องการด้านอาชีพ การจัดการศึกษาในสาขาวิชาชีพผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษารอบตัวตามหลักสูตรไปประกอบอาชีพได้ เป็นการสนองตอบต่อความต้องการทางด้านอาชีพในการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเยาวชนมิได้ หมายถึง การศึกษาในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงเท่านั้น แต่ยังหมายถึง การสร้างโอกาสอื่น ๆ ในการประกอบอาชีพในการฝึกอบรมระยะสั้น หรือการจัดระบบการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งทั้งรัฐบาลและภาคเอกชนควรที่จะมีการประสานงาน และร่วมมือกันดำเนินการให้เกิดผลอย่างจริงจัง เพื่อให้เยาวชนไทยมีคุณภาพ มีความสามารถทั้งในด้านการผลิตสินค้า บุคลากร มีทักษะในการสนับสนุนจรรโลง สังคมให้เป็นสังคมที่มีความสุขสงบน่าอยู่อาศัย

แนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียน

แนวทางการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อให้ทุกคนรู้หนังสือก่อนปี พ.ศ. 2543 นภา พงศ์พิพัฒน์ (2530 : 15) อดีตผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน เสนอแนวทางในการจัดการศึกษาดังนี้

1. ในการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนควรพิจารณานำเทคโนโลยีด้านข่าวสารข้อมูล (Information Technology) ซึ่งกำลังมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตในขณะนี้มาใช้ด้วย
2. การอ่านออกเขียนได้เป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญ แต่ว่าคุณค่าจะมากน้อยแค่ไหนอยู่ที่ว่า เราจะฝึกเด็กให้มีความสามารถนี้เพื่ออะไร เราจะต้องฝึกเด็กให้รู้จักจัดระบบการเก็บสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ และรู้จักการขับถ่ายสิ่งที่เป็นพิษออกไป การศึกษาที่ดี ควรมุ่งให้เด็กเกิดสุนทรียภาพ

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2534 : 180 - 183) ได้แบ่งการจัดกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวทางการศึกษาตลอดชีวิตออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กิจกรรมประเภทความรู้พื้นฐาน

1.1 การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานนี้ มีวิธีจัดเป็นประเภทชั้นเรียน และอาสาสมัครเดินสอน ประเภทชั้นเรียนส่วนใหญ่ครูประจำการในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นผู้สอน และบุคคลภายนอกเป็นผู้สอนบ้าง เช่น นักศึกษาวิทยาลัยครู นายทหาร (ทำการสอนในหน่วยทหาร) ประเภทอาสาสมัครเดินสอน ส่วนใหญ่ใช้ครูอาสาสมัครสอนตามบ้านหรือสถานที่ที่รวมกลุ่มสะดวก

1.2 การศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้ที่มีความรู้พื้นฐานในข้อ 1 แล้ว มีโอกาสที่จะศึกษาต่อใน 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. กิจกรรมประเภทข่าวสารข้อมูล

2.1 ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดประชาชนนอกจากจะบริการการอ่านให้ประชาชนโดยทั่วไปแล้ว ห้องสมุดประชาชนได้จัดมุมหนังสือไว้สำหรับเด็กโดยเฉพาะ นอกจากนั้นยังมีมุมสื่อการศึกษาสำหรับนักเรียนนอกกระบวนการศึกษานอกโรงเรียนและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (มสธ.)

2.2 ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านและประจำวัด มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้อ่านหนังสือเพื่อคงสภาพการอ่าน ไม่ให้ลืมหนังสือ และมีโอกาสได้รับความรู้และข่าวสารข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน

2.3 ศูนย์รับบริจาคหนังสือ เป็นหน่วยรับบริจาคจัดตั้งในสวนกลาง และส่วนภูมิภาค ทำหน้าที่รับบริจาคหนังสือจากประชาชน เพื่อส่งไปยังห้องสมุดและที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านและวัด ดำเนินการรับบริจาคโดยตรงจากประชาชน

2.4 หน่วยโสตทัศนศึกษา ออกเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนในชนบทโดยการนำภาพยนตร์ สไลด์ เทป โทรทัศน์ เกี่ยวกับงานการศึกษานอกโรงเรียน งานของหน่วยงานราชการต่าง ๆ และความรู้ทั่วไป ออกไปฉายในบางครั้ง ได้จัดนิทรรศการ และบริการห้องสมุด

2.5 ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา จัดระบบการวิทยุกระจายเสียงสำหรับประชาชน และรายการวิทยุโรงเรียน รายการวิทยุสำหรับประชาชน เสนอข่าวสารความรู้ ความบันเทิง เช่น การอาชีพ สุขภาพอนามัย วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี วัฒนธรรม ดนตรี วรรณกรรม สอนภาษา และข่าว นอกจากนั้นมียุทธการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา รายการวิทยุทัศน์เพื่อการศึกษา ผลิตภาพยนตร์ สไลด์ และภาพเคลื่อนไหว

2.6 ศูนย์บริการเพื่อการศึกษา มุ่งให้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีศิลปวัฒนธรรม จัดพิพิธภัณฑ์สำหรับเยาวชน พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยา พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ท้องฟ้าจำลองกรุงเทพฯ และพิพิธภัณฑ์เคลื่อนที่ บริการไปสู่ประชาชนที่อยู่ห่างไกล โดยใช้พิพิธภัณฑ์เคลื่อนที่

3. กิจกรรมประเภทเพิ่มทักษะและความรู้

3.1 การฝึกอบรมวิชาชีพ จัดดำเนินการเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทประจำที่และเคลื่อนที่ ประเภทประจำที่ จัดสอนโดยใช้อาคารและสถานที่ของโรงเรียนภาคกลางวัน โดยอาศัยครู อาจารย์ วัสดุ อุปกรณ์ ที่มีอยู่แล้ว หลักสูตรมีระยะเวลาระหว่าง 50 - 150 ชั่วโมง ประเภท

เคลื่อนที่ สังกัดศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด ส่งเป็นหน่วยย่อยออกไปบริการประชาชน ในชนบท หรือที่ห่างไกลสอนโดยใช้หลักสูตรเดียวกับโรงเรียนประจำที่

การฝึกวิชาชีพของกรมการศึกษานอกโรงเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อนำความรู้ไปใช้ ประโยชน์ในการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของคน หรือนำไปใช้ประกอบอาชีพโดยตนเองหรือ ร่วมกับผู้อื่น หรือนำไปประกอบอาชีพรับจ้าง

3.2 กลุ่มสนใจ เป็นวิธีฝึกอบรมระยะสั้นหลักสูตรไม่เกิน 30 ชั่วโมง และจบในตัว ทางราชการเป็นผู้จ่ายค่าตอบแทนให้แก่วิทยากร แต่ผู้เรียนจะต้องจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอบรม มาเอง

3.3 การฝึกอบรมอื่น ๆ โครงการที่ทำเป็นประจำคือ การอบรมผู้ประสานงานระดับ ท้องถิ่น (หมายถึงคณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้านหรือตำบล ซึ่งรับผิดชอบในด้านการศึกษา) ผู้ใหญ่ใน ชนบท (เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่) คณะกรรมการที่อ่าน หนังสือประจำหมู่บ้าน (เพื่อให้สามารถจัดและดูแลที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ) นอกจากนี้ยังมี การอบรมบุคคลที่เป็นวิทยากรอีกหลายโครงการ เช่น ครูผู้สอนการศึกษาแบบเบ็ดเสร็จ ครูผู้สอน วิชาชีพ แนวการจัดการศึกษาตลอดชีวิต และกลุ่มสนใจ ฯลฯ

แนวคิดในการจัดการศึกษาตลอดชีวิต บุญเลิศ มาแสง (2536 : 4 - 7) ได้เสนอแนวทาง ในการจัดการศึกษาตลอดชีวิตว่าควรเน้นการจัดการศึกษาให้กับประชาชนในหมู่บ้านได้รับการ ศึกษาที่เหมาะสมตลอดเวลา ประชาชนทุกคนในหมู่บ้านได้รับการศึกษาพื้นฐานถึงระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นด้านวิธีการในระบบหรือนอกระบบตามความเหมาะสมกับแต่ละคนและทุกคน ได้มีโอกาสรับการศึกษา เพื่อพัฒนาอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยให้การเรียนการสอนยึดชุมชน เป็นเงื่อนไขหลัก มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต ของผู้เรียน โดยให้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกระบวนการบูรณาการไปกับวิถีชีวิต กิจกรรม การศึกษานอกโรงเรียนจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ให้กับประชาชน ในระดับหมู่บ้าน เช่น การศึกษาพื้นฐาน การศึกษาวิชาอาชีพและการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต กิจกรรมที่จัดเป็นชั้นเรียน เป็นกลุ่มผู้เรียน ซึ่งต้องมีครูหรือวิทยากรประจำชั้นเรียน ประจำกลุ่ม ผู้เรียน เช่น วิทยากรกลุ่มสนใจ ครูสอนวิชาชีพระยะสั้น ครู ปอ. ประถมศึกษา ครู ปอ. มัธยมศึกษา ครูชุมชนประถมศึกษา ครูชุมชนมัธยมศึกษาตอนต้น ครูหรือวิทยากรแต่ละคนจะรับผิดชอบดูแล กิจกรรมการเรียนการสอนเฉพาะผู้เรียนของตนในหลักการจัดการศึกษานอกโรงเรียนนั้น บุคลากร ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนไม่ใช่ผู้ให้ความรู้โดยตรงแก่ผู้เรียน เป็นเพียงผู้ประสานงานจัดให้มี กิจกรรมการเรียนการสอน ให้มีผู้รู้จากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน บุคคลที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ผู้ที่มีประสบการณ์ตรงเป็นผู้ถ่ายทอดให้ความรู้และการใช้สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่ผู้เรียน สามารถเรียนได้ด้วยตนเอง

การจัดการศึกษาให้กับประชาชนทุกคนในหมู่บ้าน ต้องมีการประสานงานทำงาน ร่วมกับหน่วยงาน 6 กระทรวงหลัก หน่วยงานเอกชนและประชาชนทั่วไปพัฒนากิจกรรมการศึกษาให้ต่อเนื่องตลอดเวลาดังนี้

1. การจัดการศึกษาพื้นฐานเพื่อปวงชน

1.1 การศึกษาเด็กเล็ก จัดโดยโรงเรียนประถมศึกษาในหมู่บ้าน และนักศึกษาของกรมการศึกษานอกโรงเรียนในหมู่บ้านระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตามเงื่อนไขการพบกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนา

1.2 ประถมศึกษาในระดับโรงเรียน

1.3 ประถมศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนปี 2531 วิธีเรียนทางไกล วิธีเรียนชุมชน และหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ

1.4 มัธยมศึกษาตอนต้นในระบบโรงเรียน

1.5 มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายนอกโรงเรียน หลักสูตรการศึกษา นอกโรงเรียนปี 2531 วิธีเรียนทางไกล และหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ

2. การจัดเครือข่ายการศึกษาในหมู่บ้าน จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ในหมู่บ้าน มีบริการการศึกษาในรูปแบบของสื่อต่าง ๆ เน้นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ด้านต่าง ๆ ครูชุมชนเป็นผู้ประสานงานรับผิดชอบการพัฒนาเครือข่ายการศึกษาในรูปภูมิปัญญาชาวบ้าน สถานประกอบการและอื่น ๆ การจัดกิจกรรมของศูนย์การเรียนรู้ได้แก่

2.1 กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2 กิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพ

2.3 กิจกรรมนันทนาการ

2.4 กิจกรรมกีฬา

2.5 กิจกรรมลูกเสือนอกโรงเรียน

การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการตามความเหมาะสมในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ (แสงจันทร์ อินทนนท์. 2536 : 44 - 45) แนวนโยบายในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ คือ การฝึกทักษะอาชีพ เป็นกิจกรรมหนึ่งของการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งเป็นการฝึกอบรมวิชาชีพแก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความรู้ทักษะอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามความถนัดและความต้องการของตน ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ หรือเพื่อปรับปรุงอาชีพ ตลอดจนใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันอันจะนำไปสู่การยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น จุดหมายในการจัดการปัญหาในชีวิตประจำวัน

1. การฝึกเพื่อให้บุคคลมีงานทำ การฝึกประเภทนี้มุ่งป้อนคนไปสู่กิจการอุตสาหกรรม หรือธุรกิจ แต่โอกาสเช่นนี้ย่อมมี อยู่อย่างจำกัดมาก เนื่องจากการฝึกวิชาอาชีพในระบบโรงเรียน ได้ผลิตบุคคลเช่นนี้ออกมามากมาย และบุคคลเช่นนี้ยังว่างงานอยู่อีกมาก เนื่องจากอัตราการขยายตัว ทางธุรกิจอุตสาหกรรมไม่ทันกับการขยายตัวในทางการศึกษาวิชาอาชีพ

2. การฝึกให้บุคคลประกอบอาชีพส่วนตัว การฝึกประเภทนี้มุ่งให้บุคคลมีทักษะที่จะ ประกอบอาชีพของตนเองได้ เช่น การตั้งร้านซ่อมปั้มน้ำ ซ่อมรถจักรยานยนต์ เป็นต้น การฝึก ใน ลักษณะนี้มีความสำคัญกว่าการฝึกลักษณะแรก เพราะช่วยให้คนมีงานทำในชนบทที่จะอพยพ มาหา งานทำในเมืองใหญ่

3. การฝึกเพื่อปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง การฝึกประเภทนี้มุ่งให้บุคคลไป ประกอบอาชีพ แต่ถือว่ามี การฝึกวิชาอาชีพเป็นการศึกษาทั่วไป บุคคลที่ได้รับการฝึกแล้วอาจจะ นำไปใช้ปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองได้ เช่น การปรุงอาหารในครอบครัว การตัดเย็บเสื้อผ้า เล็ก ๆ น้อย ๆ และการแก้เครื่องยนต์

๘ แนวการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ควรมีความสอดคล้องกับความต้องการและความ เปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ เพื่อเป็นการยกระดับความรู้ความสามารถแก่ผู้ที่ด้อยโอกาส ได้ พัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน

โครงการพฤษภักดิ์

จากการที่ผู้วิจัยไปสังเกตสภาพของโครงการพฤษภักดิ์ พบว่า โครงการพฤษภักดิ์ เป็นโครงการบ้านจัดสรรขนาดใหญ่อยู่ในเครือแลนด์แอนด์เฮ้า ในเนื้อที่ 150 ไร่ ที่ตั้งโครงการ อยู่ติดถนนธนบุรี - ปากท่อ แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียนกรุงเทพมหานคร พฤษภักดิ์เป็น โครงการบ้านจัดสรรที่มีหลายแบบในเนื้อที่ 50 ตารางวา 75 ตารางวา 100 ตารางวา มีสโมสร สระว่ายน้ำ ราคาบ้านเริ่มต้นตั้งแต่ 650,000 บาท มีกรรมกรก่อสร้าง 500 คน และเป็นแหล่งรวมของ เยาวชนที่มีอายุ 14 - 25 ปี ประมาณ 300 คน เยาวชนบริเวณก่อสร้างโครงการพฤษภักดิ์เป็นกลุ่ม ที่อพยพเข้ามาทำงานก่อสร้างต้องทำงานหนัก และพักอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้าง

ลักษณะที่พักอาศัยเป็นที่พักรับผู้รับเหมาก่อสร้างเป็นผู้สร้างให้ที่พักปลูกติดกันเป็นแถว มุงหลังคาและกันด้วยสังกะสีที่ใช้แล้ว พื้นปูด้วยไม้ ยกพื้นสูงประมาณ 50 เซ็นติเมตรห้องพักทุก ห้องมีไฟฟ้าใช้ ต่อไฟฟ้าแบบชั่วคราว มีไฟฟ้าห้องละ 1 ดวง และมีเครื่องใช้ไฟฟ้าจำพวกหม้อหุง ข้าว กะทะไฟฟ้า พัดลม วิทยุ บางครอบครัวไม่มีหม้อหุงข้าว การประกอบอาหาร ใช้กะทะไฟฟ้า และใช้เศษไม้จากก่อสร้างเป็นเชื้อเพลิง ห้องส้วมใช้รวมกัน ไม่มีห้องน้ำ มีถังปูนซีเมนต์ เป็นที่ขัง

น้ำอยู่ในที่โล่งไว้สำหรับใช้ซักผ้า และเป็นที่อาบน้ำรวม ไม่มีการแยกชาย หญิง บริเวณที่อาบน้ำไม่ค่อยสะอาด มีน้ำขัง

การพักอาศัยในที่พักมีการแยกคนงานที่มีครอบครัวและคนงานที่โสด คนงานที่โสดจะอยู่รวมกัน ห้องละ 3 - 5 คน โดยแยกเป็นชายและหญิง คนงานที่มีครอบครัวจะพักครอบครัวละหนึ่งห้อง บางครอบครัวทำงานเพียงคนเดียว แม่บ้านจะเป็นผู้ดูแลลูกที่ยังเล็ก มีอยู่หลายครอบครัวที่มีลูกอายุ 3 - 4 ปี ทำงานทั้งพ่อและแม่ ลูก ๆ จะเล่นอยู่ในบริเวณก่อสร้างใกล้ ๆ กับบริเวณที่ พ่อแม่ทำงาน กรรมกรก่อสร้างทำงานไม่มีวันหยุด ได้ค่าจ้างเป็นรายวัน ที่พักร้อนอบอ้าว การระบายอากาศไม่ดี สภาพความเป็นอยู่ไม่ถูกสุขลักษณะต้องผจญกับฝุ่นละออง เสียงดัง และอันตรายจากการก่อสร้าง

เยาวชนบริเวณก่อสร้างโครงการพัฒนาศูนย์เป็นกลุ่มที่อพยพเข้ามาทำงานก่อสร้าง ต้องทำงานหนัก ขาดแรงงานเพื่อแลกกับความอยู่รอดในการดำรงชีวิต โดยทั่วไปแล้วเยาวชนที่มีอายุ 14 - 25 ปี เป็นวัยที่ควรจะได้รับการศึกษา มีโอกาสในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิต แต่เยาวชนที่มีอายุ 14 - 25 ปี ที่ทำงานก่อสร้างในโครงการพัฒนาศูนย์ เป็นเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา ด้านอาชีพด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนั้น กลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ทำงานเป็นกรรมกรก่อสร้างควรมีโอกาสในการพัฒนาตนเองในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีความเหมาะสมกับการเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

สภาพของเยาวชนในแหล่งก่อสร้าง

การทำงานของเยาวชนบริเวณก่อสร้างเป็นงานที่ต้องใช้แรงงานได้ค่าจ้างเป็นรายวัน มักได้รับค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายระบุเอาไว้ ทำงานไม่มีวันหยุด ทำงานอย่างน้อยวันละ 8 ชั่วโมง งานก่อสร้างเป็นงานที่ไม่มั่นคง ต้องย้ายที่อยู่อาศัยไปตามแหล่งการจ้างงาน สภาพที่พักอาศัยมีลักษณะเป็นแบบชั่วคราวกันด้วยสังกะสี ใช้เป็นที่พักนอนหลับนอน และประกอบอาหาร เงินรายได้มีใช้จ่ายเฉพาะประจำวัน ไม่มีเงินใช้จ่ายเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อเจ็บป่วยสภาพที่พักไม่เอื้ออำนวยต่อความเป็นอยู่ที่ถูกสุขลักษณะ

จากรายงานการวิจัยของสถาบันสังคมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมกับมูลนิธิเด็กเกี่ยวกับแรงงานอุตสาหกรรมก่อสร้าง (วัลลภ ดังคณาภิรักษ์. 2530 : 23) พบว่า กรรมกรก่อสร้างส่วนใหญ่จะมีวัยอยู่ในช่วงอายุ 15 - 25 ปี รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 26 - 35 ปี มีการศึกษาค่ากว่า ป.4 ร้อยละ 56.4 มีโอกาสเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 - 7 เพียงร้อยละ 11.4

สุชาติ ลีตระกูล (2532 : 94 - 106) ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร สำหรับธุรกรรมกรก่อสร้างก่อนวัยเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะการทำงานของ ธุรกรรมกรก่อสร้างมีดังนี้คือ ธุรกรรมกรก่อสร้างเป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งที่คอยโอกาสในการพัฒนาตนเอง การเข้ามาทำงานในแหล่งก่อสร้าง จะติดตามทำงานให้กับบริษัทก่อนข้างจะมีงานที่ถาวรมีสวัสดิการ บางอย่างให้ อีกกลุ่มหนึ่งเป็นธุรกรรมกรที่ทำงานกับผู้รับเหมาย่อย ซึ่งกลุ่มนี้ส่วนมากเป็นกลุ่มที่มีการโยกย้ายที่อยู่บ่อยกว่าธุรกรรมกรที่ทำงานให้กับบริษัทผู้ประมูลการก่อสร้าง เนื่องจากจะทำงาน เฉพาะที่ผู้รับเหมารายย่อยรับช่วงมาได้ เมื่อหมดหน้าที่แล้วก็ต้องหางานรับเหมาที่อื่นต่อไป ธุรกรรมกรกลุ่มนี้ในบางครั้งที่บริษัทรับเหมารายย่อย ไม่มีงานให้ทำก็จะเปลี่ยนไปทำงานกับบริษัท ผู้รับเหมารายย่อยอื่น ซึ่งการสมัครเข้าทำงาน ไม่มีขั้นตอนยุ่งยากจะเข้าทำงานได้ง่ายกว่าบริษัท ผู้ประมูลการก่อสร้าง ดังนั้นพวกเขาเข้ามาทำงานตามฤดูกาล มักจะอยู่กับบริษัทเหล่านี้ ธุรกรรมกรที่อยู่ กับบริษัทรับเหมารายย่อยจะไม่ได้สวัสดิการแต่อย่างใด อีกทั้งยังประสบกับภาวะการไม่มีงานทำ และฐานะยากจนกว่าธุรกรรมกรที่ทำงานให้กับบริษัทผู้ประมูลการก่อสร้างอีกด้วยธุรกรรมกรส่วนใหญ่ จะได้รับเงินค่าแรงงานเป็นรายวัน โดยทางบริษัทจะจ่ายให้เป็นงวดประมาณ 15 วันต่อครั้งและเมื่อมี การหยุดทำงานก็จะไม่ได้เงิน แรงงานสตรีจะได้ค่าจ้างต่ำกว่ากฎหมายแรงงานที่กำหนดโดยเฉลี่ย จะได้รับค่าแรง 50 บาทต่อวัน

สำหรับการจัดที่พักอาศัยให้ธุรกรรมกรพักอยู่นั้น ส่วนใหญ่จะปลูกสร้างที่พักชั่วคราวไว้ใน บริเวณเดียวกันกับแหล่งการก่อสร้าง มีบางบริษัทจะเช่าสถานที่ว่างเปล่าสร้างที่พักคนงานแยก ออกไปอีกต่างหาก ส่วนบางบริษัทที่มีสถานที่การก่อสร้างจำกัดในตอนแรกก็จะสร้างที่พักในส่วนหนึ่ง ของบริเวณก่อสร้าง พอหลังจากสร้างสิ่งก่อสร้างขึ้นคลุมเนื้อที่แล้วก็ย้ายที่พักเข้ามาอยู่ใน สิ่งก่อสร้าง ขณะที่การก่อสร้างยังไม่เสร็จ สำหรับการพักในที่พักนั้นส่วนใหญ่จะพักโดยไม่เสีย ค่าเช่า ค่าน้ำ ค่าไฟ แต่มีบางบริษัทเก็บค่าน้ำ และค่าไฟฟ้า โดยคิดเป็นรายหัว

ในที่พักธุรกรรมกรก่อสร้างบางแห่งที่มีขนาดใหญ่ประมาณ 200 - 300 ครอบครัว บริษัท จะจัดหัวหน้าคอยดูแลความสงบเรียบร้อย มีการวางกฎให้ทุกคนปฏิบัติตาม เช่น ห้ามการดื่มเหล้า เล่นการพนันในบริเวณที่พัก ซึ่งถ้าฝ่าฝืนจะถูกให้ออกจากที่พัก อีกทั้งยังมีแม่บ้านคอยดูแล ความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม อย่างไรก็ตามในแหล่งที่พักที่เป็นกลุ่มตัวอย่างยังมีการดื่มเหล้า เล่นการพนัน เช่น ไพ่ ไฮโล เป็นต้น โดยเฉพาะการตั้งวงดื่มสุราที่กระทำกันบ่อยครั้ง

การเข้าพักของธุรกรรมกรก่อสร้างนั้น ส่วนใหญ่จะเข้าพักในที่พักที่จัดให้ และพวกที่ แต่งงานแล้วมากกว่าพวกคนโสด พวกแต่งงานแล้วจะนำครอบครัวเข้ามาอยู่ด้วยในที่พัก ซึ่งการ สำรวจพบว่า มีเด็กตั้งแต่แรกคลอดจนถึงวัยเรียนอยู่ในแหล่งต่าง ๆ มีจำนวนไม่น้อยโดยเฉลี่ย แห่งละ 25 - 30 คน ภายในบริเวณแหล่งที่พักนั้นจะมีร้านค้าย่อยขายของชำ ขายอาหารและสินค้า

บริโภคที่จำเป็นอยู่แห่งละหนึ่งร้าน ซึ่งจะเป็นร้านที่กรรมกรสามารถซื้อสินค้าไปบริโภคก่อนได้ ในกรณีไม่มีเงินหรือเงินค่าแรงยังไม่รับ และเมื่อได้รับเงินค่าแรงแล้วจะนำมาชำระภายหลัง ในบางแห่งร้านค้าเหล่านี้จะทำการคืดคอกเบี้ยรวมไปด้วย รวมทั้งยังออกเงินให้กู้กับกรรมกรด้วย โดยคืดคอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 10 ต่องวด ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการนี้ส่วนมากจะเป็นกรรมกรที่ทำงานให้กับบริษัทมาเป็นเวลานานและมีฐานะค่อนข้างดีกว่าคนอื่น ๆ

นอกจากสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของการก่อสร้างและการจัดตั้งแหล่งที่พักถูกสร้างขึ้นเป็นโครงร่างแล้ว ยังมีความอีกที่กจากการทำงานของเครื่องจักรและรถยนต์ อีกทั้งฝุ่นละอองจากรถบรรทุกวัสดุสิ่งก่อสร้างที่วิ่งเข้าออกและฝุ่นละอองจากการก่อสร้างที่มีการปิดกวาด หรือทิ้งเศษวัสดุการก่อสร้างลงมาจากอาคารที่ก่อสร้างอยู่ตลอดเวลา การก่อสร้างอาคารเกือบทุกแห่งในบางครั้งมีการทำงานนอกเวลา ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของงานแต่ละอย่างว่าจะเร่งในส่วนใด ดังนั้นจึงมีเสียงดังและฝุ่นละอองจากการก่อสร้างทั้งกลางวันและกลางคืน ที่พักคนงานก่อสร้างที่สร้างขึ้นอยู่ในบริเวณเดียวกันหรือใกล้เคียงกับการก่อสร้าง จึงต้องประสบกับภาวะของเสียงและฝุ่นจากการก่อสร้าง อีกประการหนึ่งการใช้เส้นทางเข้าออกที่พักบางแห่ง จำเป็นต้องผ่านอาคารที่กำลังมีการก่อสร้างอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สำหรับที่พักบางแห่งซึ่งสร้างแยกไว้คนละส่วนกับการก่อสร้างนั้น ได้สร้างไว้ใกล้กับถนนและไม่ห่างจากแหล่งก่อสร้างมากเกินไป เพื่อให้คนงานสามารถเดินทางมาที่ทำงานได้โดยสะดวก แต่มีที่พักบางแห่งที่ทางบริษัทสร้างไว้ให้คนงานพัก โดยเฉพาะแล้วให้คนงานเดินทางไปทำงานในที่ต่าง ๆ ตามที่บริษัทรับเหมาได้ สภาพทั่วไปของแหล่งที่พักที่ได้จัดแยกไว้ นั้น ส่วนมากจะสร้างเป็นที่พักชั่วคราวในที่ว่างเปล่าเต็มไปด้วยหญ้ารกและมีน้ำขัง

1. สภาพที่พักอาศัยของกรรมกรก่อสร้าง

สภาพที่พักอาศัยของกรรมกรก่อสร้าง ที่พักอาศัยของชุมชนก่อสร้างน้อยมากจะมีรั้วกันล้อมรอบ และมียามรักษาความปลอดภัยคอยตรวจตราผู้คนที่เข้าออกบริเวณที่พักคนงานนั้น ไม่มีสำหรับสภาพของที่พักจะปลูกติดกันอยู่อย่างหนาแน่น โดยที่บางแห่งจะปลูกที่พักชั่วคราวเป็นเรือน 2 ชั้น บางแห่งมีชั้นเดียวและยกพื้นข้างล่างสูงกว่าพื้นดินเล็กน้อยวัสดุที่ใช้สร้างนั้นทุกแห่งจะใช้สังกะสีเป็นหลักในการก่อสร้าง โดยใช้ทำหลังคาและฝาผนังห้องสังกะสีที่ใช้ส่วนมากเป็นสังกะสี ที่ใช้งานแล้วหลายครั้ง ดังนั้นจึงมีรูรั่วจากการดกตะปู เวลามาทำเป็นหลังคาจึงทำให้น้ำไหลเข้าตามรูรั่วตกลงในบางห้องเมื่อฝนตก ส่วนพื้นห้องนั้นปูด้วยไม้กระดานหยาบ ๆ ขนาดห้องโดยเฉลี่ยกว้างสองเมตรครึ่ง

2. สภาพปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจ

สภาพปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจ ปัญหาและความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่จะมีฐานะทางครอบครัวยากจน ต้องการให้ช่วยเหลือเกี่ยวกับเงินที่จะนำไปลงทุน ประกอบอาชีพอื่น ต้องการงานที่มีความมั่นคงต้องการเงินช่วยเหลือเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล เมื่อยามเจ็บไข้และค่าเล่าเรียนของบุตร ต้องการให้หาแหล่งเงินทุน ต้องการให้เพิ่มค่าแรงงาน ค่าครองชีพถูกลง การหางานพิเศษให้ทำหรือหางานให้บุตรทำ ตลอดจนการช่วยให้ครอบครัวของตน ปลอดภัยจากหนี้สินที่มีอยู่

3. สภาพปัญหาและความต้องการทางการประกอบการอาชีพ

สภาพปัญหาและความต้องการทางการประกอบการอาชีพ ปัญหาเกี่ยวกับการ ประกอบอาชีพ ซึ่งปัญหาที่ประสบส่วนใหญ่คือ ความไม่มั่นคงของงานที่ทำอยู่เนื่องจากลักษณะ ของงานเป็นงานเฉพาะด้าน เช่น งานปูน งานไม้ งานชุดหลุม หรืองานดอกเสาเข็ม ซึ่งแต่ละงาน จะเสร็จสิ้นไปที่ละอย่าง ดังนั้นเมื่องานใดเสร็จผู้ที่ทำงานนั้นก็จะมีงานทำจำเป็นต้องหางานที่อื่นทำ กรณีอยู่กับบริษัทก็ต้องรอให้บริษัทหางานให้ได้ก่อน ในช่วงหยุดรอนานหรือไม่มีงานทำจะไม่ได้ รับค่าแรงงาน เพราะรายได้จากการทำงานได้เป็นรายวัน ถ้าหากวันใดหยุดจะไม่ได้ค่าแรงงาน และเมื่อขาดรายได้ก็มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ในครอบครัวทำให้ไม่มีเงินค่าใช้จ่าย สำหรับปัญหา อื่น ๆ นั้น ได้แก่ ได้รับค่าแรงงานต่ำกว่าที่กำหนด โดยเฉพาะแรงงานสตรี ได้รับค่าแรงงานต่ำกว่า ที่กำหนด โดยเฉพาะแรงงานสตรีได้รับค่าแรงงาน โดยเฉลี่ยวันละ 50 บาท การจ่ายเงินค่าแรงงาน ไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด อีกทั้งงานก่อสร้างยังเป็นงานหนัก และเป็นงานที่เสี่ยงอันตราย และไม่มี การให้บริการด้านการรักษาพยาบาล การทำงานต้องแข่งขันและพบกับหัวหน้างานที่เข้มงวดมาก นอกจากนั้นการสำรวจกรรมกรก่อสร้างที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง บ่งชี้ประสบปัญหาการถูกโกงค่าแรงงาน ส่วนทางด้านความต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับการประกอบอาชีพนั้น ปรากฏว่ากรรมกรก่อสร้าง ต้องการงานที่มั่นคง ให้เพิ่มค่าแรงงาน จ่ายเงินค่าแรงงานให้ตรงตามเวลา ตลอดจนให้สวัสดิการ ต่าง ๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล การประกันอุบัติเหตุ ต้องการเรียนวิชาชีพเพิ่มเติมต้องการให้มีการฝึก อาชีพแก่ตนเองและบุตร

เยาวชนที่พักอาศัยในบริเวณก่อสร้างมี สภาพความเป็นอยู่ที่ไม่มั่นคง เป็นผู้ที่ต้องใช้ แรงงานหนัก สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปไม่ถูกสุขลักษณะ ที่พักอาศัยแออัดต้องประสบกับเสียงของ เครื่องจักร ฝุ่นละอองในการก่อสร้างและค่าแรง ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บำรุง สุขพรรณ (2525 : 111 - 113) ศึกษาปัญหาและสภาพของกลุ่มประชากรนอกโรงเรียนในเขตเมืองและชนบทที่มีอายุ 7 - 24 ปี และไม่ได้เข้าโรงเรียนทั้ง 4 ภาค พบว่า ประชาชนร้อยละ 99 ต้องการมีรายได้เพิ่มและมีอาชีพมั่นคง ร้อยละ 98 ต้องการอบรมวิชาชีพ ร้อยละ 85 ต้องการศึกษาระดับสูงขึ้นไป และร้อยละ 60 ต้องการป้องกันโรค และตรวจสุขภาพ สำหรับสื่อการสอนส่วนมากต้องการสื่อประเภทบุคคล โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ ภาพยนตร์ และสิ่งตีพิมพ์ตามลำดับ

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2528 : 465) ได้วิจัยเรื่องประชากร และโครงการพัฒนาในประเทศไทย พบว่า การว่างงานกับการย้ายถิ่นอยู่ในวัยแรงงานผู้มีงานทำ การว่างงาน การย้ายถิ่นออก และการย้ายถิ่นเข้าของสมาชิกในครัวเรือน โดยจำแนกตามจังหวัด คือ เชียงใหม่ ขอนแก่น และ นครราชสีมา จำนวนผู้ที่อยู่ในวัยแรงงานในครัวเรือนทั้ง 3 จังหวัดไม่แตกต่างกันมากนัก และการย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีสาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ การย้ายถิ่นส่วนมากจะเป็นจากเขตที่ล้าหลังไปสู่เขตที่พัฒนามากกว่า ข้อค้นพบดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาชนบทเท่าที่ได้ทำมาในอดีตถึงปัจจุบัน ยังไม่สามารถยับยั้งการย้ายผู้ย้ายถิ่นจากเขตชนบทเข้าสู่เขตเมืองได้ และการพัฒนาเมืองหลักก็ยังไม่อาจจะยับยั้งถิ่นออกเข้าสู่กรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดในภาคกลางได้ จึงจำเป็นที่รัฐจะต้องปรับปรุง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และค้นหาวิถีในการพัฒนาชนบทที่สามารถแก้ไขปัญหการย้ายถิ่นเข้าสู่เขตเมือง และเขตกรุงเทพมหานครต่อไป

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจโครงการวิเคราะห์การดำเนินการขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน (2529 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการดำเนินงานขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน พบว่า กิจกรรมที่องค์การเอกชนพัฒนาเด็กและเยาวชนจัดดำเนินการได้แก่ การฝึกอบรม บุคลากรเพื่อเด็กและเยาวชน และการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ในด้านการจัดทำสิ่งพิมพ์มีองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชนร้อยละ 74.10 ได้จัดทำสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ โดยจัดในรูปแบบหนังสือร้อยละ 28.73 นอกนั้นเป็นรายงานประจำปี จดหมายข่าวเอกสารดำเนินการแผ่นพับเอกสารประชาสัมพันธ์ จุลสาร วารสาร เป็นต้น การจัดกิจกรรมเน้นด้านการศึกษามากที่สุด รองลงมาด้านสาธารณสุข ศิลปกรรม ด้านพัฒนาอาชีพส่วนใหญ่เน้นเด็กอายุ 6 - 14 ปี ด้านพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน เน้นกลุ่มเป้าหมายเยาวชนอายุ 15 - 25 ปี มากที่สุด โครงการส่วนใหญ่เป็นโครงการต่อเนื่อง ผู้ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพส่วนใหญ่เป็นระดับประถมศึกษา และองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชนมีความต้องการให้รัฐช่วยเหลือในการแก้ปัญหาอุปสรรคด้านวิชาการ ด้านประชาสัมพันธ์ และกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าใจปรัชญาการทำงาน สร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วม

นิภา สุวรรณแสง คุมรสุนทร (2529 : 11) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดบริการสังคม สงเคราะห์ทางการศึกษา สำหรับลูกกรรมกรก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาเฉพาะ ศูนย์เด็กเล็กเคลื่อนที่มักกะสัน 1 แห่ง พบว่า โดยส่วนใหญ่แล้วกรรมกรก่อสร้างมักจะพักอยู่ในที่พัก บริษัทรับเหมาก่อสร้างจัดให้โดยจะสร้างบ้านพัก หรือห้องแถวให้อยู่ใกล้บริเวณก่อสร้างมากที่สุด ห้องพักนี้นิยมสร้างเป็นห้องแถว 1 หรือ 2 ชั้น โดยแต่ละห้องมีขนาด 3 คูณ 4 เมตร กั้นด้วยไม้ หนาบ ๑ หรือสังกะสีลูกฟูก หลังคามุงด้วยสังกะสีลูกฟูก แต่ละห้องพักบรรจุกรรมกร 1 ครอบครัว หรือกรรมกรโสด 4 - 6 คน น้ำและไฟนั้น กรรมกรใช้โดยไม่ต้องเสียเงิน เนื่องจากบริษัทรับเหมาก่อสร้างจะเดินสายไฟฟ้าให้เพียงห้องละ 1 ดวง อย่างไรก็ตาม ถ้าครอบครัวใช้ไฟมาก เช่น มีอุปกรณ์ หุงต้มไฟฟ้า มีโทรทัศน์ และเครื่องมืออำนวยความสะดวกเป็นไฟฟ้าต้องเสียเงินในส่วนที่เพิ่มเอง ส่วนสถานที่อาบน้ำใช้ร่วมกันโดยบริษัทสร้างเป็นบ่อน้ำเก็บน้ำขนาดใหญ่ไว้นอกเรือนแถว และสร้างส้วมไว้ต่างหาก

โชติ บุญทน (2531 : 108 - 109) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อ บทบาทของโรงเรียนประถมศึกษา ในการจัดบริการการศึกษานอกระบบโรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการให้บริการด้านศิลปวัฒนธรรม ขาดบุคลากรที่เข้าใจงานด้านวัฒนธรรม ขาดการประสานงานกับวัด และหน่วยงานอื่น ๆ ในการส่งเสริมวัฒนธรรม วิธีการแก้ปัญหาในการ จัดบริการการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ใช้มากที่สุดคือ ประสานงานระหว่างโรงเรียน ประชาชน หน่วยงานของรัฐบาล และหน่วยงานเอกชนขอความร่วมมือในการแก้ปัญหา ให้ความรู้แก่ประชาชน ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน และนำทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้ ประโยชน์ในการจัดบริการประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2531 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนประจำปีเพื่อการพัฒนาเด็ก และเยาวชนใน หน่วยงานระดับปฏิบัติ เพื่อศึกษาประเภทของกิจกรรมและลักษณะงานในการพัฒนาเด็กและเยาวชน การศึกษาวิจัยนี้ได้ดำเนินการศึกษา 2 วิธี คือ การศึกษาข้อมูลจากเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับแผนงาน หน่วยงานต่าง ๆ และศึกษาจากการสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ผู้รู้ และผู้เกี่ยวข้องกับการวางแผนงานใน ระดับอธิบดีกรมและผู้อำนวยการของหน่วยงานเอกชน หรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายจากอธิบดี หรือผู้อำนวยการของหน่วยงานนั้น พบว่า หน่วยงานภาครัฐและเอกชน จำนวน 46 หน่วยงาน หน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ ในสาขาการพัฒนาเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ คือ ด้านโภชนาการ 13 หน่วยงาน ด้านสุขภาพกายและจิต 23 หน่วยงาน ด้านสติปัญญา และความสามารถพื้นฐาน 29 หน่วยงาน ด้านการพัฒนาเพื่อเตรียมให้มีอาชีพ 20 หน่วยงาน และด้านสังคม จริยธรรม วัฒนธรรมและการเมือง 26 หน่วยงาน

หน่วยงานที่ทำการศึกษามีขีดความสามารถ หรือระดับของการพัฒนาในเรื่องของการวางแผนที่ผิดแผกแตกต่างกันในหลายรูปลักษณะตามเกณฑ์จัดระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้และได้กำหนดแผนปฏิบัติการ โดยอาศัยพื้นฐาน จุดมุ่งหมาย นโยบาย และแผนงานของหน่วยงาน รวมถึง 30 หน่วยงาน อาศัยพื้นฐานของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 18 หน่วยงาน อาศัยการวินิจฉัยสั่งการของผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงาน 10 หน่วยงาน อาศัยแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนระยะยาว 10 หน่วยงาน แผนประจำปีระดับจังหวัด 7 หน่วยงาน และอื่น ๆ 25 หน่วยงาน

เบญจมาศ ศรีอำพล (2532 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ของแหล่งก่อสร้าง ต่อบริการการศึกษาในระบบโรงเรียนที่จัดในศูนย์เด็กก่อสร้าง เพื่อศึกษาปัญหาในการดำรงชีวิตประจำวันของผู้ปกครองที่เกิดในแหล่งก่อสร้าง และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงงานของโครงการศูนย์เด็กก่อสร้าง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ศูนย์ ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ของแหล่งก่อสร้าง มีความคิดเห็นต่อบริการการศึกษาในระบบโรงเรียนที่จัดในศูนย์เด็กก่อสร้าง โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการจัดการในทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการดำเนินงานของศูนย์ ด้านแนวทางในการจัดโครงการสำหรับเด็ก ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็ก ด้านการให้บริการเพื่อพัฒนาชุมชน และด้านการสนับสนุนโครงการโดยประชากรทั้ง 3 กลุ่ม แต่ในรายละเอียดพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์มีความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ของแหล่งก่อสร้างในเรื่องที่ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ของแหล่งก่อสร้าง ต้องการให้การเรียนการสอนมีลักษณะเหมือนการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนมากกว่า

2. ปัญหาในการดำรงชีวิตประจำวันของผู้ปกครองที่เกิดในแหล่งก่อสร้าง จำแนกออกเป็นปัญหาในด้านเด็ก และปัญหาในด้านชุมชน ปัญหาในด้านเด็ก พบว่า มีปัญหาพฤติกรรมเด็ก ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ และปัญหาเด็กไม่มีโอกาสเรียนหนังสือ ปัญหาในด้านชุมชน พบว่า มีปัญหากรรมกรไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ปัญหากรรมกรขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเสริม และปัญหาแม่บ้านขาดความรู้เรื่องอาหาร และโภชนาการสำหรับเด็ก

3. ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงของโครงการศูนย์เด็กก่อสร้าง ด้านการพัฒนาเด็กมีข้อเสนอแนะว่า ควรขยายเวลาบริการในวันหยุดด้วย และควรจัดทดสอบระดับสติปัญญาหรือระดับความรู้ของเด็กในศูนย์ฯ ด้านการพัฒนาชุมชน มีข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มบริการตรวจสุขภาพ โดยออกตรวจตามบ้าน ไม่เพียงแต่จัดตรวจที่ศูนย์ฯ และแผ่นป้ายความรู้ต่าง ๆ ควรมีมากกว่านี้

สุชาติ ลีตระกูล (2532 : 93 - 106) ได้สำรวจข้อมูลพื้นฐานในการทำวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรสำหรับลูกกรรมกรก่อสร้างก่อนวัยเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดที่พักอาศัยให้กับกรรมกรเป็นที่พักชั่วคราวอยู่บริเวณเดียวกับการก่อสร้าง จึงต้องประสบกับสภาวะเสียงดังและฝุ่นรื้อยละ 30.66 มีปัญหาเกี่ยวกับที่พัก ในเรื่องความแออัด คับแคบ ร้อนอบอ้าว ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด และมีจำนวนไม่เพียงพอ น้ำใช้บริโภคไม่สะอาด หัวหน้าครอบครัวส่วนใหญ่ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ มี ปัญหาเรื่องเงินที่ใช้จ่ายในครอบครัวไม่เพียงพอ รื้อยละ 68.66 ของกลุ่มตัวอย่างต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับเงินที่จะนำไปลงทุนประกอบอาชีพอื่น ต้องการงานที่มีความมั่นคง ซึ่งสามารถทำรายได้แน่นอน เงินช่วยเหลือเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล เมื่อขามเจ็บใช้ค่าเล่าเรียนของบุตร ต้องการให้หาแหล่งเงินกู้ เพิ่มค่าแรงงานค่าครองชีพถูกลง การหางานพิเศษให้ทำหรือหางานให้บุตรทำ ตลอดจนการช่วยให้ครอบครัวของตนปลอดภัยจากหนี้สินที่มีอยู่ ทางด้านปัญหาจากการประกอบอาชีพ พบว่า รื้อยละ 56.66 มีปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ซึ่งปัญหาที่ประสบส่วนใหญ่ คือ ความไม่มั่นคงของงานที่ทำอยู่เนื่องจากลักษณะของงานเป็นงานเฉพาะด้าน เช่น งานปูน งานไม้งานซุดหลุม หรืองานตอกเสาเข็ม เมื่องานใดเสร็จผู้ที่ทำงานนั้นก็จะมีงานทำจำเป็นต้องหางานที่อื่นทำ กรณีอยู่กับบริษัทก็ต้องรอให้บริษัทหางานให้ได้ก่อน ในช่วงหยุดรอกงานหรือไม่มีงานทำจะไม่ได้รับค่าแรงงาน เพราะรายได้จากการทำงานได้เป็นรายวัน ถ้าหากวันใดหยุดจะไม่ได้ค่าแรงและเมื่อขาดรายได้ก็มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ในครอบครัวทำให้ไม่มีเงินใช้จ่าย สำหรับปัญหาอื่น ๆ นั้นได้แก่ ได้รับค่าแรงงานต่ำกว่าที่กำหนด โดยเฉพาะแรงงานสตรีได้รับค่าแรงงานโดยเฉลี่ยวันละ 50 บาท การจ่ายเงินค่าแรงงานไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด อีกทั้งงานก่อสร้างยังเป็นงานหนัก และเป็นงานที่ต้องเสี่ยงอันตราย ไม่มีการให้บริการด้านการรักษาพยาบาล การทำงานต้องแข่งขัน และพบกับหัวหน้างานที่เข้มงวดมาก นอกจากนั้นการสำรวจกรรมกรก่อสร้างที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีสองรายที่ประสบปัญหาการถูกโกงค่าแรงงาน การประกอบอาชีพนั้น รื้อยละ 60.00 ต้องการงานที่มั่นคง ให้เพิ่มค่าแรงงาน จ่ายเงินค่าแรงงานให้ตรงตามเวลา ตลอดจนให้สวัสดิการต่าง ๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล การประกันอุบัติเหตุ และต้องการเรียนวิชาชีพเพิ่มเติมอีกด้วย

อำนาจ แดงศรี (2532) ศึกษาสภาพและความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพของประชาชนเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จากประชากรอายุ 15 - 34 ปี ในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง เพศชาย 154 คน และเพศหญิง 246 คน พบว่า ประชาชนมีความต้องการการศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น เนื้อหาความรู้ที่ต้องการมากที่สุดคือ วิชาช่างคหกรรม รองลงมาคือ เพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ศิลปหัตถกรรม ช่างอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ โดยคาดหวังว่าจะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและครอบครัว เพื่อลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ให้ครอบครัว

กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้วิจัยโครงการติดตามผลผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (2533 : 49 - 50) พบว่า การศึกษาของแรงงานใน 5 ภาค และกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือ 7 ที่เหลือ นอกนั้นมีการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คนที่ไม่เรียนต่อในชั้นมัธยมเหล่านั้นบอกถึงเหตุผลของการไม่เรียนต่อว่า เป็นเพราะความยากจน ร้อยละ 65.00 ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 85.40 ในภาคกลาง ที่เหลือนอกนั้นไม่ยอมเรียน เบื่อ ไม่สนใจเรียน และอยากทำงานแรงงานใน 5 ภาค และกรุงเทพมหานคร มากกว่าร้อยละ 92.70 ไม่มีอาชีพรองทำนอกเหนือจากอาชีพหลัก ในขณะที่ทำงานแรงงานเกือบทุกภาคพักอาศัยอยู่กับบิดา/มารดา มากที่สุด ยกเว้นแรงงานในกรุงเทพมหานคร และภาคกลาง ซึ่งส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับนายจ้าง บ้านที่คนงานในสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พักอาศัยอยู่เป็นของสถานประกอบการจัดให้มากที่สุด

สมชัย วิโรจน์แสงอรุณ และคนอื่น ๆ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมด้านสุขภาพของแรงงานก่อสร้างและครอบครัวในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อทราบพฤติกรรมด้านสุขภาพของแรงงานก่อสร้างและครอบครัว ในนิคมอุตสาหกรรม 2 แห่ง แห่งละ 100 คน ผลการศึกษาพบว่า คนงานก่อสร้างมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด ร้อยละ 41.50 รองลงมาคือ จากภาคเหนือ ร้อยละ 39.00 เป็นชายร้อยละ 66.56 หญิงร้อยละ 33.44 การศึกษาส่วนใหญ่จบ ป.4 ร้อยละ 68.40 รองลงมาคือ ป.6 ร้อยละ 22.09 ส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 ทำงานสัปดาห์ละ 7 วัน วันละ 8 ชั่วโมง อีกร้อยละ 20.00 ทำงานสัปดาห์ละ 6 วัน วันละ 8 ชั่วโมง การเจ็บป่วย พบว่า ป่วยด้วยโรกระบบทางเดินอาหารมากที่สุดร้อยละ 37.00 รองลงมาคือ โรกระบบทางเดินของการหายใจ

คนงานก่อสร้าง มีความต้องการที่จะได้รับข่าวสารในเรื่องความรู้ และบริการทางด้านสุขภาพอนามัยร้อยละ 73.00 ข่าวสารตลาดแรงงาน บริการจัดหางาน ร้อยละ 61.00 การฝึกอบรมและแนะแนวอาชีพร้อยละ 20.00 ความรู้ในการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างทำงาน ร้อยละ 12.00 คำแนะนำและบริการทางด้านการวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิด ร้อยละ 2.61

สถาบันวิจัยสังคม (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องสถานภาพและนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนด้อยโอกาสครั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์ ถึงภาพรวมของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลกระทบต่อปัญหาเด็กและเยาวชนด้อยโอกาส และศึกษาสภาพปัญหา และสถานภาพของเด็กด้อยโอกาสในกลุ่มเด็กถูกทอดทิ้ง เด็กเร่ร่อนและเด็กทำงาน ตลอดจนการจัดบริการของรัฐและองค์กรเอกชน รวมทั้งข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มาตรการพัฒนาเฉพาะกลุ่ม เพื่อบรรจุไว้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7

จากการศึกษา พบว่า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศเข้าสู่การผลิตที่มีภาคอุตสาหกรรมเป็นฐานมากยิ่งขึ้นนั้น ทำให้มีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการอพยพเคลื่อนย้ายแรงงาน รวมทั้งแรงงานเด็กจากภาคเกษตรในชนบท เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม บริการในเขตเมือง โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล และเมืองหลักในส่วนภูมิภาค

ปัญหาการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรมได้ส่งผลกระทบต่อเด็กในครอบครัวยากจน ทำให้เด็กขาดโอกาสในการพัฒนา ทั้งด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถพื้นฐาน สุขภาพอนามัย และการศึกษา ความด้อยโอกาสทางสังคมเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาได้แก่ ปัญหาเด็กเร่ร่อน ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง ปัญหาแรงงานเด็ก ปัญหาเด็กขอดทาน โสเภณีเด็ก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและโครงสร้างครอบครัวซึ่งมีขนาดเล็กลง ทำให้สถาบันครอบครัวมีแนวโน้มที่อ่อนแอ และแตกแยกมากขึ้น และส่งผลกระทบต่อจิตใจของเด็กก่อให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากหลักเกณฑ์ของสังคม เช่น การมั่วสุมในสถานบริการ สถานเริงรมย์ การติดยาเสพติด การทำผิดกฎหมาย

สำหรับการให้บริการของหน่วยงานรัฐและเอกชนแก่เด็ก เยาวชนด้อยโอกาสในปัจจุบันนั้น จะดำเนินการในรูปแบบที่แตกต่างกันตามจำเป็นของสถานการณ์ในเด็กแต่ละกลุ่มโดยมุ่งเน้นการให้สวัสดิการด้านปัจจัยสี่ การเอาใจใส่ให้ความอบอุ่น และการคุ้มครองแรงงานแต่ยังประสบปัญหาด้านกลไกของรัฐที่อ่อนแอ การกระจายบริการที่ไม่ทั่วถึง และการประสานงานระหว่างภาครัฐและองค์กรเอกชนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

บวร พุทธวจนะ (2536 : 41 - 50) ศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรีในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ต้องการระดับความรู้มัธยมศึกษาตอนต้น อายุ 14 - 25 ปี ต้องการความรู้สามัญ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะอาชีพแบบกลุ่มสนใจ ต้องการข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

อนิรุทธ คัมภ์ทวี (2536 : 48 - 54) ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ต้องการเรียนเพิ่มเติมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ต้องการสถานที่เรียนในชุมชน ต้องการสถานที่เรียนที่โรงเรียนใกล้ชุมชน ต้องการให้มีการแนะแนวเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนในระดับต่าง ๆ ต้องการให้มีสื่อรับรู้ข่าวสารข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น วารสารนิตยสาร แผ่นพับ และหนังสือพิมพ์ ต้องการความรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่พลเมือง ต้องการความรู้ด้านกฎหมายการเลือกตั้ง ต้องการความรู้ด้านกฎหมาย การเลือกตั้งต้องการความรู้ด้านกฎหมายแรงงาน ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งงาน ต้องการให้มีผู้ชำนาญการในวิชาชีพสาขาต่าง ๆ มาฝึกอาชีพให้ ต้องการสถานที่ฝึกอาชีพในชุมชน ต้องการฝึกอาชีพช่างไฟฟ้า ต้องการฝึกวิชาชีพช่างยนต์ ต้องการฝึกวิชาชีพกรอบรูปวิทยาศาสตร์ ต้องการฝึกวิชาชีพพิมพ์ดีด

อัญชติ โภคพูน (2538 : 45 - 55) ศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ต้องการความรู้ด้านการศึกษาศาษาอาชีพ ร้อยละ 95.21 วิธีการเรียนด้านการศึกษาศาษาอาชีพด้วยการจัดฝึกอบรมระยะสั้น ร้อยละ 49.37 ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเรียน คือ วันหยุดร้อยละ 47.49 หลังเลิกงาน ร้อยละ 40.25 สถานที่รับบริการการศึกษาศาษาอาชีพ สถานที่เรียนอยู่ใกล้โรงงาน ร้อยละ 57.23 ต้องการความรู้เพื่อพัฒนาอาชีพด้านการศึกษาศาษาสามัญ ต้องการความรู้การปฐมพยาบาล ต้องการความรู้เรื่องกฎหมายแรงงาน ต้องการความรู้เรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม ต้องการความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว ด้านการศึกษาศาษาอาชีพ ต้องการความรู้พิมพ์ดีดภาษาไทย - อังกฤษ ต้องการความรู้ช่างไฟฟ้า และด้านข่าวสารข้อมูลต้องการความรู้รับบริการข่าวสารความรู้ทางสื่อสิ่งพิมพ์

เสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 66 - 107) ศึกษาสภาพการรู้หนังสือ และความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้อพยพย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง อายุระหว่าง 21 - 30 ปี ร้อยละ 44.30 ภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ร้อยละ 67.10 สาเหตุที่อพยพเข้ามาอยู่ในชุมชนนี้คือ มาทำงาน ต้องการให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนเข้าไปจัดการศึกษาศาษาสามัญ ร้อยละ 91.60 ต้องการให้เปิดสอนการศึกษาศาษาสามัญที่โรงเรียน ร้อยละ 41.50 ต้องการให้จัดการเรียนการสอนในวันเสาร์ - อาทิตย์ ร้อยละ 61.30 ความต้องการเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนโดยให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมด ร้อยละ 57.50 ต้องการให้จัดหาครูมาสอนโดยให้ทางกรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดให้ ร้อยละ 85.20 ต้องการให้จัดวิธีสอนแบบบรรยาย ร้อยละ 42.70 เหตุผลที่ต้องการเข้าเรียนต่อหรือเรียนเพิ่มเติม เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ร้อยละ 42.20 เมื่อเรียนจบแล้วควรมีการให้วุฒิบัตร ร้อยละ 84.00 เคยเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพ ร้อยละ 72.30 มีความต้องการเรียนรู้อาชีพช่างยนต์ และช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ร้อยละ 18.10 ช่างไฟฟ้า ร้อยละ 16.80 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเรียน คือ 3 เดือน ร้อยละ 42.00 ต้องการให้รัฐจ่ายค่าเล่าเรียนให้ทั้งหมด ร้อยละ 45.80 ต้องการเรียนวิชาชีพโดยการรวมกลุ่มสนใจ ร้อยละ 31.00 มีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะทางอาชีพในด้านความรู้เกี่ยวกับการค้าขายเบื้องต้น ร้อยละ 32.30 บังคับสนับสนุนในการประกอบอาชีพหลังเรียนจบ มีทุนปานกลาง ร้อยละ 45.80 มีทุนน้อยร้อยละ 33.60 ไม่มีเครื่องมือร้อยละ 46.40 ผู้อพยพย้ายถิ่นได้รับสารอาหารครบและถูกต้องร้อยละ 69.00 เมื่อเกิดการเจ็บป่วยจะทำการรักษาโดยการไปหาหมอที่คลินิกหรือโรงพยาบาล ร้อยละ 60.80 ซึ่อยากกินร้อยละ 31.60 มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ร้อยละ 84.00 ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเสริมรายได้ ร้อยละ 50.40 ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ร้อยละ 27.00

จะเห็นได้ว่าปัญหาสภาวะความยากจน และเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ส่งผลให้เยาวชนที่เป็นสมาชิกของครอบครัวขาดโอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ เยาวชนบริเวณก่อสร้างเป็นกลุ่มหนึ่งที่ขาดโอกาสในการพัฒนาตนเอง ต้องเสี่ยงกับอันตราย สภาพความเป็นอยู่ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ เสี่ยงดังจากการทำงานของเครื่องจักร ฝุ่นละออง และความแออัดของที่พักอาศัย เยาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้างเป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสเป็นผู้ใช้แรงงานหนัก ดังนั้นผู้ที่ด้อยโอกาสทางสังคมควรได้รับการพัฒนาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ในการดำรงชีวิต ควรได้อยู่ในครอบครัวที่สามารถทำหน้าที่ของสถาบันครอบครัวครบถ้วน และต้องได้รับการทางสังคมพื้นฐานอย่างเพียงพอ ผู้ที่ประสบปัญหาทุกข์ยากเดือดร้อนในการดำรงชีวิตประจำวัน และครอบครัวยังขาดความมั่นคง ความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ อีกทั้งไม่สามารถเข้ารับบริการทางสังคมตามมาตรฐานของการพัฒนาคุณภาพชีวิต เยาวชนบริเวณก่อสร้างเป็นกลุ่มที่มีสภาวะการณ์ไม่มั่นคงด้านสภาพทางเศรษฐกิจ สภาพความเป็นอยู่ การจ้างงานของนายจ้างการอพยพเคลื่อนย้ายแหล่งการทำงาน และความปลอดภัยในขณะที่ทำงาน เยาวชนบริเวณก่อสร้างควรได้รับการพัฒนาตนเองทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม และเทคโนโลยีใหม่ ๆ การขาดโอกาสในการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างก่อให้เกิดความต้องการในการพัฒนาตนเองทางการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีความเหมาะสมกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคม และเทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างในด้านการศึกษาด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้าง และอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้างนานมากกว่า 1 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุระหว่าง 14 - 25 ปี กำหนดโครงการก่อสร้างที่มีประชากรเยาวชนเกิน 300 คนขึ้นไป

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้มาจากกลุ่มประชากร โดยสุ่มอย่างเจาะจง คือ โครงการหมู่บ้านพฤษภรณ์บุรีสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนอายุ 14 - 25 ปี ประมาณ 30% ของเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้างโครงการหมู่บ้านพฤษภรณ์บุรีบางขุนเทียน ได้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการสร้างแบบสัมภาษณ์ความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างที่มีที่อยู่อาศัยแน่นอนในเขตกรุงเทพมหานคร มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการสังเคราะห์ให้กรอบเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ และตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์

1.3 นำผลการศึกษาคำเนิการสร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมาย ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์เป็นแบบที่มี โครงสร้างแน่นอน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัว ตอนที่ 2 เป็นข้อมูล ความต้องการพัฒนาตนเองทั้ง 3 ด้าน ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการพัฒนา ตนเองทั้ง 3 ด้าน

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอประธานและกรรมการควบคุม ปฏิญญานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาจากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำ

2.2 นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มเยาวชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่จะศึกษา เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพของ แบบสัมภาษณ์ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และปรับปรุงให้มีคุณภาพที่ดี ยิ่งขึ้น

3. ปรับแบบสัมภาษณ์ให้เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง ต่อไป

รายละเอียดเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ ความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการ พัฒนาคุณภาพชีวิต แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัวของเยาวชนบริเวณก่อสร้างเกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ภูมิลำเนา และระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ ข้อมูลความต้องการในการพัฒนาตนเองของเยาวชน บริเวณก่อสร้างในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณ ก่อสร้างด้านการศึกษาสายสามัญ ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตราชการจากบัณฑิตวิทยาลัยในการติดต่อบริษัทที่รับเหมาก่อสร้าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยฝึกผู้ช่วยในการสัมภาษณ์ 4 คน ช่วยในการสัมภาษณ์ เพื่อช่วยในการวิจัย ได้แก่ อาจารย์ฉวีวรรณ ศรีสังข์ทอง อาจารย์นัยนา ผดุงสงฆ์ อาจารย์สมหมาย แซ่ซี้ และคุณสาคร เกื้อกุล ซึ่งมีความรู้ขั้นพื้นฐานการวิจัย ใช้เวลาในการฝึกสัมภาษณ์ 1 วัน โดยผู้วิจัยได้อธิบายถึงลักษณะของแบบสัมภาษณ์ สาระการสัมภาษณ์ให้ดู และให้ผู้ช่วยทดลองสัมภาษณ์ก่อนที่จะไปสัมภาษณ์จริง

3. ติดต่อกับบริษัทที่รับเหมาก่อสร้าง เพื่อให้หัวหน้าคนงานนัดแนะเยาวชนอายุระหว่าง 14 - 25 ปี ซึ่งมีช่วงเวลาที่พักประมาณ 1 ชั่วโมง และหลังจากงานเลิก ในระหว่างวันที่ 4 กรกฎาคม 2540 ถึงวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 เพื่อให้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์

4. ผู้วิจัยออกไปสัมภาษณ์เยาวชนบริเวณก่อสร้างตามวัน เวลาที่นัดไว้ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นมาก่อนรวบรวมข้อมูล และใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละประมาณ 30 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความสมบูรณ์ปรากฏว่า สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้ง 100 ฉบับ จึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ส่วนที่เกี่ยวกับสภาพของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ สถานการณ์การสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ภูมิฐานะ และระดับการศึกษาของบิดา - มารดา หรือผู้ที่ให้ที่พักอาศัย วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 เกี่ยวกับความต้องการทางด้านการศึกษา สายสามัญ ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ

3. วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3 เกี่ยวกับข้อเสนอแนะความต้องการทางด้านการศึกษา สายสามัญ ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยแจกแจงความถี่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน บริเวณก่อสร้าง ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณ ก่อสร้าง ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เยาวชนบริเวณ ก่อสร้าง โครงการพฤษภิรมย์ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดดังรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 ความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 เพศชาย	62	62.00
1.2 เพศหญิง	38	38.00
รวม	100	100.00
2. อายุ		
2.1 อายุ ระหว่าง 14 - 19 ปี	59	59.00
2.2 อายุ ระหว่าง 20 - 25 ปี	41	41.00
รวม	100	100.00
3. สถานภาพการสมรส		
3.1 โสด	48	48.00
3.2 แต่งงานแล้ว	49	49.00
3.3 แยกกันอยู่	3	3.00
รวม	100	100.00
4. ระดับการศึกษา		
4.1 ไม่จบประถมศึกษา	1	1.00
4.2 ประถมศึกษา	83	83.00
4.3 มัธยมศึกษาตอนต้น	13	13.00
4.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	3.00
รวม	100	100.00
5. รายได้ต่อเดือน		
5.1 ต่ำกว่า 4,000 บาท	47	47.00
5.2 4,001 - 5,000 บาท	41	41.00
5.3 มากกว่า 5,000 บาท	12	12.00
รวม	100	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวแปร	ความถี่ (N=100)	ร้อยละ
6. ภูมิฐานะเดิม		
6.1 ภาคใต้	1	1.00
6.2 ภาคเหนือ	19	19.00
6.3 ภาคกลาง	27	27.00
6.4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	53	53.00
รวม	100	100.00
7. ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ที่ให้ที่พักอาศัย		
7.1 ไม่เคยเรียนหนังสือ	11	11.00
7.2 ประถมศึกษา	85	85.00
7.3 มัธยมศึกษา	2	2.00
7.4 สูงกว่ามัธยมศึกษา	2	2.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 1 พบว่า เยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้าง จำแนกตามเพศเป็นเพศชาย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 และเพศหญิง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00

อายุ พบว่า เยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้างมีอายุระหว่าง 14 - 19 ปี มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59.00 และอายุระหว่าง 20 - 25 ปี มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00

สถานภาพการสมรส พบว่า เยาวชนที่แต่งงานแล้วมีมากที่สุด คือ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมาคือ เยาวชนที่เป็นโสดมีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 และแยกกันอยู่มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00

ระดับการศึกษา พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา มากที่สุด คือ มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 83.00 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และไม่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

รายได้ต่อเดือน พบว่าเยาวชนมีรายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท มากที่สุด คือ มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 รองลงมาคือมีรายได้ 4,000 - 5,000 บาท มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 และมีรายได้มากกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00

ภูมิภูมิลำเนาเดิม พบว่า เยาวชนอพยพมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คือ มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาคือมาจากภาคกลางมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 มาจากภาคเหนือมีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และมาจากภาคใต้ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ระดับการศึกษาของบิดา มารดา หรือผู้ที่ให้ที่พักอาศัย พบว่า มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด คือ มีจำนวน 85 คน รองลงมาคือไม่เคยเรียนหนังสือมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 และมีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตาราง 2 ความถี่และค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. ความต้องการทางด้านการศึกษาสายสามัญ	47	47.00
2. ความต้องการทางด้านการศึกษาสายอาชีพ	53	53.00
รวม	100	100.00
2. ความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิต	100	100.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 2 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการพัฒนาตนเองด้านการศึกษา คือ ต้องการพัฒนาตนเองทางด้านการศึกษาสายสามัญมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 ต้องการพัฒนาตนเองด้านการศึกษาสายอาชีพมีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 ส่วนความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้ง 100 คน ต้องการพัฒนาตนเองทั้ง 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

2.1 ความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างด้านการศึกษาสาขาสามัญ

จากจำนวนเยาวชน 100 คน มี 47 คน ซึ่งตอบว่าต้องการพัฒนาตนเองด้านการศึกษาสาขาสามัญดังปรากฏในตาราง 3 - 27

ตาราง 3 ระดับการศึกษาที่ต้องการ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N =47)	ร้อยละ
1. ประถมศึกษา	4	8.51
2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	28	59.57
3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	15	31.92
รวม	47	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ระดับการศึกษาที่เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการให้มีการจัดการศึกษาสาขาสามัญที่มีความถี่สูงสุด คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 59.57 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 31.92

ตาราง 4 สถานที่ที่ต้องการให้เปิดการสอนการศึกษาสาขาสามัญ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. บริเวณที่พัก	18	38.30
2. สถานศึกษาใกล้ที่พัก	29	61.70
รวม	47	100.00

จากตาราง 4 พบว่า สถานที่ที่ต้องการให้เปิดการสอนการศึกษาสาขาสามัญที่มีความถี่สูงสุด คือ สถานศึกษาใกล้ที่พักมีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 61.70 รองลงมา คือ บริเวณที่พักมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30

ตาราง 5 วันเวลาที่ต้องการให้จัดการศึกษา

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. วันจันทร์ - วันศุกร์	6	12.76
2. วันเสาร์ - วันอาทิตย์	21	44.68
3. วันเสาร์	2	4.26
4. วันอาทิตย์	18	38.30
รวม	47	100.00
1. เวลา 17.30 - 19.30 น.	25	53.19
2. เวลา 18.00 - 20.00 น.	1	2.13
3. เวลา 19.30 - 21.30 น.	21	44.68
รวม	47	100.00

จากตาราง 5 พบว่า วันที่เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการให้มีการจัดการศึกษามากที่สุด คือ วันเสาร์ - วันอาทิตย์ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 44.68 รองลงมา คือ วันอาทิตย์มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30

เวลาที่ต้องการให้จัดการศึกษา พบว่า ช่วงเวลาที่เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการมากที่สุด คือ เวลา 17.30 - 19.30 น. มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 53.19 รองลงมาคือ เวลา 19.30 - 21.30 น. มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 44.68

ตาราง 6 สื่อที่ต้องการใช้ในการเรียน

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. หนังสือ	35	74.47
2. โทรทัศน์	1	2.13
3. หลาย ๆ อย่างรวมกัน	11	23.40
รวม	47	100.00

จากตาราง 6 พบว่า สื่อที่ต้องการใช้ในการเรียนมากที่สุด คือ หนังสือ มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 74.47 รองลงมาคือใช้สื่อหลาย ๆ อย่างรวมกัน มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40

ตาราง 7 ความต้องการครูผู้สอน

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. โรงเรียนประถมศึกษา	3	6.38
2. โรงเรียนมัธยมศึกษา	16	34.04
3. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	28	59.58
รวม	47	100.00

จากตาราง 7 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการครูผู้สอน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน มีจำนวนมากที่สุด คือ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 59.58 รองลงมาคือ จากโรงเรียนมัธยมศึกษามีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 34.04

ตาราง 8 วิธีการเรียนที่ต้องการ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. การสาริต	8	17.02
2. การบรรยาย	16	34.04
3. การอภิปราย	5	10.64
4. การศึกษานอกสถานที่	8	17.02
5. อื่น ๆ ใช้หลาย ๆ วิธีรวมกัน	10	21.28
รวม	47	100.00

จากตาราง 8 พบว่า วิธีการเรียนการสอนที่เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการมากที่สุด คือ การบรรยาย มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 34.04 รองลงมาคือการใช้หลาย ๆ วิธีรวมกัน มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 21.28

ตาราง 9 การเรียนสายสามัญมีประโยชน์ต่อการทำงาน

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. มี	44	93.62
2. ไม่มี	3	6.38
รวม	47	100.00

จากตาราง 9 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความเห็นว่าการเรียนสายสามัญมีประโยชน์ต่อการทำงานมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 93.62 ไม่มีประโยชน์ต่อการทำงานมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.38

ตาราง 10 ความต้องการเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. จ่ายเองทั้งหมด	4	8.51
2. ขอยกเว้นค่าเล่าเรียนทั้งหมด	33	70.21
3. ขอยกเว้นค่าเล่าเรียนครึ่งหนึ่ง	10	21.28
รวม	47	100.00

จากตาราง 10 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการ ขอยกเว้นค่าเล่าเรียนทั้งหมดมีจำนวนมากที่สุด คือ 33 คน คิดเป็นร้อยละ 70.21 รองลงมาคือขอยกเว้นค่าเล่าเรียนครึ่งหนึ่ง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 21.28

ตาราง 11 ผู้ที่แนะนำและสนับสนุนให้มีความต้องการในการเรียน

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. พี่	5	10.64
2. เพื่อน	13	27.66
3. พ่อแม่	22	46.81
4. ผู้รับเหมาก่อสร้าง	7	14.89
รวม	47	100.00

จากตาราง 11 พบว่า พ่อแม่เป็นผู้แนะนำ และสนับสนุนให้เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการในการเรียน มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 46.81 เพื่อน มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 27.66 ผู้รับเหมาก่อสร้างมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.89

ตาราง 12 ความต้องการความรู้เพิ่มเติม

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. เรื่องการศึกษาต่อ	32	68.08
2. เรื่องสถานที่ที่ให้บริการทางการศึกษา	5	10.64
3. เรื่องระเบียบวิธีการเรียนแบบต่าง ๆ ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน	10	21.28
รวม	47	100.00

จากตาราง 12 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการความรู้เพิ่มเติมในเรื่องการศึกษาต่อมากที่สุด คือ มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 68.08 รองลงมาคือเรื่องระเบียบวิธีการเรียนแบบต่าง ๆ ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 21.28

ตาราง 13 วิธีที่ต้องการให้จัดแนะแนวการศึกษา

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. แนะนำทางวิทยุ	3	6.38
2. แนะนำทางโทรทัศน์	8	17.02
3. แนะนำโดยเจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	36	76.60
รวม	47	100.00

จากตาราง 13 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการวิธีการการแนะแนวการศึกษาโดยเจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนมากที่สุด คือ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 76.60 รองลงมาคือแนะนำทางโทรทัศน์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.02

ตาราง 14 ความต้องการในการสอบเทียบ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. ต้องการ	41	87.23
2. ไม่ต้องการเพราะมีครอบครัว	6	12.77
รวม	47	100.00

จากตาราง 14 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการในการสอบเทียบ มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 87.23 ไม่ต้องการสอบเทียบเพราะมีครอบครัว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.77

ตาราง 15 การมีวุฒิบัตรมีความสำคัญเมื่อเรียนจบ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)	ร้อยละ
1. มี เพราะต้องการศึกษาต่อ	30	63.83
2. มี เพราะต้องการเปลี่ยนงาน	17	36.17
รวม	47	100.00

จากตาราง 15 พบว่า วุฒิบัตรมีความสำคัญต่อการศึกษาต่อมีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 63.83 มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนงานมีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 36.17

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างด้านอาชีพ

ในตอนนี้เป็นรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างด้านอาชีพ ดังปรากฏในตาราง 16 - 27

ตาราง 16 วิชาชีพที่ต้องการเรียนเพิ่มเติม

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. บัญชี	7	13.21
2. พิมพ์ดีด	6	11.32
3. ช่างยนต์	5	9.43
4. ช่างไฟฟ้า	5	9.43
5. ช่างตัดผมชาย	6	11.32
6. ช่างตัดผมหญิง	4	7.55
7. การทำขนมไทย	1	1.89
8. ช่างอิเล็กทรอนิกส์	6	11.32
9. ช่างตัดเสื้อผ้าหญิง	4	7.55
10. ช่างไม้เฟอร์นิเจอร์	4	7.55
11. การทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์	5	9.43
รวม	53	100.00

จากตาราง 16 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการในการเรียนวิชาชีพบัญชีมากที่สุด คือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 13.21 รองลงมา คือ พิมพ์ดีด ช่างตัดผมชาย ช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวนวิชาละ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.32 วิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า การทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์ มีจำนวนวิชาละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.43 ช่างตัดผมหญิง ช่างตัดเสื้อผ้าหญิง ช่างไม้เฟอร์นิเจอร์ มีจำนวนวิชาละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.55 และการทำขนมไทยมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.89

ตาราง 17 การเข้าเรียนวิชาชีพ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. เคยเรียน		
1.1 วิชาเกษตรกรรม	7	13.21
1.2 วิชาช่างอุตสาหกรรม	2	3.77
1.3 วิชาช่างกล	2	3.77
1.4 วิชาไฟฟ้าเรียนโดยประสบการณ์ตรง	3	5.66
2. ไม่เคยเรียน	39	73.59
รวม	53	100.00

จากตาราง 17 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างไม่เคยเข้าเรียนวิชาชีพมากที่สุด มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 73.59 รองลงมาคือเคยเรียนวิชาชีพ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 26.42 โดยแยกเป็นเคยเรียนวิชาเกษตรกรรม มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 13.21 และเคยเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาช่างกล มีจำนวนวิชาละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.77 และวิชาไฟฟ้าเรียนโดยประสบการณ์ตรง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.66

ตาราง 18 วัน เวลา และระยะเวลาที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอนวิชาชีพ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. วันที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอนวิชาชีพ		
1.1. วันจันทร์ - วันศุกร์	9	16.98
1.2 วันเสาร์ - วันอาทิตย์	20	37.74
1.3 วันเสาร์	2	3.77
1.4 วันอาทิตย์	22	41.51
รวม	53	100.00
2. เวลาที่ต้องการเรียนวิชาชีพ		
2.1 17.30 - 19.30 น.	24	45.28
2.2 19.30 - 21.30 น.	22	41.51
2.3 อื่น ๆ	7	13.21
รวม	53	100.00
3. ระยะเวลาที่ต้องการเรียนวิชาชีพ		
3.1 1 เดือน	14	26.41
3.2 3 เดือน	20	37.74
3.3 6 เดือน	19	35.85
รวม	53	100.00

จากตาราง 18 พบว่า เยาวชนมีความต้องการที่จะเรียนวิชาชีพในวันอาทิตย์มากที่สุด คือ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 41.51 รองลงมาคือ วันเสาร์ - วันอาทิตย์ มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.74

เวลาที่ต้องการเรียน พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการที่จะเรียนวิชาชีพในเวลา 17.30 - 19.30 น. มากที่สุด มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 45.28 รองลงมา คือ เวลา 19.30 - 21.30 น. มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 41.51

ระยะเวลาที่ต้องการเรียนวิชาชีพ พบว่า เยาวชนมีความเห็นว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในการเรียนวิชาชีพมากที่สุดคือ 3 เดือน มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.74 รองลงมาคือ 6 เดือน มีจำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 35.85

ตาราง 19 ความต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. อาชีพหลัก	27	50.94
2. อาชีพรอง	15	28.30
3. อาชีพเสริม	11	20.76
รวม	53	100.00

จากตาราง 19 พบว่า เยาวชนที่พักอาศัยอยู่บริเวณก่อสร้างมีความต้องการที่จะนำความรู้ไปประกอบอาชีพหลักมากที่สุด คือ มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 50.94 รองลงมา คือ อาชีพรอง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30

จากตาราง 20 ครูผู้สอนที่ต้องการ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. โรงเรียนประถมศึกษา	3	5.66
2. โรงเรียนมัธยมศึกษา	9	16.98
3. เจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	6	11.32
4. ผู้ที่มีความชำนาญจากสถานประกอบการ	35	66.04
รวม	53	100.00

จากตาราง 20 พบว่า เยาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้างมีความต้องการครูผู้สอนที่มีความชำนาญจากสถานประกอบการมากที่สุด คือ มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 66.04 รองลงมาคือ จากโรงเรียนมัธยมศึกษา มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 16.98

ตาราง 21 ความต้องการเรื่องค่าใช้จ่าย อุปสรรค และความรู้เพิ่มเติม

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. ความต้องการเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนวิชาชีพ		
1.1 สามารถจ่ายเองได้	14	26.42
1.2 ขอยกเว้นค่าเรียนทั้งหมด	28	52.83
1.3 ขอยกเว้นค่าเล่าเรียนครึ่งหนึ่ง	11	20.75
รวม	53	100.00
2. การทำงานเป็นอุปสรรคต่อการเรียน		
2.1 เป็น	18	33.96
2.2 ไม่เป็น	35	66.04
รวม	53	100.00
3. ต้องการความรู้เพิ่มเติมในงานที่ทำ		
3.1 ต้องการ	15	28.30
3.2 ไม่ต้องการ	38	71.70
รวม	53	100.00

จากตาราง 21 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการขอยกเว้นค่าเรียนมากที่สุด คือ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 52.83 รองลงมาคือสามารถจ่ายค่าเรียนได้ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 26.42

อุปสรรคต่อการเรียน พบว่า การทำงานของเยาวชนบริเวณก่อสร้างไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาชีพ มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 66.04 และเป็นอุปสรรคมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 33.96

ต้องการความรู้เพิ่มเติมในงานที่ทำ พบว่า เยาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้าง ต้องการความรู้เพิ่มเติมในงานที่ทำมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 ไม่ต้องการความรู้เพิ่มเติมในงานที่ทำมีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 71.70

ตาราง 22 วิธีเรียนวิชาชีพ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. เรียนด้วยตนเอง	9	16.98
2. รวมเป็นกลุ่มสนใจ	19	35.85
3. เรียนแบบชั้นเรียน	7	13.21
4. เรียนด้วยการฝึกงาน	18	33.96
รวม	53	100.00

จากตาราง 22 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการลักษณะวิธีการเรียน โดยการรวมเป็นกลุ่มสนใจมากที่สุด คือ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 35.85 รองลงมา คือ การเรียนด้วยการฝึกงานมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 33.96

ตาราง 23 ความต้องการเข้ารับการอบรมยกระดับฝีมือแรงงาน และวุฒิบัตร

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. ต้องการเข้ารับการอบรมยกระดับฝีมือ		
1.1 ต้องการ	35	66.04
1.2 ไม่ต้องการ	18	33.96
รวม	53	100.00
2. ต้องการวุฒิบัตรจากการอบรมยกระดับฝีมือ		
2.1 ต้องการ	42	79.25
2.2 ไม่ต้องการ	11	20.75
รวม	53	100.00

จากตาราง 23 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการในการเข้ารับการอบรมยกระดับฝีมือแรงงานมีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 66.04 ไม่ต้องการเข้ารับการอบรมยกระดับฝีมือแรงงานมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 33.96

วุฒิบัตรจากการเข้ารับการอบรมยกระดับฝีมือแรงงาน พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการวุฒิบัตรมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 79.25 ไม่ต้องการวุฒิบัตร มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75

ตาราง 24 ความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมอาชีพด้วยการฝึกงาน

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. ต้องการ		
1.1 หน่วยงานเอกชน	14	26.42
1.2 หน่วยงานราชการ	26	49.05
2. ไม่ต้องการ	13	24.53
รวม	53	100.00

จากตาราง 24 พบว่า เยาวชนมีความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมอาชีพด้วยการฝึกงาน ในหน่วยงานของทางราชการมีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 49.05 หน่วยงานเอกชนมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 26.42 และไม่ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมอาชีพด้วยการฝึกงาน มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 24.53

ตาราง 25 ความต้องการพัฒนาทักษะด้านอาชีพ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. งานปูน	7	13.21
2. งานไม้	7	13.21
3. งานบัญชี	5	9.43
4. ตัดผมชาย	3	5.66
5. ตัดผมหญิง	8	15.09
6. งานช่างยนต์	4	7.55
7. ตัดเย็บเสื้อผ้าหญิง	5	9.43
8. การทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์	4	7.55
9. การเขียนแบบและการเดินสายไฟฟ้าในบ้าน	10	18.87
รวม	53	100.00

จากตาราง 25 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้าง มีความต้องการพัฒนาทักษะด้านอาชีพ การเขียนแบบและการเดินสายไฟฟ้าในบ้าน มีจำนวนวิชาละ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.87 งานบัญชี ตัดเย็บ ตัดผมหญิงมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.09

ตาราง 26 ความต้องการประกอบอาชีพอิสระ และการวางแผนในการประกอบอาชีพ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. ต้องการประกอบอาชีพอิสระ		
1.1 ต้องการ	49	92.45
1.2 ไม่ต้องการ	4	7.55
รวม	53	100.00
2. อาชีพที่ต้องการ		
2.1 ค้าขาย	7	13.21
2.2 ช่างไฟฟ้า	7	13.21
2.3 ตัดผมหญิง	4	7.55
2.4 ช่างซ่อมรถยนต์	12	22.64
2.5 ช่างอิเล็กทรอนิกส์	7	13.21
2.6 ตัดเย็บเสื้อผ้าหญิง	8	15.09
2.7 ทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์	8	15.09
รวม	53	100.00
3. ต้องการวางแผนในการประกอบอาชีพ		
3.1 ต้องการ เพราะมีแบบแผนและระบบในการทำงาน	49	92.45
3.2 ไม่ต้องการ	4	7.55
รวม	53	100.00

จากตาราง 26 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการประกอบอาชีพอิสระ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 92.45 ไม่ต้องการมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.55

อาชีพที่มีความต้องการมาก คือ ช่างซ่อมรถยนต์มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 22.64 ตัดเย็บเสื้อผ้า ทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์ มีจำนวนอาชีพละ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.09

การวางแผนในการประกอบอาชีพ พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการในการวางแผนประกอบอาชีพ เพราะมีแบบแผนและระบบในการทำงานมีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 92.45 ไม่ต้องการมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.55

ตาราง 27 ความต้องการวุฒิบัตรเมื่อเรียนวิชาชีพจบ และปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)	ร้อยละ
1. ความต้องการวุฒิบัตรเมื่อเรียนวิชาชีพจบ		
1.1 ต้องการ	49	92.45
1.2 ไม่ต้องการ	4	7.55
รวม	53	100.00
2. ปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพ		
2.1 สถานที่ในการประกอบอาชีพ		
2.1.1 มี	20	37.74
2.1.2 ไม่มี	33	62.26
รวม	53	100.00
2.2 อุปกรณ์		
2.2.1 มี	22	41.51
2.2.2 ไม่มี	31	58.49
รวม	53	100.00
2.3 เงินทุน		
2.3.1 มีทุนมาก	3	5.66
2.3.2 มีทุนปานกลาง	26	49.06
2.3.3 มีทุนน้อย	24	45.28
รวม	53	100.00

จากตาราง 28 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการ วุฒิบัตรเมื่อเรียนวิชาชีพจบแล้ว มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 92.45 ไม่ต้องการวุฒิบัตร มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.55

ปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพเมื่อเรียนจบ พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้าง มีปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพ ดังนี้

สถานที่ในการประกอบอาชีพ พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้าง มีสถานที่ในการประกอบอาชีพ มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.74 ไม่มีสถานที่ในการประกอบอาชีพ มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 62.26

อุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 42.51 ไม่มีอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 58.49

เงินทุน พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีเงินทุนมากมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.66 มีเงินทุนปานกลาง 26 คน คิดเป็นร้อยละ 49.06 และ เงินทุนน้อยมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 45.28

2.3 ความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
 ในตอนนี้เป็นรายละเอียดข้อมูลความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณ
 ก่อสร้างด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังปรากฏในตาราง 28 - 43

ตาราง 28 ความต้องการ ความรู้เรื่องโภชนาการ และสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. ต้องการ	82	82.00
2. ไม่ต้องการ	18	18.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 28 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการมีความรู้เรื่องโภชนาการ
 มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 ไม่ต้องการ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00

ตาราง 29 สารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย และการปฏิบัติเมื่อได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ และการใช้จ่ายเงินในเรื่องอาหาร

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. สมาชิกในครอบครัวที่ได้รับสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย		
1.1 เพียงพอ	89	89.00
1.2 ไม่เพียงพอ	11	11.00
รวม	100	100.00
2. การปฏิบัติเมื่อสมาชิกในครอบครัวได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ		
2.1 ศึกษาเอกสาร	5	5.00
2.2 ไปปรึกษาแพทย์	19	19.00
2.3 ประกอบอาหารให้ถูกวิธี	23	23.00
2.4 เลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์	53	53.00
รวม	100	100.00
3. เคยวางแผนการใช้จ่ายเงินในเรื่องอาหารต่อร่างกาย		
3.1 เคย	40	40.00
3.2 ไม่เคย	60	60.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 29 พบว่า ชาวชนบริเวณก่อสร้างได้รับสารอาหารเพียงพอ มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 89.00 ไม่เพียงพอมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00

การปฏิบัติเมื่อสมาชิกในครอบครัวได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ พบว่า ชาวชนบริเวณก่อสร้างเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์มากที่สุด คือ มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมา คือ การประกอบอาหารให้ถูกวิธีมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00

การใช้จ่ายเงิน พบว่า ชาวชนบริเวณก่อสร้างเคยวางแผนการใช้จ่ายเงินในเรื่องอาหาร และโภชนาการมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ไม่เคยมีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตาราง 30 ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดบุคคลเข้าอยู่ในที่พักอาศัย และการจัดที่พักอาศัย

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดบุคคลเข้าอยู่ในบริเวณที่พักอาศัย		
1.1 ต้องการ	70	70.00
1.2 ไม่ต้องการ	30	30.00
รวม	100	100.00
2. ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดที่พักอาศัย		
2.1 ต้องการ	82	82.00
2.2 ไม่ต้องการ	18	18.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 30 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้าง มีความต้องการในการจัดบุคคลเข้าอยู่ในบริเวณที่พักอาศัยมีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 ไม่ต้องการมีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00

การมีส่วนร่วมในการจัดที่พัก พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดที่พักมีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 และไม่ต้องการมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00

ตาราง 31 การรักษาสภาพแวดล้อม และความต้องการมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. เคยมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม		
1.1 เคย	81	81.00
1.2 ไม่เคย	19	19.00
รวม	100	100.00
2. ต้องการมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม		
2.1 จัดทำที่ทิ้งขยะ	37	37.00
2.2 จัดบริเวณที่พักให้สะอาด	23	23.00
2.3 ช่วยรักษาความสะอาดที่พัก	30	30.00
2.4 ออกระเบียบในการรักษาสภาพแวดล้อม	10	10.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 31 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างเคยมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 81.00 และไม่เคย มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00

การมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการการจัดทำที่ทิ้งขยะมากที่สุด คือ มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมาคือ ช่วยรักษาความสะอาดที่พักมีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00

ตาราง 32 ความต้องการในการได้รับความรู้เรื่องนันทนาการ และวิธีการรับความรู้

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. ต้องการมีความรู้เรื่องนันทนาการ		
1.1 กีฬาในร่ม	6	6.00
1.2 กีฬากลางแจ้ง	5	5.00
1.3 การเคลื่อนไหวและจังหวะ	2	2.00
1.4 การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	87	87.00
รวม	100	100.00
2. วิธีการที่ทำให้มีความรู้		
2.1 คู่มือททัศน์	32	32.00
2.2 เข้าร่วมการอบรม	30	30.00
2.3 ศึกษาจากเอกสารและสิ่งพิมพ์	38	38.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 32 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการมีความรู้เรื่องนันทนาการ เรื่องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากที่สุด คือ มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 87.00 รองลงมาคือ กีฬาในร่มมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

วิธีการที่รับความรู้เรื่องนันทนาการ พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการที่จะรับความรู้ด้วยวิธีการศึกษาจากเอกสารและสิ่งพิมพ์มากที่สุด คือ มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมา คือ คู่มือททัศน์ มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 และเข้าร่วมการอบรมมีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00

ตาราง 33 การปฏิบัติเมื่อมีการเจ็บป่วยในครอบครัว

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. ซ้อยามากินเอง	31	31.00
2. ไปหาหมอที่คลินิก	20	20.00
3. ไปหาหมอที่โรงพยาบาล	49	49.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 33 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีการปฏิบัติเมื่อเกิดการเจ็บป่วยในครอบครัว โดยการไปหาหมอที่โรงพยาบาลมากที่สุด คือ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมาคือซ้อยามากิน มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และไปหาหมอที่คลินิกมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตาราง 34 การปฏิบัติตนในการตรวจสุขภาพประจำปี และความต้องการในการเข้ารับการตรวจสุขภาพ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. เคยตรวจสุขภาพประจำปี		
1.1 เคยตรวจที่โรงพยาบาล	23	23.00
1.2 เคยตรวจที่สถานีนอนามัย	14	4.00
1.3 ไม่เคย	63	63.00
รวม	100	100.00
2. ต้องการเข้ารับการตรวจสุขภาพ		
2.1 ต้องการ	94	94.00
2.2 ไม่ต้องการ	6	6.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 34 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้าง เคยตรวจสุขภาพประจำปีที่โรงพยาบาล มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 เคยตรวจที่สถานีนอนามัยมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 และไม่เคยตรวจสุขภาพประจำปีมีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 63.00

การเข้ารับการตรวจสุขภาพ พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการเข้ารับการตรวจสุขภาพมีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 94.00 และไม่ต้องการมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

ตาราง 35 ความต้องการสวัสดิการจากผู้รับเหมาก่อสร้าง

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. เรื่องการเพิ่มค่าแรง	45	45.00
2. เรื่องค่ารักษาพยาบาล	43	43.00
3. เรื่องการเบิกเงินค่าแรงล่วงหน้า	12	12.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 35 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการสวัสดิการจากผู้รับเหมาก่อสร้าง เรื่องการเพิ่มค่าแรงมากที่สุด คือ มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาคือเรื่องค่ารักษาพยาบาล มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 และเรื่องการเบิกเงินล่วงหน้ามีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00

ตาราง 36 การมีความรู้เรื่องการใช้ยาสามัญประจำบ้านและความต้องการความรู้เพิ่มเติม
เรื่องการใช้ยาสามัญประจำบ้าน

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. เคยมีความรู้เรื่องการใช้ยาสามัญประจำบ้าน		
1.1 มี	44	44.00
1.2 ไม่มี	56	56.00
รวม	100	100.00
2. ต้องการมีความรู้เพิ่มเติมเรื่องการใช้ยาสามัญประจำบ้าน		
2.1 ต้องการ	91	91.00
2.2 ไม่ต้องการ	9	9.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 36 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความรู้เรื่องการใช้ยาสามัญประจำบ้าน มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 ไม่มีความรู้ มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00

ความรู้เพิ่มเติมเรื่องการใช้ยาสามัญประจำบ้าน พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการได้รับความรู้เพิ่มเติมเรื่องการใช้ยาสามัญประจำบ้าน มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 91.00 และไม่ต้องการมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00

ตาราง 37 อุบัติเหตุที่ได้รับจากการทำงาน และความต้องการความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน		
1.1 ตะปุดำ	33	33.00
1.2 ไม้หล่นลงมาถูกตัว	2	2.00
1.3 ไฟฟ้าช็อต	2	2.00
1.4 ตกนั่งร้านทาสี	3	3.00
1.5 ไม่เคย	60	60.00
รวม	100	100.00
2. ความต้องการความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ		
2.1 ต้องการ	92	92.00
2.2 ไม่ต้องการ	8	8.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 37 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างเคยได้รับอุบัติเหตุ ขณะที่ทำงาน คือ ตะปุดำ มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 ไม้หล่นลงมาถูกตัวมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ไฟฟ้าช็อต มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตกนั่งร้านทาสีมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และไม่เคยได้รับอุบัติเหตุมีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00

ความต้องการความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการที่จะได้รับความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 92.00 ไม่ต้องการมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

ตาราง 38 ความต้องการเข้ารับบริการทางสังคม

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)
1. การตรวจสุขภาพ	41
2. การพัฒนาบุคลิกภาพ	14
3. การจัดตลาดนัดแรงงาน	28
4. การยกเว้นค่ารักษาพยาบาล	44
5. การเพิ่มทักษะในการทำงาน	25
6. การส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม	11
7. การส่งเสริมอาชีพกรรมกรก่อสร้าง	7
8. การเขียนแบบในการเดินสายไฟฟ้า	2
9. การให้ความรู้เรื่องการตลาดและการผลิต	10
รวม	182

หมายเหตุ สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 38 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการเข้ารับบริการทางสังคมในเรื่องการยกเว้นค่ารักษาพยาบาลมากที่สุด คือ มีจำนวน 44 คน รองลงมาคือการตรวจสุขภาพมีจำนวน 41 คน และการจัดตลาดนัดแรงงานมีจำนวน 28 คน

ตาราง 39 ความต้องการความรู้และได้รับข่าวสารเพิ่มเติม

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)
1. เรื่องสุขภาพอนามัย	27
2. เรื่องกฎหมายแรงงาน	47
3. เรื่องกฎหมายเลือกตั้ง	7
4. เรื่องการบริการจัดหางาน	28
5. เรื่องการป้องกันโรคติดต่อ	1
6. เรื่องการวางแผนครอบครัว	19
7. เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	7
8. เรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	14
รวม	150

หมายเหตุ สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 39 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการความรู้ และได้รับข่าวสารเพิ่มเติมเรื่องกฎหมายแรงงานมากที่สุด คือ มีจำนวน 47 คน รองลงมาคือเรื่องการบริหารจัดทำงานมีจำนวน 28 คน และเรื่องสุขภาพอนามัยมีจำนวน 27 คน

ตาราง 40 ความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัวและวิธีการวางแผนครอบครัว

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. ความรู้เรื่อง การวางแผนครอบครัว		
1.1 มี	48	48.00
1.2 ไม่มี	52	52.00
รวม	100	100.00
2. ยังไม่มีความรู้ ต้องการความรู้วิธีการวางแผนครอบครัว		
2.1 การใช้ยาฉีด	6	11.54
2.2 การรับประทานยา	21	40.38
2.3 การใช้ถุงยางอนามัย	25	48.08
รวม	52	100.00

จากตาราง 40 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 และไม่มีความรู้มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00

ยังไม่มีความรู้ต้องการความรู้เรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการความรู้เรื่องการใช้ถุงยางอนามัยมากที่สุดคือมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 48.08 รองลงมาคือการรับประทานยามีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 40.38 และการใช้ยาฉีดมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54

ตาราง 41 ความสำคัญของการพัฒนาจิตใจ และวิธีการพัฒนาจิตใจ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. การพัฒนาจิตใจมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต		
1.1 สำคัญ	96	96.00
1.2 ไม่สำคัญ	4	4.00
รวม	100	100.00
2. วิธีการพัฒนาจิตใจ		
2.1 พยายามสร้างอารมณ์ขึ้นให้กับตนเอง	39	39.00
2.2 ทำงานหรือทำกิจกรรมที่ทำให้ตนเองมีความสุข	61	61.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 41 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างเห็นความสำคัญของการพัฒนาจิตใจต่อการดำรงชีวิตมีจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 96.00 ไม่สำคัญมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

วิธีการพัฒนาจิตใจ พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างใช้วิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นให้กับตนเองมีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 และใช้วิธีการทำงานหรือทำกิจกรรมที่ทำให้ตนเองมีความสุขมีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00

ตาราง 42 ความต้องการเรื่องการเลือกตั้งและการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. ต้องการ	86	86.00
2. ไม่ต้องการ	14	14.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 42 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการความรู้เรื่องการเลือกตั้งและการใช้สิทธิในการเลือกตั้งมีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 ไม่ต้องการมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00

ตาราง 43 ความต้องการในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย การมีส่วนร่วมและการส่งเสริมวัฒนธรรม

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)	ร้อยละ
1. ความต้องการการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรม		
1.1 เป็นคณะกรรมการในชุมชน	11	11.00
1.2 จัดทำเอกสารที่เผยแพร่วัฒนธรรม	3	3.00
1.3 มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม	86	86.00
รวม	100	100.00
2. เคยมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย		
2.1 เคย	77	77.00
2.2 ไม่เคย	23	23.00
รวม	100	100.00
3. ควรส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในเรื่อง		
3.1 อาหาร	9	9.00
3.2 การแต่งกาย	34	34.00
3.3 ประเพณีต่าง ๆ	53	53.00
3.4 การรักษาวัฒนธรรม	4	4.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 43 พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยด้วยวิธีการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมมากที่สุดคือมีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 รองลงมาคือเป็นคณะกรรมการในชุมชน มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00

เคยมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้าง เคยมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยมีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 77.00 ไม่เคยมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00

ควรส่งเสริมวัฒนธรรมไทย พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความเห็นว่า ควรมีการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในเรื่องประเพณีต่าง ๆ มากที่สุดคือ มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาคือเรื่องการแต่งกายมีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม

ในตอนนี้เป็นรายละเอียดข้อเสนอแนะข้อมูลความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน บริเวณก่อสร้างด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังปรากฏในตาราง 44 - 46

ตาราง 44 รายละเอียดข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนที่พักอาศัยบริเวณ ก่อสร้างด้านการศึกษาสายสามัญ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 47)
1. ต้องการให้จัดการศึกษาใกล้ที่พัก	14
2. ต้องการให้ยกเว้นค่าเล่าเรียน	5
3. ต้องการให้มีการจัดการศึกษาในแหล่งก่อสร้างที่ต่อเนื่อง	4
4. ต้องการให้จัดการศึกษาในเวลาเลิกงาน	2
5. ต้องการให้จัดศูนย์บริการการศึกษาสำหรับกรรมกรก่อสร้าง	2
6. ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เรื่องการเรียนรู้สายสามัญ	1
รวม	28

จากตาราง 44 พบว่า ต้องการให้จัดการศึกษาใกล้บ้านมากที่สุดคือ มีจำนวน 14 คน รองลงมาคือ ต้องการให้ยกเว้นค่าเล่าเรียนมีจำนวน 5 คน

ตาราง 45 รายละเอียดข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนที่พักอาศัยบริเวณ
ก่อสร้างด้านอาชีพ

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 53)
1. ต้องการให้มีการจัดสอนวิชาชีพใกล้บริเวณที่พัก	6
2. ต้องการให้มีการจัดการสอนวิชาชีพที่ต่อเนื่องหลาย ๆ วิชา	5
3. ต้องการวิทยากรมาให้ความรู้ในช่วงเย็น	4
4. ต้องการให้เปิดสอนการเดินสายไฟฟ้าในบ้าน	2
5. ต้องการให้จัดหาแหล่งรองรับงานเมื่อเรียนจบ	2
6. ต้องการให้มีการจัดสอนวิชาชีพ	2
7. ต้องการให้จัดกลุ่มสนใจสอนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	1
รวม	22

จากตาราง 45 พบว่า เยาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้างต้องการให้จัดสอนวิชาชีพ
ใกล้บริเวณที่พักมากที่สุดคือ มีจำนวน 6 คน รองลงมาคือ ต้องการให้มีการจัดวิชาชีพที่
ต่อเนื่องหลาย ๆ วิชา มีจำนวน 5 คน

ตาราง 46 รายละเอียดข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองของชาวชนที่พักอาศัยบริเวณ
ก่อสร้างด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

รายละเอียดข้อมูล	ความถี่ (N = 100)
1. ต้องการให้มีการยกระดับความเป็นอยู่เรื่องการเพิ่มค่าแรง	19
2. ต้องการให้มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพค้าขาย	12
3. ต้องการให้จัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต	5
4. ต้องการให้จัดอบรมเรื่องอาหารและโภชนาการในบริเวณที่พัก	3
5. ต้องการความรู้เรื่องสภาพแวดล้อมและความปลอดภัย ในบริเวณที่พัก	3
6. ต้องการให้จัดกิจกรรมที่สร้างคนให้มีความรู้	2
รวม	34

จากตาราง 46 พบว่า ชาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้างมีความต้องการให้มีการ
ยกระดับความเป็นอยู่ เรื่องการเพิ่มค่าแรงมากที่สุดคือ มีจำนวน 19 คน รองลงมา คือ
ต้องการให้มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพค้าขาย มีจำนวน 12 คน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างในเขตบางขุนเทียน ซึ่งสามารถสรุปหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองของเยาวชนที่พักอาศัยในบริเวณก่อสร้าง ในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาตนเองของเยาวชนที่พักอาศัยในบริเวณก่อสร้าง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้มาจากเยาวชนอายุระหว่าง 14 - 25 ปี ที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้างบ้านจัดสรรโครงการพฤกษ์ภิรมย์ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยเลือกโครงการบ้านจัดสรรขนาดใหญ่ที่มีเยาวชนพักอาศัยประมาณ 300 คน สุ่มแบบเจาะจงได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง โดยมีวิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการสังเคราะห์ให้ครบเนื้อหาแบบสัมภาษณ์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ และตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์

3. นำผลการศึกษาดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ ให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แบบสัมภาษณ์เป็นแบบที่มีโครงสร้างแน่นอน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

4. ดำเนินการทดสอบเครื่องมือแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอหนังสือราชการถึง ผู้จัดการโครงการพฤษภิรมย์ บางขุนเทียน เพื่อขอสัมภาษณ์เยาวชนที่มีอายุ 14 - 25 ปี ที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้างโครงการพฤษภิรมย์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว

2. อบรมผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 4 คน โดยอบรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 4 - 15 กรกฎาคม 2540 โดยสัมภาษณ์เยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณก่อสร้างโครงการพฤษภิรมย์ บางขุนเทียน แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ซึ่งสามารถสัมภาษณ์ได้ครบตามจำนวนคิดเป็นร้อยละ 100.00 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ความต้องการพัฒนาตนเองด้านการศึกษาด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยการแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ

3. สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองด้านการศึกษาด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างโครงการพฤษภิมิรมย์ บางขุนเทียน แขวงสามตำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

เยาวชนบริเวณก่อสร้างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 62.00) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 14 - 19 ปี (ร้อยละ 59.00) เป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว (ร้อยละ 49.00) จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 83.00) รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 4,000 บาท (ร้อยละ 47.00) ภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 53.00) ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ที่ให้ที่พักอาศัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 85.00)

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองด้านการศึกษาสายสามัญ

เยาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้างมีความต้องการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาสายสามัญ (ร้อยละ 47.00) ต้องการให้จัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด (ร้อยละ 59.57) โดยต้องการให้เปิดการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่ใกล้บริเวณที่พัก (ร้อยละ 61.70) วันที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอนมากที่สุด คือ วันเสาร์ - วันอาทิตย์ (ร้อยละ 44.68) เวลาที่ต้องการให้มีการจัดการศึกษาคือ เวลา 17.30 - 19.30 น. (ร้อยละ 53.19) ต้องการใช้นั่งโต๊ะเป็นสื่อในการเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 74.47) ต้องการครูผู้สอนจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (ร้อยละ 59.58) วิธีสอนที่ต้องการมากที่สุด คือ การบรรยาย (ร้อยละ 34.04) การเรียนสายสามัญมีประโยชน์ต่อการทำงาน (ร้อยละ 93.62) การเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน ต้องการขอยกเว้นค่าเล่าเรียนทั้งหมด (ร้อยละ 70.21) พ่อแม่เป็นผู้แนะนำและสนับสนุนให้เกิดความต้องการในการเรียน (ร้อยละ 46.81) ต้องการมีความรู้เพิ่มเติมในเรื่องการศึกษาต่อ (ร้อยละ 68.08) ต้องการให้มีการแนะแนว โดยเจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (ร้อยละ 76.60) มีความต้องการในการสอบเทียบ (ร้อยละ 87.23) วุฒิบัณฑิตมีความสำคัญต่อการศึกษาต่อ (ร้อยละ 63.83)

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างด้านอาชีพ

เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการเรียนรู้ด้านอาชีพ (ร้อยละ 53.00) วิชาชีพที่
ต้องการมากที่สุด คือ บัญชี (ร้อยละ 13.21) รองลงมา มี 3 วิชา คือ พิมพ์ดีด ช่างตัดผมชาย และ
ช่างอิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 11.32) เคยเรียนวิชาชีพ (ร้อยละ 26.42) ไม่เคยเรียนวิชาชีพ
(ร้อยละ 73.59) วันที่ต้องการจะเรียนวิชาชีพคือ วันอาทิตย์ (ร้อยละ 41.51) ต้องการเรียนในเวลา
17.30 - 19.30 น. (ร้อยละ 45.28) ระยะเวลาที่ต้องการเรียน คือ 3 เดือน (ร้อยละ 37.74) ต้องการ
นำความรู้ไปประกอบอาชีพหลัก (ร้อยละ 50.94) ต้องการครูผู้สอนที่มีความชำนาญจากสถาน
ประกอบการ (ร้อยละ 66.04) ต้องการขอยกเว้นค่าเล่าเรียนในการเรียนทั้งหมด (ร้อยละ 52.83)
การทำงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาชีพ (ร้อยละ 66.04) ไม่ต้องการความรู้เพิ่มเติมในที่ทำงาน
(ร้อยละ 71.70) ต้องการเรียนด้วยวิธีการรวมกลุ่มสนใจ (ร้อยละ 35.85) ต้องการเรียนด้วยการฝึกงาน
(ร้อยละ 33.96) ต้องการเข้ารับการอบรมยกระดับฝีมือแรงงาน (ร้อยละ 66.04) ต้องการวุฒิบัตร
ในการอบรม (ร้อยละ 79.25) ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมกับหน่วยราชการ (ร้อยละ 49.05)
ต้องการพัฒนาทักษะด้านอาชีพการเขียนแบบและการเดินสายไฟฟ้าในบ้าน (ร้อยละ 18.87)
ต้องการประกอบอาชีพอิสระ (ร้อยละ 92.45) อาชีพที่ต้องการคือ ช่างซ่อมรถยนต์ (ร้อยละ 22.64)
ต้องการวางแผนในการประกอบอาชีพ (ร้อยละ 92.45) ต้องการวุฒิบัตรเมื่อเรียนวิชาชีพจบ
(ร้อยละ 92.45) ปัจจัยสนับสนุนเมื่อเรียนจบไม่มีสถานที่ (ร้อยละ 62.26) ไม่มีอุปกรณ์ (ร้อยละ 58.49)
มีทุนปานกลาง (ร้อยละ 49.06)

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความรู้เรื่องโภชนาการ (ร้อยละ 82.00) สมาชิกในครอบครัว
ได้รับสารอาหารที่จำเป็นเพียงพอ (ร้อยละ 89.00) การปฏิบัติเมื่อสมาชิกในครอบครัวได้รับ
สารอาหารไม่เพียงพอด้วยการเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ (ร้อยละ 53.00) ไม่เคยวางแผนการ
ใช้จ่ายเงินในเรื่องอาหารและโภชนาการ (ร้อยละ 60.00) ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดบุคคลเข้าอยู่
ในบริเวณที่พักอาศัย (ร้อยละ 70.00) ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดที่พักอาศัย (ร้อยละ 82.00)
เคยมีส่วนร่วมในการรักษาสุขภาพแวดล้อม (ร้อยละ 81.00) ต้องการมีส่วนร่วมในการรักษา
สุขภาพแวดล้อม โดยการจัดทำที่ทิ้งขยะ (ร้อยละ 37.00) ต้องการความรู้เรื่องการใช้เวลาว่างให้เป็น
ประโยชน์ (ร้อยละ 87.00) ต้องการมีความรู้โดยการศึกษาจากเอกสารและสิ่งพิมพ์ (ร้อยละ 38.00)
ไปหาหมอที่โรงพยาบาล เมื่อมีการเจ็บป่วยในครอบครัว (ร้อยละ 49.00) ไม่เคยตรวจสุขภาพ
ประจำปี (ร้อยละ 63.00) ต้องการเข้ารับการตรวจสุขภาพ (ร้อยละ 94.00) ต้องการสวัสดิการจาก

ผู้รับเหมาก่อสร้างด้วยการเพิ่มค่าแรง (ร้อยละ 45.00) ไม่เคยมีความรู้เรื่องการใช้จ่ายสามัญประจำบ้าน (ร้อยละ 56.00) ต้องการความรู้เพิ่มเติมเรื่องการใช้จ่ายสามัญประจำบ้าน (ร้อยละ 91.00) ไม่เคยได้รับอุบัติเหตุ (ร้อยละ 60.00) อุบัติเหตุจากการทำงาน คือ ตะปูตำ (ร้อยละ 33.00) ต้องการมีความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ (ร้อยละ 92.00) ต้องการเข้ารับบริการทางสังคมด้วยการชอยกเว้นค่ารักษาพยาบาล (ร้อยละ 44.00) ต้องการความรู้และได้รับข่าวสารเพิ่มเติมเรื่องกฎหมายแรงงาน (ร้อยละ 47.00) ไม่มีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว (ร้อยละ 52.00) ต้องการความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัวด้วยวิธีการใช้ ถุงยางอนามัย (ร้อยละ 48.08) การพัฒนาจิตใจมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต (ร้อยละ 96.00) วิธีการพัฒนาจิตใจด้วยการทำงานหรือทำกิจกรรมที่ทำให้ตนเองมีความสุข (ร้อยละ 61.00) ต้องการความรู้เรื่องการเลือกตั้งและการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง (ร้อยละ 86.00) ต้องการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย (ร้อยละ 86.00) เคยมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย (ร้อยละ 77.00) ควรส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ (ร้อยละ 53.00)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

จากการวิจัย พบว่า เยาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้างมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองด้านการศึกษาสายสามัญ โดยต้องการให้จัดการศึกษาใกล้ที่พัก (14 คน) ต้องการให้ยกเว้นค่าเล่าเรียน (5 คน) ต้องการให้มีการจัดการศึกษาในแหล่งก่อสร้างที่ต่อเนื่อง (4 คน) ต้องการให้จัดการศึกษาในเวลาเลิกงาน (2 คน) ต้องการให้จัดศูนย์บริการการศึกษาสำหรับกรรมกรก่อสร้าง (2 คน) ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เรื่องการเรียนสายสามัญ (1 คน)

ด้านอาชีพ พบว่า เยาวชนต้องการให้สอนวิชาชีพใกล้บริเวณที่พัก (6 คน) ต้องการให้มีการจัดการสอนวิชาชีพที่ต่อเนื่องหลาย ๆ วิชา (5 คน) ต้องการวิทยากรมาให้ความรู้ในช่วงเย็น (4 คน) ต้องการให้เปิดสอนการเดินสายไฟฟ้า (2 คน) ต้องการให้จัดหาแหล่งรองรับงานเมื่อเรียนจบ (2 คน) ต้องการให้มีการสอนวิชาชีพ (2 คน) ต้องการให้จัดกลุ่มสนใจโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ (1 คน)

ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า เยาวชนต้องการให้มีการยกระดับความเป็นอยู่ ด้วยการเพิ่มค่าแรง (19 คน) ต้องการให้มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพค้าขาย (12 คน) ต้องการให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาคุณภาพชีวิต (5 คน) ต้องการให้จัดอบรมเรื่องอาหารและโภชนาการในบริเวณที่พัก (3 คน) ต้องการความรู้เรื่องสภาพแวดล้อม และความปลอดภัย ในบริเวณที่พัก (3 คน) ต้องการให้จัดกิจกรรมที่สร้างคนให้มีความรู้ (2 คน)

อภิปรายผล

ความต้องการพัฒนาตนเองทางด้านการศึกษาสายสามัญ

จากการวิจัย พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้าง มีความต้องการที่จะศึกษาต่อ จำนวน 47 คน อาจเนื่องมาจากเยาวชนเห็นความสำคัญของการศึกษาในการพัฒนาคน และสามารถยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ซึ่งการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียนมีหน้าที่และมีบทบาทต่อการดำเนินการจัดการศึกษาให้แก่กลุ่มต่าง ๆ เยาวชนผู้ด้อยโอกาสก็เป็นเป้าหมายหนึ่งที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้วางนโยบายเพื่อ ส่งเสริมการรู้หนังสือ ซึ่งกำหนดเป้าหมายไว้ในแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) ที่จะจัดการศึกษาเพื่อเป็นการพัฒนาคน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2539 : 32 - 33) สำหรับความต้องการที่จะให้จัดการศึกษาสายสามัญ ส่วนใหญ่ต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนที่อพยพมาพักอาศัยบริเวณก่อสร้าง เรียนจบในระดับประถมศึกษา รัฐบาลได้มีนโยบายจัดการศึกษาเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส เมื่อคิดที่จะศึกษาต่อจึงอยากศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและต่อเนื่องกันเป็นการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บวร พุทธวณิช (2536 : 41) ที่ศึกษาความต้องการทางกรมการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ต้องการระดับความรู้มัธยมศึกษาตอนต้น

สถานที่ที่ต้องการให้เปิดทำการสอน พบว่าร้อยละ 61.70 ต้องการให้จัดในสถานศึกษาที่อยู่ใกล้กับบริเวณก่อสร้างบ้านจัดสรร โครงพักนักรมย์บางขุนเทียน เนื่องจากสถานศึกษาหรือโรงเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ โต๊ะเก้าอี้ กระดานดำ ห้องเรียน ห้องสมุด สำหรับการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม หากมีการจัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนก็จะได้รับความสะดวกสบาย ไม่มีปัญหาเรื่องสถานที่ และผู้เรียนสามารถเดินทางไปเรียนได้ ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของอนิรุทธ คัมภักวี (2536 : 48) ที่ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนในชุมชนแออัด ต้องการสถานที่เรียนในชุมชน

วันที่ต้องการให้จัดการศึกษาสายสามัญ พบว่า เยาวชนต้องการให้จัดวันเสาร์ - วันอาทิตย์ ร้อยละ 44.68 เนื่องจากวันเสาร์ - วันอาทิตย์ เป็นวันหยุดสุดสัปดาห์ และเป็นวันที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน มีการจัดระบบการศึกษานอกโรงเรียนให้แก่บุคคลทั่วไปที่สนใจจะศึกษาต่อ มีความสะดวกแก่ผู้เรียนและผู้จัด ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของอนิรุทธ คัมภักวี (2536 : 48) ที่ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในชุมชนแออัด ต้องการเรียนในวันเสาร์ - วันอาทิตย์

เวลาที่ต้องการเรียน พบว่า เยาวชนต้องการเรียนในเวลา 17.30 - 19.30 น. ร้อยละ 53.19 อาจเนื่องมาจากเป็นเวลาหลังจากการทำงานประจำวัน เป็นเวลาที่ว่างต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งใช้เวลาในการเรียนเพียง 2 ชั่วโมงและมีเวลาพักผ่อนเพียงพอ

สื่อที่ต้องการใช้ในการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการหนังสือประกอบการเรียน ร้อยละ 74.47 อาจเนื่องจากหาซื้อได้ง่าย ราคาไม่แพง สามารถอ่าน ทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง เป็นการเตรียมตัวในการเรียนก่อนที่จะพบครูผู้สอน ซึ่งจะช่วยให้มีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น และเหมาะสำหรับเก็บไว้เพื่อการอ้างอิงหรือทบทวน

ครูผู้สอน พบว่า ต้องการครูผู้สอนจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ร้อยละ 59.58 อาจเนื่องจากเจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนมีหน้าที่โดยตรง ในการจัดระบบการศึกษานอกโรงเรียน มีความรู้ ความเข้าใจมากกว่าครูในโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา จึงทำให้มีความศรัทธา และอยากเรียนกับครูที่มาจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

วิธีการเรียนการสอน พบว่า ต้องการวิธีการสอนโดยการบรรยาย ร้อยละ 34.04 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะเป็นวิธีการที่ไม่ต้องแสดงความคิดเห็นเป็นผู้ฟัง คนส่วนใหญ่คิดว่าครูเป็นผู้ที่มีความรู้ มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ดังนั้นจึงอยากให้ครูบอก ซึ่งเป็นวิธีสอนแบบครูเป็นศูนย์ กลาง และการสอนโดยการบรรยายช่วยให้ประหยัดเวลาในการค้นคว้า ช่วยให้เกิดความสนใจ ข้อดีของการสอนแบบบรรยาย (สุพิน บุญชูวงศ์. 2538 : 55) สอนได้รวดเร็ว ไม่จำกัดจำนวนใช้สอนตั้งแต่กลุ่มเล็กจนถึงกลุ่มใหญ่ เนื้อหาที่ยากทำให้ง่ายขึ้นแก่การเข้าใจ และส่งเสริมทักษะการย่อและเขียน

การเรียนมีประโยชน์ต่อการทำงาน พบว่า เยาวชนมีความเห็นว่าการเรียนมีประโยชน์ต่อการทำงาน ร้อยละ 93.62 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาสามัญสามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่ต่อเนื่อง และสามารถนำวุฒิบัตรไปสมัครงานได้ เนื่องจากการรับสมัครเข้าทำงานมีการกำหนดคุณสมบัติทางการศึกษา และมีประโยชน์ต่อการทำงานเป็นอย่างมากในเรื่องลักษณะของงานที่ทำ ค่าตอบแทนที่ได้รับ

การเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้ยกเว้นค่าเล่าเรียนทั้งหมด ร้อยละ 70.21 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนที่พักอาศัยในบริเวณก่อสร้างประกอบอาชีพ รับจ้างมีรายได้เป็นรายวัน รายได้น้อย ไม่มีรายได้่ออย่างอื่นเสริม ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงต้องการขอยกเว้นค่าเล่าเรียนทั้งหมด ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัย ของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 111) ที่ศึกษาเรื่องสภาพการรู้หนังสือ และความต้องการทางการศึกษาของผู้พวยพ้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้พวยพ้ายถิ่นมาอยู่ในชุมชนแออัด ส่วนใหญ่อยากให้รัฐออกให้ทั้งหมด ร้อยละ 57.50

ผู้ที่แนะนำ และสนับสนุนให้มีความต้องการในการเรียน พบว่า เป็นพ่อแม่ ร้อยละ 46.81 ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากเขาชนอพยพมากับครอบครัว พักอาศัยอยู่กับครอบครัว และพ่อแม่ เห็นความสำคัญของการศึกษาว่า การศึกษาทำให้คนเกิดการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถที่จะนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับการแสวงหาความเป็นอิสระในทางเศรษฐกิจ (นวลศิริ เปาโรหิต และจันทมาศ ชื่นบุญ. 2515 : 183) ในสังคมไทยเรา งานอาชีพของบุคคลนับเป็นสิ่งสำคัญ พ่อแม่จะชักชวนให้ลูกของตนเรียนให้สูงสุดเท่าที่จะทำได้ และเตรียมงานอาชีพให้ลูก เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การยกย่องในสังคม

ความต้องการความรู้เพิ่มเติม พบว่า ต้องการความรู้เพิ่มเติมเรื่องการศึกษาต่อ ร้อยละ 68.08 ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากการจัดการศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่ต่อเนื่อง สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น และเขาชนบริเวณก่อสร้างยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการศึกษา จึงมีความต้องการที่จะมีความรู้เพิ่มเติม เรื่องการศึกษาต่อ เพื่อจะได้เตรียมตัวในการเรียนนอกระบบ โรงเรียนตามที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้จัดการศึกษาให้แก่ผู้ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา ได้มีโอกาสพัฒนาตนเองด้านการศึกษา

ความต้องการการแนะแนวทางการศึกษา พบว่า ต้องการให้เจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้แนะแนว ร้อยละ 76.60 ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน มีความรู้ ความชำนาญและเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงเรื่องการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอนิรุทธ คัมภ์ทวี (2536 : 48) ที่ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในชุมชนแออัด ต้องการให้มีการแนะแนวเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนในระดับต่าง ๆ

การสอบเทียบ พบว่า เขาชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการในการสอบเทียบ ร้อยละ 87.23 ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากการเป็นวิธีการเรียนที่สามารถศึกษาได้ด้วยตนเองมีความเหมาะสมกับงานที่สามารถเรียนจบหลักสูตรการศึกษาได้เร็วกว่าการเรียนในระบบโรงเรียน

การมีวุฒิบัตรมีความสำคัญเมื่อเรียนจบ พบว่า วุฒิบัตรมีความสำคัญต่อการศึกษาต่อ ร้อยละ 63.83 เนื่องจากวุฒิเป็นหลักฐานแสดงถึงความสำเร็จที่สำคัญก็คือ สามารถนำไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และสามารถนำวุฒิบัตรไปแสดงสำหรับการประกอบอาชีพ ตลอดจนเป็นที่ยอมรับในสังคมด้วย ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 88) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่าผู้อพยพย้ายถิ่นมาอยู่ในชุมชนแออัด มีความเห็นว่าเมื่อเรียนจบแล้วควรมีการให้วุฒิบัตร ร้อยละ 84.00

ความต้องการพัฒนาตนเองด้านอาชีพ

วิชาชีพที่ต้องการเรียนเพิ่มเติม พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการเรียนวิชาชีพเพิ่มขึ้นมากที่สุด ร้อยละ 13.21 ทั้งนี้เนื่องจากต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพ สามารถนำไปประกอบอาชีพหลัก และเป็นอาชีพที่ไม่ต้องลงทุนมาก เยาวชนสามารถที่จะเรียนให้สำเร็จ นำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บำรุง สุขพรรณ (2526 : 111) รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหา และความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวกับประชากรนอกโรงเรียนในเขตเมืองและชนบท พบว่า ประชากรนอกโรงเรียนในเขตเมืองและชนบทที่มีอายุ 7 - 24 ปี ร้อยละ 99.00 ต้องการมีรายได้เพิ่ม และมีอาชีพที่มั่นคง ร้อยละ 98.00 ต้องการอบรมวิชาชีพ

การเข้าเรียนวิชาชีพ พบว่า เยาวชนไม่เคยเข้าเรียนวิชาชีพ ร้อยละ 73.59 ทั้งนี้เนื่องจากจากเยาวชนเมื่อเรียนจบในระดับประถมศึกษา อพยพมาทำครอบครัว ประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้าง ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2535 : บทคัดย่อ) เรื่องสถานภาพ และนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนด้วยโอกาส พบว่า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศเข้าสู่การผลิตที่มีภาคอุตสาหกรรมเป็นพื้นฐานมากยิ่งขึ้น ทำให้มีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น และเป็นปัจจัยก่อให้เกิดการอพยพเคลื่อนย้ายแรงงาน รวมทั้งแรงงานเด็กจากการเกษตรในชนบทเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมบริการในเขตเมือง โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

วันที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอนวิชาชีพ พบว่า ต้องการให้จัดในวันอาทิตย์ ร้อยละ 41.51 ทั้งนี้เนื่องจากเป็นวันสุดสัปดาห์ เป็นวันที่มีการจัดการศึกษานอกโรงเรียนของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาล และเอกชน เพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้ด้อยโอกาสได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะอาชีพ หากมีการจัดในวันอาทิตย์เยาวชนบริเวณก่อสร้างสามารถเข้าเรียนได้

เวลาที่ต้องการ พบว่า ต้องการให้จัดเวลา 17.30 - 19.30 น. ร้อยละ 45.28 ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเวลาว่างหลังจากการทำงานประจำวัน ไม่มีผลกระทบต่อรายได้ที่ควรจะได้รับและเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สามารถสนองความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านอาชีพ หากมีการจัดการเรียนการสอนสามารถเข้าเรียนได้

ระยะเวลาที่ต้องการเรียนวิชาชีพ พบว่า ต้องการเรียนในระยะเวลา 3 เดือน ร้อยละ 37.74 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนไม่มีเวลามากพอและต้องทำงาน จึงต้องการเรียนหลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนวย แดงศรี (2532 : บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพและความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพของประชาชนเขตพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก พบว่า ประชาชนเขตพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก อายุ 15 - 34 ปี ต้องการการศึกษาระดับหลักสูตรระยะสั้นมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 91) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือ

และความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนคลองเตย พบว่าผู้อพยพย้ายถิ่นมาอยู่ในชุมชนแออัดมีความเห็นว่าเวลาที่เหมาะสมในการเรียนวิชาชีพมากที่สุด คือ 3 เดือน

ความรู้ที่ได้รับ พบว่า จะนำไปประกอบอาชีพเป็นอาชีพหลัก ร้อยละ 50.94 ทั้งนี้เนื่องมาจากการเป็นกรรมกรก่อสร้างเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงต้องเร่ร่อนไปตามแหล่งการทำงานทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ขาดความมั่นคงจึงมีความต้องการที่จะนำความรู้ไปประกอบอาชีพ งานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับหน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของวัยรุ่นในปัจจุบัน (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2515 : 183) ก็คือความเป็นอิสระในทางเศรษฐกิจการเงิน งานอาชีพของบุคคลนับเป็นสิ่งสำคัญมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของบำรุง สุขพรรณ (2526 : 111) ศึกษาปัญหาและสภาพของกลุ่มประชากรนอกโรงเรียนในเขตเมือง และชนบท พบว่า ประชากรนอกโรงเรียนในเขตเมือง และชนบท ที่มีอายุ 7 - 24 ปี และไม่ได้เข้าโรงเรียนทั้ง 4 ภาค พบว่าร้อยละ 99.00 ต้องการมีรายได้เพิ่มและมีอาชีพมั่นคง

ครูผู้สอนที่ต้องการ พบว่า ต้องการครูผู้สอนที่มีความชำนาญจากสถานประกอบการ ร้อยละ 60.04 ทั้งนี้เนื่องจากเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพโดยตรงมีประสบการณ์ มีความชำนาญ เป็นที่ยอมรับในสังคม และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทั้งในภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2537 : 49) เรื่องการจัดและการพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อให้การเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ชุมชน สังคมนั้นดำเนินงานมุ่งเน้นสร้างหรือจัดให้มีแหล่งความรู้ขึ้นในตำบล หมู่บ้าน และเป็นการส่งเสริมเครือข่ายการเรียนรู้การศึกษานอกโรงเรียนของกรมการศึกษานอกโรงเรียน

ค่าใช้จ่ายในการเรียน พบว่า ต้องการขอยกเว้นค่าเล่าเรียนทั้งหมด ร้อยละ 52.83 ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนบริเวณก่อสร้างมีรายได้น้อย มีฐานะยากจน การทำงานไม่มีสวัสดิการในเรื่องการศึกษา จึงมีความต้องการที่จะขอยกเว้นค่าเล่าเรียนทั้งหมด เนื่องจากเยาวชนบริเวณก่อสร้างเป็นผู้ที่มีรายได้น้อย มีฐานะยากจน งานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสมสุข บุญญะบัญชา (2528 : 4) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่อยู่อาศัย ของผู้มีรายได้น้อยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนใน ชุมชนแออัดมีรายได้น้อย ไม่สม่ำเสมอ ไม่แน่นอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 112) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือ และความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้อพยพย้ายถิ่นมาอยู่ในชุมชนแออัด ต้องการให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมด ร้อยละ 45.80

การทำงานเป็นอุปสรรคต่อการเรียน พบว่า การทำงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ร้อยละ 66.04 ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนต้องการใช้เวลาว่างจากการทำงานประจำวัน และมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองด้านอาชีพ ต้องการที่จะทำงานที่เป็นหลักแหล่งไม่ต้องย้ายไปตามแหล่งของการจ้างงาน

เมื่อมีความตั้งใจจริงในการพัฒนาตนเอง ดังนั้นการทำงานก่อสร้างจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน หากมีการจัดการเรียนการสอนก็สามารถเข้าเรียนได้

ความต้องการความรู้เพิ่มเติมในงานที่ทำ พบว่า ไม่ต้องการความรู้เพิ่มเติมในงานที่ทำ ร้อยละ 71.70 เนื่องจากการเป็นกรรมกรก่อสร้างเป็นงานที่หนักเป็นผู้ใช้แรงงาน ในการชุกแบกหาม เป็นงานกฤติ ดังนั้น จึงไม่จำเป็นที่จะมีความรู้เพิ่มเติมในงานที่ทำ

วิธีการเรียนการเรียนวิชาชีพที่ต้องการ พบว่า ต้องการรวมเป็นกลุ่มสนใจ ร้อยละ 35.85 ทั้งนี้เนื่องจากการร่วมเป็นกลุ่มสนใจเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีความต้องการมีความสนใจ มีจุดประสงค์เดียวกัน ถ้ามีโอกาสได้เรียนด้วยกันจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสุข มีความพอใจในการเรียน ไม่มีปัญหาต่อการเรียน งานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของบวร พุทธวงนะ (2536 : 49) ที่ศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรีในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า สตรีต้องการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะอาชีพ แบบกลุ่มสนใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนิรุทธ คัมภักทวี (2536 : 48) ที่ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนของประชาชน ในชุมชนแออัด เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในชุมชนแออัดต้องการให้มีการสอน แบบกลุ่มสนใจ

ความต้องการเข้ารับการอบรมยกระดับฝีมือแรงงาน พบว่า ต้องการเข้ารับการอบรม ยกระดับฝีมือแรงงาน ร้อยละ 66.04 ทั้งนี้เนื่องจากการอบรมยกระดับฝีมือแรงงานเป็นการพิสูจน์ฝีมือ ความสามารถในการทำงานเป็นการยกระดับฝีมือแรงงานจากผู้ที่ไร้ฝีมือเป็นผู้ใช้แรงงานมีฝีมือ ทำให้ได้รับค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น และผู้ที่ผ่านการอบรมยกระดับฝีมือแรงงานสามารถไปทำงาน ต่างประเทศได้โดยมีกระทรวงแรงงานเป็นผู้รับรองคุณภาพฝีมือแรงงาน

ความต้องการวุฒิบัตรจากการอบรมยกระดับฝีมือแรงงาน พบว่า เยาวชนต้องการวุฒิบัตร จากการอบรมยกระดับฝีมือแรงงาน ร้อยละ 79.25 เนื่องจากวุฒิบัตรเปรียบเสมือนใบเบิกทางในการ สมัครงาน และวุฒิบัตรมีประโยชน์ต่อการทำงานในเรื่องค่าแรงการยอมรับในสังคมว่าเป็นผู้ที่ใช้ แรงงานที่มีฝีมือ เป็นการพัฒนาอาชีพ เมื่อผ่านการอบรมยกระดับฝีมือแรงงานจะช่วยให้เยาวชน มีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจโครงการ วิเคราะห์การดำเนินการของเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน (2529 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการ ดำเนินงานขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน พบว่า กิจกรรมที่องค์การเอกชนพัฒนาเด็ก และเยาวชนจัดดำเนินการได้แก่ การฝึกอบรมบุคลากร เพื่อเด็กและเยาวชนจัดกิจกรรมเน้นด้านการ ศึกษามากที่สุด รองลงมาด้านพัฒนาอาชีพ

ความต้องการเข้ารับการศึกษาฝึกอบรบอาชีพด้วยการฝึกงาน พบว่า เยาวชนต้องการเข้ารับการศึกษาฝึกอบรบอาชีพด้วยการฝึกงานในหน่วยงานของทางราชการ ร้อยละ 49.05 เนื่องจากหน่วยงานของทางราชการหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการฝึกอบรบอาชีพ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ (แสงจันทร์ อินทนนท์. 2536 : 44) คือการฝึกทักษะอาชีพเป็นการฝึกอบรบวิชาอาชีพแก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความรู้ ทักษะอาชีพในสาขาต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือเพื่อปรับปรุงอาชีพโดยเฉพาะ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (2537 : 30) มีเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษาฝึกอบรบทักษะอาชีพให้มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาอาชีพ

ความต้องการพัฒนาทักษะด้านอาชีพ พบว่า เยาวชนความต้องการเขียนแบบและการเดินสายไฟฟ้าในบ้าน ร้อยละ 18.87 ต้องการมีความรู้เรื่องการเขียนแบบและการเดินสายไฟฟ้าในบ้าน อาจเนื่องจากเยาวชนไม่มีความรู้เรื่องการเขียนแบบ การเดินสายไฟฟ้าในเรื่องของหลักการออกแบบวิธีการเดินสายไฟฟ้าที่ถูกต้อง เพื่อประโยชน์ในการทำงานความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของสถาบันวิจัยทางสังคม (2535 : บทคัดย่อ) เรื่องสถานภาพและนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนด้วย โอกาสสำหรับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐและเอกชนแก่เด็กเยาวชนด้วยโอกาสพบว่า นโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนดำเนินการ ในรูปแบบที่แตกต่างกันตามความจำเป็นของ สถานการณ์ในเด็กแต่ละกลุ่ม โดยมุ่งเน้นการให้สวัสดิการด้านปัจจัยสี่และการคุ้มครองแรงงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนิรุทธ คัมภักดิ์ (2536 : 88) ที่ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในชุมชนแออัดที่เป็นผู้ชายต้องการฝึกช่างไฟฟ้า ร้อยละ 28.87

ความต้องการประกอบอาชีพอิสระ พบว่า เยาวชนต้องการประกอบอาชีพอิสระเป็นช่างซ่อมรถยนต์ ร้อยละ 22.64 เนื่องจากการทำงานเป็นกรรมกรก่อสร้าง เป็นอาชีพไม่แน่นอน ต้องทำงานตามที่ผู้รับเหมากำหนด ปัจจุบันมีผู้ที่ใช้รถยนต์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ดังนั้นช่างซ่อมรถยนต์จึงมีความสัมพันธ์และจำเป็นต่อผู้ที่ใช้รถยนต์

การวางแผนในการประกอบอาชีพ พบว่า เยาวชนมีความต้องการในการวางแผนประกอบอาชีพ เพราะมีแบบแผนและระบบในการทำงาน ร้อยละ 92.45 เนื่องจากการประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างเป็นงานที่หนัก ไม่มีโอกาสในการวางแผนในการทำงาน ขาดทักษะในการวางแผนประกอบอาชีพ จึงมีความต้องการวางแผนในการประกอบอาชีพ

วุฒิบัตรเมื่อเรียนจบ พบว่า เยาวชนต้องการวุฒิบัตรเมื่อเรียนจบ ร้อยละ 92.45 เนื่องจากวุฒิบัตรเป็นเหมือนใบเบิกทาง เป็นหลักฐานแสดงถึงความสำเร็จที่สำคัญ คือ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจสามารถนำวุฒิบัตร ไปแสดงสำหรับการประกอบอาชีพตลอดจนเป็นที่ยอมรับในสังคม ดังนั้นเมื่อเรียนจบ จึงต้องการวุฒิบัตร

ปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพ พบว่า เขาชนไม่มีสถานที่ในการประกอบอาชีพ ร้อยละ 62.26 เนื่องจากได้อพยพมาจากชนบทเพื่อเข้ามาประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างพักอาศัยอยู่ในแหล่งก่อสร้าง เมื่องานเสร็จต้องย้ายที่อยู่ไปตามแหล่งของการจ้างงาน ซึ่งมีที่อยู่ ไม่แน่นอน และระยะเวลาที่พักอาศัยนั้นขึ้นอยู่กับภาระจ้างงาน (วัลลภ ดังคณาภรณ์. 2535 : 44) กรรมกรก่อสร้าง เปรียบเสมือน "ยิปซี" ที่หมุนเวียนแหล่งงานไปเรื่อย ๆ เมื่อแหล่งงานกำหนดลง จึงทำให้ไม่มีสถานที่ในการประกอบอาชีพ

ปัจจัยสนับสนุนเรื่องอุปกรณ์ พบว่า เขาชนไม่มีอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ ร้อยละ 58.49 เนื่องจากปกติประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้าง เป็นผู้ที่ใช้แรงงานเมื่อต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ จำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ชนิดใหม่ที่เหมาะสมกับอาชีพ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 95) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของ ผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้อพยพมาอยู่ในชุมชนแออัดไม่มีเครื่องมือสนับสนุนในการประกอบอาชีพหลังจากเรียนจบ ร้อยละ 66.40

ปัจจัยสนับสนุนเรื่องเงินทุน พบว่า เขาชนมีเงินทุนปานกลาง ร้อยละ 49.06 เนื่องจากเขาชนประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างมีรายได้พอสมควรและมีการวางแผนเรื่องการใช้จ่ายเงิน จึงพอมีเงินเหลือเก็บเพื่อเตรียมตัวในการเปลี่ยนอาชีพ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 95) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของ ผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้อพยพย้ายถิ่นมาอยู่ในชุมชนแออัด มีเงินทุนปานกลาง สนับสนุนในการประกอบอาชีพหลังจากเรียนจบ ร้อยละ 45.80

ความต้องการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ความต้องการความรู้เรื่องโภชนาการและสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย พบว่า เขาชนมีความต้องการความรู้เรื่องโภชนาการและสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย ร้อยละ 82.00 เนื่องจากอาหารเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อร่างกาย การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ช่วยให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีภูมิคุ้มกันโรค ผู้ที่ได้รับสารอาหารไม่เพียงพอกับความต้องการของร่างกายจะเป็นโรคได้ จึงจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องโภชนาการและสารอาหาร

การได้รับสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย พบว่า สมาชิกในครอบครัวได้รับสารอาหารที่จำเป็นเพียงพอ ร้อยละ 89.00 เนื่องจากเขาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือสูงกว่าและเคยเรียนเรื่องสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายจึงมีความรู้เรื่องอาหารและโภชนาการ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 112) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่น จากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า การรับประทานอาหารได้รับสารอาหารครบ และถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.00

การปฏิบัติเมื่อสมาชิกในครอบครัวได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ พบว่า เยาวชนเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ ร้อยละ 53.00 เนื่องจากเยาวชนพอมีความรู้เรื่องสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย และในแหล่งก่อสร้างที่พ่อค้ากับข้าวรวดเร็ว ซึ่งสามารถเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายได้สะดวก

การวางแผนใช้จ่ายเงินในเรื่องอาหารและโภชนาการ พบว่า ไม่เคยวางแผนการใช้จ่ายเงินในเรื่องอาหารและโภชนาการ ร้อยละ 60.00 เนื่องจากการประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างมีรายได้น้อย รายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับงานในแต่ละช่วง บางครั้งต้องรองาน ทำให้ไม่มีรายได้ และขาดความรู้เรื่องการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จึงทำให้เยาวชนบริเวณก่อสร้างไม่เคยวางแผนการใช้จ่ายเงินในเรื่องอาหารโภชนาการ

ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดบุคคลเข้าอยู่ในที่พัก พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการมีส่วนร่วมในการจัดบุคคลเข้าอยู่ในบริเวณที่พักอาศัย ร้อยละ 70.00 เนื่องจากเพื่อความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบุคคลที่อยู่รวมกัน จึงจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการจัดบุคคลเข้าอยู่ในบริเวณที่พัก

ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดที่พักอาศัย พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการมีส่วนร่วมในการจัดที่พักอาศัย ร้อยละ 82.00 เนื่องจากสภาพที่พักอาศัยสร้างเป็นที่พักชั่วคราวไม่ถูกสุขลักษณะแออัดมีคันทิป อบอ้าว และชื้นแฉะง่ายต่อการแพร่ของเชื้อโรค จึงต้องการมีส่วนร่วมในการจัดที่พักอาศัย (วัลลภ ตังคณานุกฤษ. 2530 : 26) เมื่อเปรียบเทียบกับสภาพอาชีพอื่นแล้วนับว่าอาชีพกรรมกรก่อสร้างจะมีสภาพที่แย่กว่าอาชีพอื่น ๆ มากในเกือบทุกด้าน ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ ลีตระกูล (2532 : 183) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตร สำหรับลูกกรรมกรก่อสร้าง ก่อนวัยเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กรรมกรก่อสร้าง ร้อยละ 30.67 มีปัญหาเกี่ยวกับที่พักคับแคบ และอบอ้าว ห้องส้วมไม่สะอาดและที่พักไม่แข็งแรง ต้องการให้จัดที่พักที่มั่นคงก่อนข้างดาวขนาดของห้องควรกว้างกว่าเดิม

การรักษาสภาพแวดล้อม พบว่า เคยมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม ร้อยละ 81.00 เนื่องจากบริเวณที่พักอาศัยมีสภาพแวดล้อมไม่ถูกสุขลักษณะ สภาพแวดล้อมที่ไม่ดีจะส่งผลต่อสุขภาพของ ผู้ที่พักอาศัยเพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีแก่ผู้ที่พักอาศัย จึงต้องช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่และถูกสุขลักษณะไม่เป็นแหล่งเพาะและแพร่เชื้อโรค

ความต้องการมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม พบว่า ต้องการจัดทำที่ทิ้งขยะ ร้อยละ 37.00 เนื่องจากการอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนก่อสร้าง มีจำนวนคนเป็นจำนวนมากเศษขยะย่อมมีมากตามจำนวนคน หากไม่มีการกำจัดหรือจัดทำที่ทิ้งขยะให้ถูกต้อง จะทำให้บริเวณที่พักอาศัยสกปรกมีกลิ่นเหม็น ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสมชัย วิโรจน์แสงอรุณ (2538 : 10)

ได้วิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมด้านสุขภาพของคนงานก่อสร้างและครอบครัวในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ครอบครัวคนงานก่อสร้างไม่มีดัชนีมวลกาย ร้อยละ 63.50 การกำจัดขยะ โดยการใส่ถุงพลาสติกแล้วนำไปทิ้ง ร้อยละ 59.50 ทิ้งหลังบ้านร้อยละ 22.50

ความต้องการความรู้เรื่องนันทนาการ พบว่า ชาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการมีความรู้เรื่อง การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร้อยละ 87.00 เนื่องจากหลังจากการทำงานประจำวันพอมีเวลาว่าง สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและครอบครัว ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอนิรุทธ คัมภักดิ์ (2536 : 93) ที่ศึกษาความต้องการ เกี่ยวกับการศึกษา นอกโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในชุมชนแออัดมีความเห็นเพิ่มเติม คือ ควรจัดกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ ร้อยละ 13.63

วิธีการรับความรู้ พบว่า ต้องการวิธีการศึกษาจากเอกสารและสิ่งพิมพ์ ร้อยละ 38.00 ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก ชาวชนบริเวณก่อสร้างพอมีเวลาว่างหลังจากการทำงานประจำวัน ชาวชนมีการศึกษา จบระดับการศึกษาภาคบังคับและสูงกว่าสามารถอ่านหนังสือได้ การศึกษาจากเอกสารและสิ่งพิมพ์ เป็นวิธีการ ที่ง่ายไม่มีการกำหนดเวลาที่ตายตัวเหมือนกับรายการโทรทัศน์ ดังนั้นการศึกษาจาก เอกสาร และสิ่งพิมพ์เป็นลักษณะวิธีการที่เหมาะสมและสะดวกมากที่สุด งานวิจัยครั้งนี้สอดคล้อง กับงานวิจัยของอนิรุทธ คัมภักดิ์ (2536 : 91) ที่ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียน ของประชาชนในชุมชนแออัด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนในชุมชนแออัดมีความ คิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้าน ข่าวสารข้อมูล คือ ต้องการหนังสือพิมพ์รายวัน หลายฉบับ ร้อยละ 12.90

การปฏิบัติเมื่อมีการเจ็บป่วยในครอบครัว พบว่า การปฏิบัติเมื่อมีการเจ็บป่วยในครอบครัว โดยการไปหาหมอที่โรงพยาบาล ร้อยละ 49.00 เนื่องจากโรงพยาบาลเป็นสถานที่รักษาผู้ที่เจ็บป่วย เป็นที่ให้บริการด้านสุขภาพแก่บุคคลทั่วไป เมื่อมีปัญหาเรื่องสุขภาพจะไปหาหมอที่โรงพยาบาล ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสมชัย วิโรจน์แสงอรุณ (2538 : 4) ที่ศึกษาพฤติกรรม ด้านสุขภาพของคนงานก่อสร้าง และครอบครัวในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า กรรมกรก่อสร้างมีการเจ็บป่วยปฏิบัติโดยการไปโรงพยาบาลของรัฐ ร้อยละ 15.00 เพราะอยู่ ใกล้โรงงานก่อสร้าง แต่เมื่อป่วยมากจะไปโรงพยาบาลของรัฐเป็นอันดับแรก และสอดคล้องกับ งานวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 112) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือ และความต้องการทางการศึกษา ของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้ที่อพยพมาอยู่ในชุมชนแออัด เมื่อเกิดเจ็บป่วยจะไปหาหมอที่คลินิกหรือ โรงพยาบาลมากที่สุด ร้อยละ 60.90

การตรวจสุขภาพประจำปี พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยตรวจสุขภาพประจำปี ร้อยละ 63.00 เนื่องจากสภาพความยากจนทำงานได้ค่าจ้างน้อยค่าแรงเป็นรายวัน วันไหนหยุดงานจะไม่ได้ค่าจ้าง

ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่เคยเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี เมื่อมีการเจ็บป่วยเล็กน้อยจะซื้อยามากินเอง เพราะสะดวก ราคาถูก และไม่เสียเวลาในการทำงาน จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่เคยเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี

ความต้องการเข้ารับการตรวจสุขภาพ พบว่า ต้องการเข้ารับการตรวจสุขภาพ ร้อยละ 94.00 อาจเนื่องจากที่โรงพยาบาลเป็นที่รักษาผู้ป่วย มีหมอมียามีวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยในการรักษาผู้ป่วยให้หายเจ็บป่วยจากโรคต่าง ๆ ได้ มีบริการตรวจสุขภาพทั่วไป ประกอบกับการทำงานของเยาวชนต้องอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่มีแต่ฝุ่นละออง เสียงดังจากเครื่องจักร สภาพแวดล้อมที่ไม่ถูกสุขลักษณะจึงทำให้เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการที่จะเข้ารับการตรวจสุขภาพ

ความต้องการสวัสดิการจากผู้รับเหมาก่อสร้าง พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการสวัสดิการจากผู้รับเหมาก่อสร้างเรื่องการเพิ่มค่าแรง ร้อยละ 45.00 อาจเนื่องจากการประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างเป็นงานที่ต้องใช้แรงงาน รายได้ไม่แน่นอน รายได้ไม่พอใช้จ่ายจึงต้องการสวัสดิการจากผู้รับเหมาก่อสร้างด้วยการเพิ่มค่าแรง ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ ลีตระกูล (2534 : 183) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรสำหรับลูกกรรมกรก่อสร้างก่อนวัยเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กรรมกรก่อสร้างต้องการให้เพิ่มค่าแรง

ความต้องการความรู้เรื่องการใช้อาสาสมัครประจำบ้าน พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างไม่มีความรู้เรื่องการใช้อาสาสมัครประจำบ้าน ร้อยละ 56.00 ทั้งนี้เนื่องจากอาสาสมัครประจำบ้านเป็นยาที่มีความจำเป็นต้องมียู่ในบ้าน เสมอ เช่น ยาแก้ไข้ แก้ปวด ยาใส่แผล เป็นต้น ซึ่งจำเป็นต้องมีความรู้และปฏิบัติให้ถูกต้อง ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสมชัย วิโรจน์แสงอรุณ (2538 : 13) ที่ศึกษาพฤติกรรมด้านสุขภาพของคนงานก่อสร้างและครอบครัวในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า คนงานก่อสร้างจะกินยาแก้ปวดเป็นประจำ เพื่อบรรเทาความเจ็บปวดจากการทำงาน หรือรักษาอาการไข้หวัด หรือโรคปวดท้องร้อยละ 44.90

ความต้องการความรู้เพิ่มเติมเรื่องการใช้อาสาสมัครประจำบ้าน พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการความรู้เพิ่มเติมเรื่องการใช้อาสาสมัครประจำบ้าน ร้อยละ 91.00 ทั้งนี้เนื่องจากการใช้อาสาสมัครประจำบ้านเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ผู้ที่ใช้อามีความจำเป็นต้องมีความรู้ และปฏิบัติให้ถูกต้องเพื่อความปลอดภัยและสุขภาพของผู้ใช้ จึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องการใช้อาสาสมัครประจำบ้านที่ถูกต้อง ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย วิโรจน์แสงอรุณ (2538 : 4) ที่ศึกษาพฤติกรรมด้านสุขภาพของคนงานก่อสร้าง และครอบครัวในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า กรรมกรก่อสร้างมียาประจำบ้าน มียาแก้ไข้ แก้ปวด ร้อยละ 40.00 ยาแก้โรคกระเพาะ และท้องอืด ร้อยละ 10.00

อุบัติเหตุจากการทำงาน พบว่า เยาวชนไม่เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน ร้อยละ 60.00 ทั้งนี้เนื่องจากอุบัติเหตุสามารถป้องกันได้ทุกสถานที่ เพื่อความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้มีความขัดแย้งกับงานวิจัยของสมชัย วิโรจน์แสงอรุณ (2538 : 10 - 11) ที่ศึกษาพฤติกรรมด้านสุขภาพของคนงานก่อสร้างและครอบครัวในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า คนงานก่อสร้างเคยได้รับอุบัติเหตุ 31 ครอบครัว

ความต้องการความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ ร้อยละ 92.00 อาจเนื่องจากอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่สามารถป้องกันได้ เพื่อความปลอดภัยแก่ชีวิต และทรัพย์สิน ผู้ที่ทำงานเสี่ยงกับอันตราย จำเป็นต้องมีความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ

ความต้องการการเข้ารับบริการทางสังคม พบว่า ต้องการเข้ารับบริการทางสังคมด้วยการขอยกเว้นค่ารักษาพยาบาล จำนวน 44 คน อาจเนื่องจากเยาวชนมีรายได้น้อย รายได้ไม่แน่นอน งานที่ทำไม่มีการประกันสังคม ส่วนใหญ่ไม่สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลจากผู้รับเหมาก่อสร้างได้ จึงมีความต้องการที่จะขอยกเว้นค่ารักษาพยาบาล ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ ลีตระกูล (2532 : 107) ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรสำหรับลูกกรรมกรก่อสร้างก่อนวัยเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กรรมกรก่อสร้างต้องการให้ช่วยเหลือด้านค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 6.00

ความรู้และการได้รับข่าวสารเพิ่มเติม พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการความรู้และได้รับข่าวสารเพิ่มเติมเรื่องกฎหมายแรงงาน จำนวน 47 คน เนื่องจากเยาวชนที่ประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้าง ยังไม่เข้าใจเรื่องกฎหมายแรงงาน การทำงานจึงถูกผู้รับเหมาก่อสร้างเอารัดเอาเปรียบเรื่องเวลา ค่าแรงในการทำงาน รวมทั้งสวัสดิการต่าง ๆ ที่ควรจะได้รับ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ความต้องการข่าวสารข้อมูลเรื่องกฎหมายแรงงานเพิ่มเติม ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอนิรุทธ คัมภีทวี (2536 : 51) ที่ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในชุมชนแออัดมีความต้องการความรู้ด้านกฎหมายแรงงาน

ความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่เยาวชนบริเวณก่อสร้างไม่มีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว ร้อยละ 52.00 อาจเนื่องจากเยาวชนส่วนใหญ่เป็นผู้ชายโสด ยังไม่มีประสบการณ์ ในเรื่องเพศสัมพันธ์ วิธีการวางแผนครอบครัวที่ถูกต้อง และการเพิ่มสมาชิกในครอบครัวเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องใช้จ่ายเงินเพิ่มขึ้น ค่าแรงงานที่ได้รับอาจจะไม่พอใช้จ่ายภายในครอบครัว ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งของการหย่าร้าง ครอบครัวแตกแยกได้จึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว เพื่อเป็นการเตรียมตัวให้พร้อมก่อนมีลูก

ผู้ที่ยังไม่มีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว พบว่า ต้องการความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัวด้วยวิธีการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 48.08 เนื่องจากถุงยางอนามัยหาซื้อได้ง่าย ราคาไม่แพง จะใช้เฉพาะเวลามีเพศสัมพันธ์เป็นการคุมกำเนิดที่ผู้ชายเป็นผู้คุมกำเนิด หากเป็นการคุมกำเนิดโดยการใช้ยาฝ่ายหญิงจะต้องรับประทานยาทุกวันยกเว้นวันที่มีรอบเดือนจึงไม่ค่อยสะดวกในการคุมกำเนิดมากนักเมื่อลืมรับประทานยาทำให้ท้องได้ จึงมีความต้องการความรู้วิธีการใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับการวิจัยของ สมชัย วิโรจน์แสงอรุณ (2538 : 9) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมด้านสุขภาพของคนงานก่อสร้าง และครอบครัวในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า กรรมกรก่อสร้างมีครอบครัวและมีการคุมกำเนิด ร้อยละ 65.50 วิธีการคุมกำเนิด ที่ใช้มากที่สุดคือ การรับประทานยาเม็ด ร้อยละ 26.50

การพัฒนาจิตใจมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างเห็นความสำคัญของการพัฒนาจิตใจต่อการดำรงชีวิต ร้อยละ 96.00 เนื่องจากผู้ที่มีสุขภาพจิตดี จะส่งผลให้สุขภาพกายดีบุคคลที่อยู่รอบข้าง สมาชิกในครอบครัวก็มีสุขภาพจิตที่ดี ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลสำคัญที่สุดในการก่อกำเนิดพฤติกรรมของมนุษย์ ครอบครัวเป็นหน่วยพื้นฐานที่เล็กที่สุดแต่มีความสำคัญมากที่สุดของสังคม ดังนั้น การพัฒนาจิตใจจึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 8 (สยามรัฐ วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2539 หน้า 3) จะดูแล ในเรื่องการพัฒนาคน พัฒนาสุขภาพจิต พัฒนาสมรรถภาพจิตใจของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณธรรม จริยธรรม

วิธีการพัฒนาจิตใจ พบว่า วิธีการพัฒนาจิตใจด้วยวิธีทำงานหรือทำกิจกรรมที่ตนเองมีความสุข ร้อยละ 61.00 อาจเนื่องจากเยาวชนเห็นความสำคัญของการมีสุขภาพจิตที่ดี การทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตนเองมีความพึงพอใจ ช่วยให้การทำกิจกรรมสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ไม่ก่อให้เกิดความเครียดและความกังวลใจในการทำงาน ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี โภคพูน (2538 : 52) ศึกษาความต้องการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอต้องการความรู้เพื่อพัฒนาอาชีพของผู้ใช้แรงงานด้านมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน

ต้องการความรู้เรื่องการเลือกตั้งและการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้าง มีความต้องการความรู้เรื่องการเลือกตั้งและการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ร้อยละ 86.00 เนื่องจากเยาวชนเป็นวัยที่มีสิทธิในการเลือกตั้ง ประกอบกับประเทศไทยมีการปกครองด้วยระบบประชาธิปไตย และเยาวชนบริเวณก่อสร้างเป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาส จึงขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเมือง การใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ดังนั้น เยาวชนคนไทยทั่วประเทศ จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องการเลือกตั้งและการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง งานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอนิรุทธ คัมภ์ ทวี

(2536 : 50) ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในชุมชนแออัดต้องการความรู้ด้านกฎหมายการเลือกตั้ง

ความต้องการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรม พบว่า ชาวชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ร้อยละ 86.00 เนื่องจากวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่อยู่กับคนไทย มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมมาสู่ ชนรุ่นหลังเช่น วัฒนธรรมการแต่งกายประเพณีต่าง ๆ อาหารการกินเหล่านี้ได้ถูกถ่ายทอด และรักษาเอาไว้จนถึงปัจจุบัน ดังนั้นชาวชนจึงมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม

ชาวชนเคยมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ร้อยละ 77.00 เนื่องจากวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ถูกถ่ายทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ และรักษามาจนถึงปัจจุบัน หากไม่มีการรักษาส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ก็จะถูกครอบงำด้วยวัฒนธรรมต่างชาติ (สุจิต ศิลารักษ์. 2530 : 4) การเป็นคนไทยเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องช่วยกันอนุรักษ์รักษาวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะชาวชนเป็นกลุ่มที่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

ควรส่งเสริมวัฒนธรรมไทย พบว่า ควรส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในเรื่องประเพณีต่าง ๆ ร้อยละ 53.00 เนื่องจากประเพณีต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ควรอนุรักษ์ และส่งเสริมวัฒนธรรมไทยเอาไว้ หากไม่มีการส่งเสริมวัฒนธรรม สิ่งที่ถูกถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษก็จะสูญหายไปจากประเทศไทย ซึ่งวัฒนธรรมทางระเบียบประเพณี (ณรงค์ เล็งประชา. 2534 : 36) เป็นระเบียบแบบแผนหรือประเพณีที่บุคคลในสังคมยึดถือ และปฏิบัติร่วมกันประกอบด้วยวิถีประชา จารีตประเพณี ขนบประเพณี ดังนี้ ชาวชนคนไทยต้องช่วยกันส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในเรื่องประเพณีต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาสายสามัญ ชาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้างมีข้อเสนอแนะในด้านการศึกษาสายสามัญ ดังนี้

1. ต้องการให้มีการจัดการศึกษาสายสามัญใกล้ที่พัก จำนวน 14 คน เนื่องจากแหล่งก่อสร้างที่ชาวชนพักอาศัยอยู่นั้นอยู่ใกล้กับโรงเรียน การจัดการศึกษาในโรงเรียนจะมีความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์สถานที่รวมทั้งครูผู้สอน หากมีการจัดการศึกษาใกล้ที่พักชาวชนที่พักอาศัยในบริเวณก่อสร้างสามารถเดินทางได้สะดวกประหยัดค่าใช้จ่าย และไม่เสียเวลาในการเดินทาง
2. ต้องการให้ยกเว้นค่าเล่าเรียน จำนวน 5 คน เนื่องจากชาวชนประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้าง มีรายได้น้อย ประกอบกับปัจจุบันค่าครองชีพสูง จึงต้องการให้ยกเว้นค่าเล่าเรียน ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 76) ที่ศึกษาสภาพการรู้

หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้ที่อพยพมาอยู่ในชุมชนแออัดมีความต้องการเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน โดยให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมด ร้อยละ 57.50

3. ต้องการให้มีการจัดการศึกษาในแหล่งก่อสร้างที่ต่อเนื่อง จำนวน 4 คน เนื่องจากเยาวชนพักอาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งก่อสร้างไม่เสียเวลาในการเดินทาง เมื่อเลิกงานสามารถเรียนได้เลย เมื่อมีการจัดการศึกษาที่ต่อเนื่อง ผู้เรียนสามารถเรียนต่อในระดับที่สูงกว่าเดิมได้โดยไม่ต้องมีปัญหาเรื่องที่เรียน และมีความสะดวกในเรื่องการเดินทาง ประหยัดค่าใช้จ่าย ดังนั้นจึงมีความต้องการให้มีการจัดการศึกษาในแหล่งก่อสร้างที่ต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะด้านอาชีพ เยาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้างมีข้อเสนอแนะด้านอาชีพ ดังนี้

1. ต้องการให้สอนวิชาชีพใกล้บริเวณที่พัก จำนวน 5 คน เนื่องจากมีความสะดวกในการเดินทางในการเรียน และไม่เสียเวลาในการเดินทางประหยัดค่าใช้จ่าย ดังนั้น จึงมีความต้องการให้สอนวิชาชีพใกล้บริเวณที่พัก

2. ต้องการให้มีการจัดการสอนวิชาชีพที่ต่อเนื่องหลาย ๆ วิชา เนื่องจากความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้มีความต้องการที่แตกต่างกัน การจัดวิชาชีพหลาย ๆ วิชาที่ต่อเนื่องช่วยให้เยาวชนมีโอกาสได้เลือกเรียนได้ตามความสนใจ หากมีการจัดการสอนวิชาชีพที่ต่อเนื่องหลาย ๆ วิชา จะช่วยให้เยาวชนบริเวณก่อสร้างสามารถเลือกเรียนได้ตรงตามความต้องการ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอนิรุทธ คัมภีร์ (2536 : 55) ที่ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ประชาชนในชุมชนแออัดมีระดับความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านทักษะอาชีพ

3. ต้องการวิทยากรมาให้ความรู้ในช่วงเย็น จำนวน 4 คน เนื่องจากในช่วงเย็นเป็นเวลารว่างหลังจากการทำงาน จะไม่มีผลกระทบต่อการทำางานประจำวัน ใช้เวลาในการเรียน เรียนไม่นาน มีเวลาพักผ่อน และต้องการหาความรู้เพิ่มเติม หากมีวิทยากรมาให้ความรู้ในช่วงเย็นก็สามารถเรียนได้สะดวก

ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต เยาวชนที่พักอาศัยบริเวณก่อสร้างมีข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตดังนี้

1. ต้องการให้มีการยกระดับความเป็นอยู่ เรื่องการเพิ่มค่าแรง มีจำนวน 19 คน เนื่องจากสภาพความเป็นอยู่ของกรรมกรก่อสร้าง เป็นผู้ที่ใช้แรงงานได้ค่าจ้างแรงงานต่ำ ไม่มีรายได้ข้ออื่น นอกจากการเป็นกรรมกรก่อสร้างจึงมีความต้องการให้มีการยกระดับความเป็นอยู่ เรื่องการเพิ่มค่าแรง

2. ต้องการให้มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพค้าขาย มีจำนวน 12 คน เนื่องจากการประกอบอาชีพของเยาวชนบริเวณก่อสร้างเป็นงานรับจ้างขายแรงงานไม่มีหลักประกันชีวิตขาดทักษะที่ดีในการประกอบอาชีพ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนฉบับที่ 8 (2540 - 2544) ที่จะจัดการศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาคน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี โภคพูน (2538 : 52) ศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อพัฒนาอาชีพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้ใช้แรงงานต้องการความรู้เพื่อพัฒนาอาชีพด้านการศึกษาศาสนาอาชีพ

3. ต้องการให้จัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต มีจำนวน 5 คน เนื่องจากเยาวชนเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิต การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ถูกต้องรวมทั้งการรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับโครงการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต (รายงานการสัมมนา. 2530 : 61) อาศัยเนื้อหาจากความเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) 8 ประการ และ 32 ตัวบ่งชี้ เพื่อจะได้นำไปปรับการดำเนินชีวิตประจำวันให้ชีวิตดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะข้อคิดเห็นบางประการที่คาดว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนและหน่วยงานที่รับผิดชอบเยาวชนบริเวณก่อสร้าง ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลจากการวิจัย พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างมีความต้องการทางการศึกษาศาสนาสามัญ ดังนั้นกรมการศึกษานอกโรงเรียนควรดำเนินการจัดการศึกษาศาสนาสามัญในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นที่โรงเรียนที่อยู่ใกล้โครงการบ้านจัดสรรพฤษภรณ์ บางขุนเทียน

2. ผลจากการวิจัย พบว่า เยาวชนบริเวณก่อสร้างต้องการศึกษาสาขาอาชีพวิชาชีพ ช่างซ่อมรถยนต์ ดัดเย็บเสื้อผ้า ทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์ ช่างไฟฟ้า ในวันอาทิตย์ เวลา 17.30 - 19.30 น. ระยะเวลา 3 เดือน และสอนโดยผู้ที่มีความชำนาญจากสถานประกอบการ เรียนด้วยวิธีการรวมกลุ่มสนใจ ต้องการยกเว้นค่าเล่าเรียนในการเรียนสาขาอาชีพ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือกรมการศึกษานอกโรงเรียนควรเปิดดำเนินการสอนวิชาชีพ ช่างซ่อมรถยนต์ ดัดเย็บเสื้อผ้า ทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์ ช่างไฟฟ้า โดยจัดเป็นหลักสูตรระยะสั้น ใช้เวลาประมาณ 3 เดือน ผู้สอนที่มีความชำนาญจากสถานประกอบการ จัดเป็นกลุ่มสนใจโดยไม่เสียค่าเรียน

3. ผลจากการวิจัย พบว่า เยาวชนต้องการรับบริการตรวจสอบสุขภาพ ความรู้เรื่องการใช้จ่ายสามัญประจำบ้าน การวางแผนครอบครัว การป้องกันอุบัติเหตุ การใช้สิทธิในเลือกตั้ง และกฎหมายแรงงานเพื่อส่งเสริมความรู้และสุขภาพอนามัยแก่เยาวชน หน่วยงานที่ให้บริการเรื่องสุขภาพอนามัย หน่วยอนามัย เอกชน มูลนิธิต่าง ๆ กรมการศึกษานอกโรงเรียนและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้เยาวชนบริเวณก่อสร้างเพื่อส่งเสริมด้านสุขภาพอนามัยให้บริการตรวจสอบสุขภาพ ให้ความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ กฎหมายแรงงาน การใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยอบรมระยะสั้น ๆ มีการดำเนินงานให้ความรู้ที่ต่อเนื่อง และมีการติดตามผลการนำความรู้ไปใช้

4. หน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเยาวชนบริเวณก่อสร้าง ควรมีการดำเนินงานที่ต่อเนื่องในการให้ความรู้ และติดตามผลของการนำความรู้ไปใช้

5. ควรมีการประชาสัมพันธ์ จัดให้มีการส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้กับเยาวชนบริเวณก่อสร้าง โดยมีเจ้าหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนเข้าไปแนะนำให้ความรู้ในบริเวณแหล่งก่อสร้างที่มีกรรมกรก่อสร้างพักอาศัยอยู่ประมาณ 300 คน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรทำการวิจัยในลักษณะนี้กับแหล่งก่อสร้างที่มีระยะเวลาในการก่อสร้างมากกว่า 2 ปี มีเยาวชนพักอาศัยในบริเวณก่อสร้างมากกว่า 300 คน ในเขตอื่น เพื่อเปรียบเทียบความต้องการทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2. ควรทำการวิจัยติดตามประเมินผลด้านสุขภาพอนามัยของเยาวชนบริเวณก่อสร้างที่ประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้าง ช่างไม้ ช่างปูน ช่างเหล็ก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล อุคัมพันธ์. การบริหารการพัฒนา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กราฟฟิคอาร์ต, 2525.
- “การพัฒนาสังคมกับระบอบประชาธิปไตยโดยใช้หลักศาสนา,” สยามรัฐ. 24 มีนาคม 2539.
หน้า 3.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. วิวัฒนาการการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน
พ.ศ. 2483 - 2533. กรุงเทพฯ ลาตพร้าว, 2524.
- _____ ร่างแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544). กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, มีนาคม 2539.
- การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร, ศูนย์. การดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, 2536.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, กรมการศึกษานอกโรงเรียน, สำนักงาน. รายงานการจัดการประถมศึกษาเพื่อปวงชนทั้งในและนอกระบบโรงเรียนเพื่อให้คนไทยทุกคนรู้หนังสือก่อนปี พ.ศ. 2543. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2530.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. นโยบายและแผนพัฒนาเด็กระยะยาว. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ศรีสมบัติการพิมพ์, 2527.
- _____ รวมมติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2534 - 2535. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2537.
- คณะกรรมการเฉพาะกิจกำหนดสถานะความต้องการพื้นฐานและบริการสำหรับเด็กและเยาวชน, สำนักงาน. สถานะความต้องการพื้นฐานและบริการสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2533.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการวิจัยเรื่องสถานภาพและนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนค้อยโอกาส. กรุงเทพฯ : สำนักงานวิจัยสังคมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงาน. การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนประจำปีเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนในหน่วยงานระดับปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2531.

- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน
ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ.2530 - 2534. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์องค์การทหารผ่านศึก, ม.ป.ป.
- การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนประจำปีเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนใน
หน่วยงานระดับปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงาน
 เยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2531.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ
 ยูนิเซฟ, สำนักงาน. ประชุมปฏิบัติการเรื่องเด็กในภาวะยากลำบาก. กรุงเทพฯ :
 สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ องค์การทุน
 เพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ ยูนิเซฟ, 2533.
- คณะกรรมการเฉพาะกิจ โครงการวิเคราะห์การดำเนินงานขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็ก และ
 เยาวชน, สำนักงาน. การวิเคราะห์การดำเนินงานขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและ
เยาวชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ,
 สำนักนายกรัฐมนตรี, 2529.
- ควบคุมอาคาร กทม.2, กอง. ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารตั้งแต่ 5 ชั้นขึ้นไป
ใน พ.ศ.2536 - 2537. กรุงเทพฯ : กองควบคุมอาคาร กรุงเทพมหานคร 2,
 ไม่มีเลขหน้า, ม.ป.ป.
- คู่มือการแนะแนวการศึกษา. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการและแผนงาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.
- จรูญ มลิพันธ์ และคนอื่น ๆ. พจนานุกรมศัพท์การศึกษา. กรุงเทพฯ : 2522.
- ชนิตา รักษ์พลเมือง. เด็กและเยาวชนไทย : ฉายภาพสู่อนาคต. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- โชติ บุญทน. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อบทบาทของโรงเรียนประถมศึกษาในการ
จัดบริการการศึกษานอกโรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ. ปริญญาโท กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ฉรงค์ เส็งประชา. สังคมวิทยา. นครปฐม : วิทยาลัยครุนครปฐม, 2524.
- ดิเรก ฤกษ์หรรษา. “การพัฒนาแบบสำรวจ จปฐ.” เอกสารรายงานการประชุมสัมมนาครั้งที่ 27
มูลนิธิภาคเหนือ นครสวรรค์ : ม.ป.ป., 2528.
- นภา พงศ์พิพัฒน์. “การอภิปรายทั่วไป,” ใน รายงานการสัมมนาการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน
ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนเพื่อให้คนไทยรู้หนังสือก่อนปี พ.ศ.2543. 2530. หน้า 15.
- นโยบายและแผนงานเยาวชน, กอง. ทิศทางในการพัฒนาเยาวชน. กรุงเทพฯ : กองนโยบายและ
 แผนเยาวชน, 2532.

- นวลศิริ เปาโรหิตย์ จันทมาศ ชื่นบุญ. จิตวิทยาพัฒนาการ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2515.
- นันทนีย์ ไชยสุด และคนอื่น ๆ. ปัญหาความต้องการและความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสหภาพแรงงานสำหรับผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง. กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- นิตยา ภัทลิร์คพันธ์. สภาวะการณ์ปัจจุบันและการดำเนินงานเกี่ยวกับเด็กเร่ร่อน. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- นิพนธ์ กันธเสวี. “คุณภาพชีวิตสำหรับสังคมไทย,” เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาระดับชาติ เรื่อง ภาวะสังคมไทย. ชลบุรี : ณ โรงแรมสยามเบเซออร์ รีสอร์ทพัทยา ชลบุรี ม.ป.ท., 2525.
- นิกา สุวรรณแสง ตุมรสุนทร. รายงานการวิจัยการจัดบริเวณสังคมสงเคราะห์ทางการศึกษาสำหรับลูกกรรมกรก่อสร้างในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- นิตา ชูโต. “นโยบายกับการพัฒนาเยาวชน,” ใน เอกสารวิชาการฉบับที่ 2 เรื่องเด็กและเยาวชนไทย : ภาพฉายสู่ออนาคต. ชนิตา รักษ์พลเมือง หน้า 13. 2528.
- “แนะรัฐ - เอกชนประสานนโยบายพัฒนาสังคมให้ได้ผล,” สยามโพสต์. 10 สิงหาคม 2536, หน้า 11.
- บำรุง สุขพรรณ. การศึกษาปัญหาและสภาพความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับประชากรนอกโรงเรียนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท. กรุงเทพฯ : ศึกษาการพิมพ์, 2526.
- บุญเลิศ มาแสง. “การจัดการตลอดชีวิตเพื่อปวงชนในระดับหมู่บ้าน,” วารสารวิจัยสนเทศ การศึกษานอกโรงเรียน. กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน 10 (3) : 4 - 7 ; กันยายน - ธันวาคม 2536.
- เบญจมาศ ศรีอำพล. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ของแหล่งก่อสร้างต่อการบริหารการศึกษานอกโรงเรียนที่จัดในศูนย์เด็กก่อสร้าง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.
- ปพามิ จิตวิวัฒนา. การพัฒนาเด็ก เยาวชน และสตรี. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2535.
- ประสานงานและปฏิบัติการของระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา, ศูนย์. รวมมติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2534 - 2535. กรุงเทพฯ : สำนักสารสนเทศทางการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2537.

- พโยม วรรณศิริ. "การสร้างสมรรถนะของระบบการศึกษาเพื่อการพัฒนาเยาวชน," ใน รายงานการสัมมนาทางวิชาการเรื่องแนวทางการพัฒนาเยาวชนในทศวรรษหน้า. 2532. หน้า 12 - 13.
- พรชัย บัวเกิด. "ค่านิยมของผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพอิสระ," วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนา. 22(80) 60 - 69, 2538.
- พิสิทธิ สารวิจิตร และคนอื่น ๆ. การเพิ่มความสำเร็จของหน่วยงานด้านการพัฒนาตนเองของบุคลากร : การพิสูจน์ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- โมหัมมัด อับดุลกาเด และสมจิตร สร้อยสุริยา. การจัดทำโครงการและการประเมินผล การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2520.
- ทวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวชิวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร บริษัทฟิงเกอร์ปริ้นแอนคิมมีเดีย จำกัด, 2535.
- รุ่ง แก้วแดง. "นโยบายและจุดเน้นการดำเนินงานปี 2538," วารสารการศึกษาผ่านดาวเทียม. 1(1) : 51 - 52 ; ธันวาคม 2537.
- วัลลภ ดังคณานุรักษ์. "เด็กและเยาวชนไทยฉายาสู่อนาคต," ใน เอกสารวิชาการฉบับที่ 2 เรื่อง เด็กและเยาวชนไทย : ภาพฉายสู่อนาคต. ชนิตา รักษ์พลเมือง หน้า 183. 2528.
- _____ ชีวิตเด็กลูกกรรมกรก่อสร้าง. กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์, 2530.
- _____ เด็กที่ถูกกลืนในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์, 2531.
- วิจัยการศึกษา, กอง. รายงานการวิจัย : การติดตามผลผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานยก รัฐมนตรี, 2533.
- วิจัยสังคม, สถาบัน. การศึกษาสถานภาพและนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนด้วยโอกาส. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม พ.ศ.2533.
- วิรัช ศรีทอง. ปัญหาและความต้องการของครูสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นประเภท อุตสาหกรรมของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตภาคเหนือ. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- วิลาวรรณ รัตนเศรษฐากุล และคนอื่น ๆ. การเรียนการสอนและการแนะแนวนักศึกษาผู้ใหญ่. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2530.

- วิลาวรรณ รัตนเศรษฐากุล และคนอื่นๆ. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาจากระบบการศึกษาผู้ใหญ่ ในชนบทในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2530.
- สมชัย วิโรจน์แสงอรุณ และคนอื่นๆ. “การศึกษาพฤติกรรมด้านสุขภาพของแรงงานก่อสร้างและครอบครัวในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา,” วารสารกองสุขาภิบาลกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข 21(4) : 3 - 18 ; กรกฎาคม - กันยายน 2538.
- สมสุข บุญญะบัญชา. “ความเป็นมาของปัญหาที่ดิน สำหรับผู้ที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย,” ใน วารสารวิชาการที่อยู่อาศัย. 2(30) : 4 กรกฎาคม 2528.
- สวัสดิการเด็ก, สมาคม. สิทธิเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : 2522.
- สวัสดิการเด็กในประเทศไทย, สมาคม. คู่มือกฎหมายเกี่ยวกับเด็ก. กรุงเทพฯ : สมาคมสวัสดิการเด็กในประเทศไทย, 2530.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. การพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523
- สุนทร สุนันทชัย. การศึกษานอกโรงเรียนเส้นทางไม่มีสิ้นสุด. กรุงเทพฯ : วิชรินทร์การพิมพ์, 2529.
- _____. “การวางแผนการศึกษานอกโรงเรียน,” ใน การฝึกอบรมการวางแผนการพัฒนาการศึกษาแบบบูรณาการในระดับจังหวัด. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี้, 2530.
- สาโรช บัวศรี และคนอื่นๆ. การศึกษาเพื่อแรงงานและอาชีพ. กรุงเทพฯ : สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2526.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ประชากรและโครงการพัฒนาในประเทศไทย งานวิจัยสนาม. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการบริหารโครงการวิจัยระดับจุลภาคในประเทศไทย สมาคมนักประชากรไทย, 2528.
- สุชาติ ลีตระกูล. การพัฒนาหลักสูตรสำหรับลูกกรรมกรก่อสร้างก่อนวัยเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- สุจิตร์ ศิลาภิรักษ์. การศึกษากับการพัฒนาชุมชน. ม.ป.ท. : ม.ป.พ., 2530.
- สุพิน บุญชูวงศ์. หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2538.
- สุภินทิพย์ ผลสุขดี. บทบาทของหน่วยงานรัฐบาลและเอกชนในการแก้ปัญหาความค้ำอียดโอกาสทางการศึกษาของเด็กในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.

- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่ กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- เสาวนีย์ เลวลีย์. สภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- แสงจันทร์ อินทนนท์. วิวัฒนาการการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษา นอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, 2536.
- อนิรุทธ คัมภักดิ์. การศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- อมร รักษาศักดิ์ และคนอื่น ๆ. รายงานการประชุมจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544). กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2537.
- อมรา พงศาพิชญ์ และคนอื่น ๆ. 40 ปี ของการพัฒนาเด็กและเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : คณะอนุกรรมการงานวิจัยและจัดสัมมนา คณะกรรมการดำเนินการจัดฉลอง 40 ปี ของยูนิเซฟ, 2531.
- อัญชลี โภคพูน. ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ จังหวัดสมุทรปราการ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- อำนวย แดงศรี. สภาพและความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพของประชาชนเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- Coombs, Phillip H. Attacking Rural Poverty : How Nonformal Education Can Help. Baltimore : The John Hopkins University Press, 1974.
- Herbert, John. "Development of a Life Quality Inventory," Dissertation Abstract International. 35 : 572 - B ; July, 1974.
- Houle, Cryil O. The Inquiry Mind. Madison, Wisc., : University of Wisconsin Press, 1972.
- Knowles Malcolm s. The Modern Practie of Adult Education Andragogy versus Pedagogy. New York : Association Press, 1972.

Marion, Norleen. "The Relationship of Objective and Subjective Family Income Adequacy to Selected Measures of Perceived Life Quality" Dissertation Abstract International. 38 : 1155 - B ; September, 1977.

Takahahi, Yoshiaki. Quality of Life in Thailand : A Socioeconomic Analysis. A Thesis for the Degree of Engineer Asian Institute of Technology. 1979, p.2.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง
ในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลด้านความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการศึกษาด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองทางการศึกษาด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ได้รับคำตอบ และให้บันทึกคำตอบอื่น หรือสิ่งที่น่าสนใจขณะที่ทำการสัมภาษณ์ลงในช่องว่างทางขวามือ เติมข้อความลงในช่องว่างเกี่ยวกับความเป็นจริงของผู้ให้สัมภาษณ์และจากการสังเกตของผู้สัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. อายุ

- อายุระหว่าง 14 - 19 ปี
 อายุระหว่าง 20 - 25 ปี

3. สถานภาพการสมรส

- โสด
 แต่งงานแล้ว
 หย่า, หม้าย

4. ระดับการศึกษา
- ไม่จบประถมศึกษา
 - ประถมศึกษา
 - มัธยมศึกษาตอนต้น
 - มัธยมศึกษาตอนปลาย
5. รายได้ต่อเดือน
- ต่ำกว่า 4,000.- บาท
 - 4,001 - 5,000.- บาท
 - มากกว่า 5,000.- บาท
6. ภูมิลำเนาเดิม
- ภาคใต้
 - ภาคเหนือ
 - ภาคกลาง
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
7. ระดับการศึกษาของบิดาหรือบุคคลที่ให้ที่พักอาศัย
- ไม่เคยเรียนหนังสือ
 - ประถมศึกษา
 - มัธยมศึกษา
 - สูงกว่ามัธยมศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ
และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

หมายเหตุ ด้านการศึกษาให้เลือกตอบเพียงด้านเดียว คือ สายสามัญหรือสายอาชีพ

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p>ด้านการศึกษา</p> <p>ถ้าท่านมีโอกาสศึกษาต่อท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในด้านใด</p> <p>☐ สายสามัญ</p> <p>☐ สายอาชีพ</p> <p>(ให้เลือกคำตอบเพียงข้อเดียว)</p> <p>สายสามัญ</p> <p>1. ระดับการศึกษาที่ท่านต้องการ</p> <p>☐ ประถมศึกษา</p> <p>☐ มัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย</p> <p>2. สถานที่ที่ต้องการให้เปิดการเรียนการสอนสายสามัญ</p> <p>☐ บริเวณที่พัก</p> <p>☐ สถานศึกษาที่ใกล้ที่พัก</p> <p>3. ต้องการให้จัดการศึกษาในวันใด</p> <p>☐ วันจันทร์ - วันศุกร์</p> <p>☐ วันเสาร์ - วันอาทิตย์</p> <p>☐ วันเสาร์</p> <p>☐ วันอาทิตย์</p> <p>4. เวลาที่ต้องการศึกษา</p> <p>☐ 17.30 - 19.30 น.</p> <p>☐ 18.00 - 20.00 น.</p> <p>☐ 19.30 - 21.30 น.</p>	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p>5. สื่อที่ต้องการใช้ในการเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ หนังสือ ☐ โทรศัพท์ ☐ หลาย ๆ อย่างรวมกัน <p>6. ต้องการครูผู้สอนจากที่ใด</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ โรงเรียนประถมศึกษา ☐ โรงเรียนมัธยมศึกษา ☐ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน <p>7. วิธีการเรียนที่ต้องการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ การสาธิต ☐ การบรรยาย ☐ การอภิปราย ☐ การศึกษานอกสถานที่ ☐ อื่น ๆ ใช้หลาย ๆ วิธีรวมกัน <p>8. ท่านคิดว่าการเรียนในสายสามัญมีประโยชน์ ต่องานที่ทำหรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ มี ☐ ไม่มี <p>9. ความต้องการเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ จ่ายเองทั้งหมด ☐ ขอยกเว้นค่าเล่าเรียนทั้งหมด ☐ ขอยกเว้นค่าเล่าเรียนครึ่งหนึ่ง 	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p>10. ผู้ที่สนับสนุนและแนะนำให้ท่านมีความต้องการที่จะเรียน</p> <p>☐ พี่</p> <p>☐ เพื่อน</p> <p>☐ พ่อแม่</p> <p>☐ ผู้รับเหมาก่อสร้าง</p> <p>11. ท่านต้องการความรู้เพิ่มเติมในเรื่องใด</p> <p>☐ เรื่องการศึกษาต่อ</p> <p>☐ เรื่องสถานที่ที่ให้บริการทางการศึกษา</p> <p>☐ เรื่องระเบียบวิธีการเรียนแบบต่าง ๆ ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน</p> <p>12. วิธีที่ต้องการให้จัดแนะแนวการศึกษา</p> <p>☐ แนะนำทางวิทยุ</p> <p>☐ แนะนำทางโทรทัศน์</p> <p>☐ แนะนำโดยเจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน</p> <p>13. ความต้องการในการสอบเทียบ</p> <p>☐ ต้องการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ เพราะมีครอบครัว</p> <p>14. การมีวุฒิบัตรมีความสำคัญเมื่อเรียนจบ</p> <p>☐ มี เพราะต้องการศึกษาต่อ</p> <p>☐ ไม่มี เพราะไม่ต้องการเปลี่ยนงาน</p>	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p><u>ด้านอาชีพ</u></p> <p>1. ต้องการเรียนเพิ่มเติมวิชาใด</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ บัญชี ☐ พิมพ์ดีด ☐ ช่างยนต์ ☐ ช่างไฟฟ้า ☐ ช่างตัดผมชาย ☐ ช่างตัดผมหญิง ☐ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ☐ ช่างตัดเสื้อผ้าหญิง ☐ ช่างไม้เฟอร์นิเจอร์ ☐ การทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์ <p>2. ท่านเคยเรียนวิชาชีพหรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ เคยเรียน <ul style="list-style-type: none"> ☐ วิชาเกษตรกรรม ☐ วิชาช่างอุตสาหกรรม ☐ วิชาช่างกล ☐ ไม่เคยเรียน <p>3. ต้องการให้จัดการเรียนการสอนในวันใด</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ วันจันทร์ - วันศุกร์ ☐ วันเสาร์ - วันอาทิตย์ ☐ วันเสาร์ ☐ วันอาทิตย์ 	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p>4. เวลาที่ต้องการเรียนวิชาชีพ</p> <p>☐ 17.30 - 19.30 น.</p> <p>☐ 19.30 - 21.30 น.</p> <p>☐ อื่น ๆ.....</p> <p>5. ระยะเวลาที่ท่านต้องการเรียน</p> <p>☐ 1 เดือน</p> <p>☐ 3 เดือน</p> <p>☐ 6 เดือน</p> <p>6. ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพอย่างไร</p> <p>☐ อาชีพหลัก</p> <p>☐ อาชีพรอง</p> <p>☐ อาชีพเสริม</p> <p>7. ครูผู้สอนที่ต้องการ</p> <p>☐ โรงเรียนประถมศึกษา</p> <p>☐ โรงเรียนมัธยมศึกษา</p> <p>☐ เจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน</p> <p>☐ ผู้ที่มีความชำนาญจากสถานประกอบการ</p> <p>8. ความต้องการเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนวิชาชีพ</p> <p>☐ สามารถจ่ายเองได้</p> <p>☐ ขอยกเว้นค่าเรียนทั้งหมด</p> <p>☐ ขยกเว้นค่าเล่าเรียนครั้งหนึ่ง</p> <p>9. ท่านคิดว่าการทำงานของท่านจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนหรือไม่</p> <p>☐ เป็น</p> <p>☐ ไม่เป็น</p>	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p>10. ท่านต้องการความรู้เพิ่มเติมในงานที่ทำหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p> <p>11. ต้องการเรียนวิชาชีพด้วยวิธีใด</p> <p>☐ เรียนด้วยตนเอง</p> <p>☐ รวมเป็นกลุ่มสนใจ</p> <p>☐ เรียนแบบชั้นเรียน</p> <p>☐ เรียนด้วยการฝึกงาน</p> <p>12. ต้องการเข้ารับการอบรมยกระดับฝีมือแรงงานหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ เพราะ.....</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p> <p>13. ต้องการวุฒิบัตรจากการอบรมยกระดับฝีมือแรงงานหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p> <p>14. ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมอาชีพด้วยการฝึกงานในสถานประกอบการหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ จากหน่วยงาน.....</p> <p>☐ หน่วยงานเอกชน</p> <p>☐ หน่วยงานราชการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p>	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p>15. ต้องการพัฒนาทักษะด้านอาชีพในเรื่องใด</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ งานไม้ ☐ งานปูน ☐ ตัดผมชาย ☐ ตัดผมหญิง ☐ งานช่างยนต์ ☐ ตัดเย็บเสื้อผ้าหญิง ☐ การทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์ ☐ การเขียนแบบและการเดินสายไฟฟ้าในบ้าน <p>16. ท่านมีความต้องการที่จะประกอบอาชีพอิสระหรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ต้องการ ☐ ไม่ต้องการ <p>17. อาชีพที่มีความต้องการมากที่สุดได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ก้าวขาย ☐ ช่างไฟฟ้า ☐ ตัดผมหญิง ☐ ช่างซ่อมรถยนต์ ☐ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ☐ ตัดเย็บเสื้อผ้าหญิง ☐ ทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์ <p>18. ต้องการที่จะวางแผนในการประกอบอาชีพหรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ต้องการ เพราะมีระเบียบแบบแผนในการทำงาน ☐ ไม่ต้องการ 	

ภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p>19. ต้องการรู้ฉบับตรจากการอบรมยกระดับฝีมือหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p> <p>20. ปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพอย่างไร</p> <p>สถานที่</p> <p>☐ มี</p> <p>☐ ไม่มี</p> <p>อุปกรณ์</p> <p>☐ มี</p> <p>☐ ไม่มี</p> <p>เงินทุน</p> <p>☐ มีทุนมาก</p> <p>☐ มีทุนปานกลาง</p> <p>☐ มีทุนน้อย</p>	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p><u>ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต</u></p> <p>1. ต้องการมีความรู้เรื่องอาหารและโภชนาการหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p> <p>2. สมาชิกในครอบครัวได้รับสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายเพียงพอหรือไม่</p> <p>☐ เพียงพอ</p> <p>☐ ไม่เพียงพอ</p> <p>(ถ้าตอบไม่เพียงพอให้ทำในข้อ 3)</p> <p>3. การปฏิบัติเมื่อสมาชิกในครอบครัวรับสารอาหารไม่เพียงพอ</p> <p>☐ ศึกษาเอกสาร</p> <p>☐ ไปปรึกษาแพทย์</p> <p>☐ ประกอบอาหารให้ถูกวิธี</p> <p>☐ เลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์</p> <p>4. เคยวางแผนการใช้จ่ายเงิน ในเรื่องอาหาร และโภชนาการหรือไม่</p> <p>☐ เคย</p> <p>☐ ไม่เคย</p> <p>5. ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดบุคคลเข้าไปอยู่ในบริเวณที่พักอาศัยหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p> <p>6. ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดที่พักหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p>	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p>7. เคยมีส่วนร่วมในเรื่องการรักษาสภาพแวดล้อมหรือไม่</p> <p>☐ เคย</p> <p>☐ ไม่เคย</p> <p>8. ต้องการมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อมอย่างไร</p> <p>☐ จัดทำที่ทิ้งขยะ</p> <p>☐ จัดบริเวณที่พักให้สะอาด</p> <p>☐ ช่วยรักษาความสะอาดที่พัก</p> <p>☐ ออกระเบียบในการรักษาสภาพแวดล้อม</p> <p>9. ต้องการมีความรู้ขั้นตอนการเกี่ยวกับเรื่องใด</p> <p>☐ กีฬาในร่ม</p> <p>☐ กีฬากลางแจ้ง</p> <p>☐ การเคลื่อนไหวและจังหวะ</p> <p>☐ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์</p> <p>10. วิธีการที่ทำให้มีความรู้</p> <p>☐ คู่มือทัศน์</p> <p>☐ เข้าร่วมการอบรม</p> <p>☐ ศึกษาจากเอกสารและสิ่งพิมพ์</p> <p>11. การปฏิบัติเมื่อมีการเจ็บป่วยในครอบครัว</p> <p>☐ ซึ่ยามากินเอง</p> <p>☐ ไปหาหมอที่คลินิก</p> <p>☐ ไปหาหมอที่โรงพยาบาล</p> <p>12. เคยได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีหรือไม่</p> <p>☐ เคยที่.....</p> <p>☐ เคยตรวจที่โรงพยาบาล</p> <p>☐ เคยตรวจที่สถานีนอนามัย</p> <p>☐ ไม่เคย</p>	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p>13. ต้องการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p> <p>14. ต้องการได้รับสวัสดิการจากผู้รับเหมาก่อสร้างในเรื่องใดบ้าง</p> <p>☐ เรื่องการเพิ่มค่าแรง</p> <p>☐ เรื่องค่ารักษาพยาบาล</p> <p>☐ เรื่องการเบิกค่าแรงล่วงหน้า</p> <p>15. มีความรู้เรื่องการใช้จ่ายสามัญประจำบ้านหรือไม่</p> <p>☐ มี</p> <p>☐ ไม่มี</p> <p>16. ต้องการความรู้เรื่องการใช้จ่ายสามัญประจำบ้านเพิ่มเติมหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p> <p>17. เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานหรือไม่</p> <p>☐ เคย</p> <p>☐ ตะปูตำ</p> <p>☐ ไม้หล่นลงมาถูกตัว</p> <p>☐ ไฟฟ้าช็อต</p> <p>☐ ตกนั่งร้านทาสี</p> <p>☐ ไม่เคย</p> <p>18. ต้องการความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p>	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p>19. ต้องการเข้ารับบริการทางสังคมในเรื่องใด</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ การตรวจสุขภาพ ☐ การพัฒนาบุคลิก ☐ การจัดตลาดนัดพบแรงงาน ☐ การยกเว้นค่ารักษาพยาบาล ☐ การเพิ่มทักษะในการทำงาน ☐ การส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม ☐ การส่งเสริมอาชีพกรรมกรก่อสร้าง ☐ การเขียนแบบในการเดินสายไฟฟ้า ☐ การให้ความรู้เรื่องการตลาดและการผลิต <p>(สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)</p> <p>20. ต้องการความรู้และได้รับข่าวสารเพิ่มเติมในเรื่องใด</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ เรื่องสุขภาพอนามัย ☐ เรื่องกฎหมายแรงงาน ☐ เรื่องกฎหมายเลือกตั้ง ☐ เรื่องการบริการจัดหางาน ☐ เรื่องการป้องกันโรคติดต่อ ☐ เรื่องการวางแผนครอบครัว ☐ เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ☐ เรื่องการเมือง เศรษฐกิจและสังคม <p>21. มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ มี ☐ ไม่มี <p>(ถ้าตอบว่าไม่มีให้ทำใส่ข้อ 22)</p>	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
<p>22. ยังไม่มีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว</p> <p>ท่านต้องการความรู้ด้วยวิธีใด</p> <p>☐ การใช้ยาฉีด</p> <p>☐ การรับประทานยา</p> <p>☐ การใช้ถุงยางอนามัย</p> <p>23. การพัฒนาจิตใจมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตหรือไม่</p> <p>☐ สำคัญ</p> <p>☐ ไม่สำคัญ</p> <p>24. วิธีการพัฒนาจิตใจ</p> <p>☐ พยายามสร้างอารมณ์ขันให้กับตนเอง</p> <p>☐ ทำงานหรือทำกิจกรรมที่ทำให้ตนเองมีความสุข</p> <p>25. ต้องการความรู้เรื่องการเลือกตั้ง และการใช้สิทธิในการเลือกตั้งหรือไม่</p> <p>☐ ต้องการ</p> <p>☐ ไม่ต้องการ</p> <p>26. ต้องการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมด้วยวิธีใด</p> <p>☐ เป็นคณะกรรมการในชุมชน</p> <p>☐ จัดทำเอกสารที่เผยแพร่วัฒนธรรม</p> <p>☐ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย</p> <p>27. เคยมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยหรือไม่</p> <p>☐ เคย</p> <p>☐ ไม่เคย</p>	

สภาพความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชน	บันทึกของผู้สัมภาษณ์
28. ควรส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในเรื่องใด ☐ อาหาร ☐ การแต่งกาย ☐ ประเพณีต่าง ๆ ☐ การรักษาวัฒนธรรม	

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง
มีจำนวน 3 ข้อ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการศึกษาสายสามัญ

.....
.....
.....

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการศึกษาสายอาชีพ

.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

.....
.....
.....

ที่ ทม 1007/2031

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 พฤษภาคม 2540

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์

เรียน ผู้จัดการโครงการพัฒนาศูนย์ บางขุนเทียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองรอง นางโสภิญญา เกื้อกุล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
ปริญญานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างในเขต
บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของ

รศ.ดร.สาวนีย์ เลวลีย์ ประธาน

รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอสัมภาษณ์กรรมการก่อสร้าง ที่มีอายุระหว่าง 14 - 25 ปี
เกี่ยวกับเรื่องความต้องการพัฒนาตนเองด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านความต้องการพัฒนา
คุณภาพชีวิต และขอความร่วมมือให้ คุณวิเชียร รัตนโพธิ์พฤต เป็นผู้จัดการจัดกลุ่มตัวอย่าง
ในการตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำ
ปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.2584119

ที่ ทม 1007/2031

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 พฤษภาคม 2540

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการเขตจตุจักร

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองรอง นางโสภิญญา เกื้อกุล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้ที่มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
ปริญญานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างในเขต
บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของ

รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ ประธาน

รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ คุณอนิรุทธ คัมภ์ทวี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ
การวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริฎา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.2584119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว ประสานมิตร โทร. 268

ที่ ทม 1007/

วันที่ 13 พฤษภาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองรอง นางโสภิญญา เกื้อกุล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
ปริญญานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างในเขต
บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของ

รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ ประธาน

รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ ศ.ดร.ผดุง อารยะวิญญู เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
เครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตผู้นี้ด้วย

(นางสาวศิริขุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1007/2031

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

8 เมษายน 2540

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนประถมบางแค

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองรอง นางโสภิญญา เกื้อกุล เป็นนิตยระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิตยผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
ปริญญานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างในเขต
บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของ

รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ ประธาน

รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการ

สิ่งที่นิตยใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ อ.อารีย์ เจริญพจน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ
การวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นิตยผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.2584119

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางโสภิญญา ชื่อสกุล เกื้อกุล
วัน เดือน ปี	21 มกราคม 2496
สถานที่เกิด	55 หมู่ 11 ตำบลกำเนิดนพคุณ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	130 หมู่ 8 แขวงบางแคเหนือ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนประถมบางแค เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160 โทร. 4130607
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2519 มัธยมศึกษาตอนต้น (ระดับ 4) โรงเรียนผู้ใหญ่อู่เพชรกำแพงสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
- พ.ศ. 2520 ปกศ.ต้น วิทยาลัยครูเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
- พ.ศ. 2522 ปกศ.สูง (เอกเกษตร) วิทยาลัยครูเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
- พ.ศ. 2527 กศ.บ. (การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พ.ศ. 2540 กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง
ในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
โสภิญญา เกื้อกูล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
มีนาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณ ก่อสร้าง ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และรวบรวมปัญหา ข้อเสนอแนะ กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนโครงการพฤษภิมย์ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. เยาวชนเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 14-19 ปี แต่งงานแล้วมากกว่ากลุ่มอื่น จบระดับประถมศึกษามากกว่าระดับอื่น ส่วนใหญ่รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท ต่อเดือน ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และบิดามารดาหรือผู้ที่ให้ที่พักอาศัยจบระดับประถมศึกษา

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน มีผู้ต้องการเรียนต่อการศึกษาสายสามัญ จำนวน 47 คน และการศึกษาสายอาชีพ จำนวน 53 คน

2. เยาวชนมีความต้องการการศึกษาสายสามัญดังต่อไปนี้

2.1 ต้องการให้จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสูงกว่าระดับอื่น

2.2 ต้องการให้เปิดสอนในสถานศึกษาใกล้ที่พัก

2.3 ต้องการให้จัดในวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 17.30-19.30 น.

2.4 ต้องการเรียนด้วยวิธีการบรรยาย

2.5 คิดว่าการเรียนมีประโยชน์ต่อการทำงานและต้องการขอยกเว้นค่าเล่าเรียน

ทั้งหมด

2.6 ต้องการความรู้เรื่องการศึกษต่อและการแนะนำจากเจ้าหน้าที่จากศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียน

2.7 ต้องการสอบเทียบและรับวุฒิบัตร

3. เยาวชนมีความต้องการด้านอาชีพดังต่อไปนี้

3.1 ต้องการที่จะเรียนวิชาชีพเพิ่มเติม

3.2 ต้องการเรียนวันอาทิตย์ เวลา 17.30-19.30 น. ระยะเวลา 3 เดือน

3.3 ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพหลัก

3.4 ต้องการครูผู้สอนจากสถานประกอบการ และขอยกเว้นค่าเล่าเรียนทั้งหมด

3.5 ต้องการเรียนโดยการรวมกลุ่มสนใจ

3.6 ต้องการเข้ารับการอบรมยกระดับฝีมือแรงงาน

3.7 ต้องการรับการอบรมวิชาชีพจากหน่วยงานของทางราชการด้วยการฝึกงาน

- 3.8 ต้องการพัฒนาทักษะด้านการเขียนแบบและเดินสายไฟในบ้าน
- 3.9 ต้องการประกอบอาชีพอิสระ เช่น ช่างซ่อมรถยนต์
- 3.10 ต้องการวางแผนในการประกอบอาชีพ
- 3.11 ต้องการวุฒิบัตรเมื่อเรียนจบ
- 3.12 ต้องการปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพเรื่องสถานที่และอุปกรณ์
- 4. เยาวชนมีความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตดังต่อไปนี้
 - 4.1 ต้องการความรู้เรื่องโภชนาการและสารอาหาร
 - 4.2 ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดที่พักอาศัย
 - 4.3 ต้องการมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม
 - 4.4 ต้องการความรู้เรื่องการใช้เวลาว่างในการศึกษาเอกสารและสิ่งพิมพ์
 - 4.5 ต้องการเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี
 - 4.6 ต้องการเพิ่มค่าแรง
 - 4.7 ต้องการความรู้เพิ่มเติมเรื่องการใช้ยาสามัญประจำบ้านและวิธีใช้
 - 4.8 ต้องการความรู้เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ
 - 4.9 ต้องการเข้ารับบริการทางสังคมเรื่องขอยกเว้นค่ารักษาพยาบาล
 - 4.10 ต้องการความรู้และได้รับข่าวสารเพิ่มเติมเรื่องกฎหมายแรงงาน
 - 4.11 ต้องการความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว ต้องการความรู้เรื่องการใช้ถุงยาง

อนามัย

- 4.12 การพัฒนาจิตใจ มีการดำรงชีวิตที่ดี
- 4.13 ต้องการความรู้เรื่องการเลือกตั้งและการใช้สิทธิเลือกตั้ง
- 4.14 ต้องการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดีงาม ประเพณีอื่น ๆ
- 5. ปัญหาและข้อเสนอแนะของเยาวชนมีดังนี้
 - 5.1 การจัดการศึกษาสายสามัญควรจัดใกล้ที่พัก และยกเว้นค่าเล่าเรียน
 - 5.2 ควรสอนวิชาชีพหลาย ๆ วิชาต่อเนื่องกันไป
 - 5.3 ควรยกระดับความเป็นอยู่เรื่องการเพิ่มค่าแรง
 - 5.4 ควรส่งเสริมอาชีพค้าขาย

**A STUDY OF NEEDS FOR SELF-DEVELOPMENT OF YOUTH IN THE
CONSTRUCTIONAL SITES IN KHET BANG KHUN THIAN
DISTRICT BANGKOK METHROPOLIS**

**AN ABSTRACT
BY
SOPINYA KUAKUL**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University
March 1998**

The purposes of this research were to study on needs for self-development of youths in the constructional sites in 3 aspects : education, occupation and quality of life, and to collect problems and suggestions about self-development. The sample were 100 youth in Prukpirom Project Khet Bang Khun Thian District Bangkok Metropolis. The instrument used to collect the data was the structured interview form. Frequency distribution and percentage were designed to analyze the data.

The results of this research were as follows :

1. The samples were male more than female, and most of them were 14-19 years of age, mostly were married, finished Prathom Suka Four, had their incomes under 4,000 baht per month, come from north eastern part of the country, and their parents or guardian finished Prathom Suka Four.

2. Youths Needs in General Education :

- 2.1 To manage secondary education more than the other levels.
- 2.2 To operate the education services close to home.
- 2.3 To open the schools on Saturday-Sunday at 17.30-19.30 pm.
- 2.4 To learn by lecture.
- 2.5 To be except the tuition fees.
- 2.6 To gain knowledge to further the study and to arrange the guidance by the officials from the non-formal education center.

2.7 To have comparable examination and certificates.

3. Youth' Needs of Occupation :

- 3.1 To study more accountancy.
- 3.2 To learn on Sunday evening at 17.30-19.30 pm.
- 3.3 To apply the gained knowledge to the main occupation.
- 3.4 To have techers from working places and to except total tuition fees.
- 3.5 To learn as an interest group.
- 3.6 To have the training in order to increase the working techniques.
- 3.7 To have occupational training from official units by ways of practices.
- 3.8 To develop drawing skills and to train how to do home electricities.
- 3.9 To learn the independent occupation such as the car repair.

- 3.10 To set the plan for future occupation.
- 3.11 To receive the certificate when finishing the training course.
- 3.12 To have supports in working places and facilities to earn the career.
- 4. Youth's needs to develop the quality of life :
 - 4.1 To develop knowledge concerning nutrition and nutrients.
 - 4.2 To participate in housing management and to arrange the people to live in.
 - 4.3 To participate in taking care of environment.
 - 4.4 To know how to spend the leisure time in studying.
 - 4.5 To receive health appraisal and yearly check-up.
 - 4.6 to increase the wage level from the construction contractor.
 - 4.7 To know more about home use medicines and how to apply them.
 - 4.8 To know more about how to prevent the accidents.
 - 4.9 To receive social services concerning the waiving the cost of medical care.
 - 4.10 To know and receive more information about the labour law.
 - 4.11 To know about family planning and how to use the condom.
 - 4.12 To receive mental development in order to have good living.
 - 4.13 To know about the general election and the right.
 - 4.14 To participate in the conservation of Thai cultures and traditions.
- 5. Youth Problems and Their Suggestions :
 - 5.1 General education should be operated close to home and except the tuition fees.
 - 5.2 Several Occupation should be taught continuously.
 - 5.3 Standard level of living should be raised such as to increase the wages.
 - 5.4 Trading occupation should be promoted.